suosikki

N:o 5 ★ 1972 ★ 2 mk ★
Skr 3:25 (inkl. moms.)

Päivi Paunu laulaa salat julki

SUPER: Maapallo rockaa!

Juliste-kilpailu ratkaistu!

T. REX - MANIA väreissä!

Päivi Paunu ihmisistä, joille huhu on tietoa tärkeämpi:

ISTO LYSMÄ Teksti
HANNU MÄNNYNOKSA Kuva

Sivistyksen ulkokiilto on joillakin vain sipulinkuoren paksuinen...

■■■ 400 miljoonaa tv-katsojaa näki Päivi Paunun ja Kim Floorin Eurovision laulukilpailussa.

■■■ Minäkin halusin nähdä Päivi Paunun, haastatella, keittää kokoon myyvän sensaation Päivi Paunun ja Kim Floorin kuumasta Edinburghin matkasta. Artikkelin alkoholista, mustasukkaisuudesta, kiireen masentamasta laulutipusesta . . .

■■■ Oikeastaan sain sopivasti nenälleni: keskustelin tunnin väsyneen, mutta tasapainoisen tähden kanssa.
—. . . kuin kahlenukke? Kyllä. Olen väsynyt psyykkisesti ja fyysisesti. Suomalaisessakin show-kierteessä ihminen muuttuu konemaiseksi kahlenukeksi. Kahleina ovat kiire, liika työ, ihmisten hampaissa oleminen, lehdistö . . .

■■■ TÄSSÄ TEILLE TODELLINEN PÄIVI PAUNU! SUORA, REHELLINEN JA OSIN AITO . . .

Aivan ilmeisesti se oli nukke ja sitä paitsi suuri nukke, hyvinkin metrin pituinen. Ja tietysti se oli puettu siistiin ja kauniisti ommeltuun hollantilaiseen kansallispukuun. Pitkä viirukas hame pullistui keikistelevästi tuulessa. Tavallisesti vintturin taljojen läpi vedetään vaijeri tai köysi, mutta tässä tapauksessa joku oli käyttänyt ketjua; ja jo näin kaukaa näkyi, että nukke oli kiinnitetty ketjuun häijynnäköisellä koukulla, joka oli hivenen liian pieni mahtuakseen kaulan ympäri, sen verran liian pieni, että se oli ilmeisesti väkivalloin työnnetty paikoilleen ja kaula oli murskautunut. Nuken pää riippui groteskissa kulmassa, miltei koskettaen oikeaa olkapäätä. Ei se ollut sen kummempi kuin ruhjottu nukke; mutta vaikutelma oli kauhistava. Enkä minä ilmeisesti ollut ainoa joka koin sen kauhistavuuden.
»Mikä makaaberi näky.» De Graaf kuulosti järkyttyneeltä. »Mitä Herran tähden tuo oikein on? Mitä — mitä mieltä siinä on, mitä sen takana oikein on? Ihmisenhän täytyy olla sairasmielinen tehdäkseen jotakin noin — noin rivoa.»

Siinä suora lainaus nuorison suosikkikirjailija *Alistair MacLeanin* kirjasta Kahlenukke.

MacLean toteaa kuivasti joidenkin ihmisten olevan sairasmielisiä. Siinä kaikki kirjan huippukohdasta. Se katkelma sopii hyvin tähän, sillä se on sama makaaberi näpsäys kaikille kirkonkylien huhutädeille, joiden kahvikuppikeskustelujen korkein henkinen taso saavutetaan silloin kun joku keksii hurjan huhun.

Kuten: Päivi Paunu on nyt syvässä masennuksen tilassa. Tai: nyt jo itsemurha ajatuksissa. Tai: tyttö on raskaana Eurovision jälkeen . . .

— Luin kirjan Kahlenukke Ruotsissa ollessani aviomieheni Seppo Hovin kanssa keikalla. Se oli kaamea kirja. Luin sen läpi. Pelkäsin niin, että minun oli kesken kaiken mentävä Sepon viereen nukkumaan. MacLean on tullut vanhetessaan yhä hurjemmaksi ja herkuttelevammaksi kuvatessaan raakuuksia. Ja yhä hurjemmaksi ovat tulleet myös painosluvut!

KIM FLOOR ON VAIN — HYVÄ TYÖTOVERI

Oikeastaan näen kuin televisiosta kuinka siellä Ylivieskassa seitsemän mummua menee pettymyksestä solmuun. Pettymyksen täytyy olla teille järkyttävä, mutta näin Päivi Paunu sanoi.

— Mikä mato ihmisiin on nykyisin oikein pureutunut? kysyi Päivi, vaikka minun tehtäväni oli tehdä kysymyksiä.

— Miksi ihmiset haluavat tietää ensikädessä sen mitä pahaa naapurille on tapahtunut. Kukaan ei välitä siitä mitä hyvää hänelle on tapahtunut. Jos hokisin lehdistölle iloisesti — minulle kuuluu vain hyvää — ei kuukauden kuluttua kukaan enää kirjoittaisi minusta.

— Vai mitä?

Päivi Paunu kysyy eikä oikeastaan haluakaan vastausta. Vastaus on meissä jokaisessa. Meissä jokaisessa on sitä Alistair MacLeanin Kahlenuken nauttijaa!

— Minusta on tehty kaksi Päivi Paunua. Toinen on sellainen herkkä, kesäusvainen koivu-ja-tähti -tyyppi. Toinen Päivi on sellainen kova, kuraa roiskuttava mies-ja-paukku -tyyppi. Eli kova doku, jos käsität paremmin. Tietenkin molemmat kuvaukset ovat vääriä. Todellinen Päivi Paunu löytyy jostain väliltä. Kun en ole sitä ihmistä itsekään siltä löytänyt, niin kuinka joku toimittaja voi löytää sen parissa minuutissa.

— Vai?

Miehenä minun piti juuri keventää haastattelua kysymällä leikkisästi: miten olisi, Päivi: minun kanssani kesällä huvilallamme pari paukkua, yöllä koivun alla. Jätin kysymättä, koska en ole koskaan hallinnut huumoria. Ruskeat silmät. Välähdys kirveen terää, juuri sitä välähdystä, joka *ei tee* naisesta enkeliä. Voimakas taipuisa, pitkä suden selkä.

Olet oikeassa: et ole kumpaakaan tyyppiä ja juuri sinä hetkenä ajattelin, että Seppo Hovi voisi painua oikein hyvin minun puolestani helvettiin . . .

EN OLE AJATELLUTKAAN MITÄÄN AVIOEROA

Seppo Hovilla on muusikkopiireissä legendaarinen maine kovana dokuna. Myös legendaarinen maine lahjakkaana muusikkona. Lupasin Päiville sormet hiirenvalassa, ristissä selkäni takana olematta kirjoittamatta Päivi Paunusta, Seppo Hovista ja alkoholista. Uskon, että Päivi antaa epärehellisyyteni anteeksi, sillä minulla on tottavie muutakin syötävää kuin sanani.

Sillä kuten Päivi Paunu tästä asiasta huudahti:

— Mitään probleemaa ei ole olemassakaan!

Olen kahdenkymmenen vuoden ajan kuullut kuinka haastateltavat ovat huudahtaneet: mitään probleemaa ei ole olemassakaan! Vasta nyt ensimmäisen kerran uskoin tuohon toteamukseen.

— Eurovisio antoi minulle työtä. Aivan niin luonnollisesti — myös rahaa. Se oli hermopainetta, kuukautta ennen Edinburghia, Edinburghissa ja heti tiistaina suoraan lentokentältä keikalle. Kiire puristaa; kahlitsee eniten.

— Tällä hetkellä olen fyysisesti ja psyykkisesti poikki. Se on aivan toista kuin jos sanoisin: olen loppu. Sitä en ole. Olen rehellinen: raha merkitsee minulle hyvin paljon, mutta ei niin paljon, että uhraisin rahalle terveyteni. Joskus tulee mieleen ajatus, että olen kuin rampa, joka yrittää rikkoa mailin maailmanennätystä.

— Ja olisin sinulle kiitollinen, jatkoi Päivi, jos et kysyisi minulta: oliko Seppo Hovi mustasukkainen Kim Floorin takia?

Ei mikään tyhmä tyttö. Onneksi unohdin puhtaaksikirjoitetut kysymykset kotiini.

— Pieni maa, mutta silti suuret kiireet. Suomalaisellakin show-elämällä on ruuvinkovat kierteet. Se ottaa omansa ja vangitsee. Tuntee itsensä tosiaan ruuviksi puussa, syvään ja hyvin kierrettynä. Irti ei tunnu pääsevän, vaikka mieli tekisi. Konemainen kuin kahlenukke. Hyvä idea! Kenen se muuten oli? Kahleina ovat kiire, työ, huhujen uhrina oleminen, pyöriskely lehdistön paikatuissa hampaissa, joissa on kyllä jo selvä puruvirhe. Muuten koska itse lopetat?

Oikeastaan Päivi kysyi enemmän kuin naiselle suodaan. Tämän vuoden lopussa, tämän vuoden lopussa . . . vastasin ja ihmettelin miksi en itse ole älynnyt kysyä samaa.

— Kiireen ja työn pukemana kahlenukkena oleminen kieltää minulta paljon: näen miestäni harvoin ja se rajoittaa yksityiselämää. Kuukaudessa näemme toisiamme vain pari päivää. Kaksi muusikkoa. Kaksi kiertorataa. Oikeastaan se on hyväksi; parempi kuin että näkisi aviomiehen jokapäivä, joka-aamu, jokailta, jokatavoin, jokaelein . . .

ITSEMURHAA OLEN AJATELLUT VAIN OHIMENNEN

— Psykiatrit ovat sanoneet, että ihminen joka ei koskaan ole ajatuksissaan hetken hekumoinut itsemurhalla, kävelee heikommalla henkisellä kevätjäällä kuin . . .

Nyökkään ja olen tyytyväinen kun ollaan hyvän lounaan jälkeen. Tyttö on tosiaan enemmän kuin haluaa näyttää: rautaa pohjaa myöten.

— Se on kuin seurata linnun lentoa. Tuo itsemurha-ajatus. Katsella hetken — ja unohtaa. Vai seuraako normaali ihminen jonkun määrätyn linnun lentoa aamusta iltaan? Ainoastaan liika työmäärä masentaa minua, mutta se on lähinnä vain elintasokilpailua. Siitä pääsee eroon vähentämällä työmäärää. Minulla voi olla ranteissani tiettyjä kahleita, mutta vanki en silti ole.

— Mutta kaikki eivät enää tajua, että stressistä eli siitä kahlenukesta pääsee eroon tinkimällä työmäärästä. Huomaamalla, että naapurin kanssa ei kannata kilpailla, hänen kanssaan voi myös ystävystyä. Muussa tapauksessa tämän elintasokilpailun ensimmäinen palkinto on liian makaaberi näky. — Kuten se kahlenukke Alistair MacLeanin kirjassa!

Päivi Paunu lopetti. Harvoin tapaa helpompaa haastateltavaa. Ärsyttävämpää. Älykkäämpää. Päivi Paunu oli juuri niin aito kuin toinen ihminen voi vieraalle aito olla kuudenkymmenen minuutin aikana.

Monet tulevat vielä lausumaan sinulle Päivi totuuksia, mutta yksikään heistä ei ole nainen!

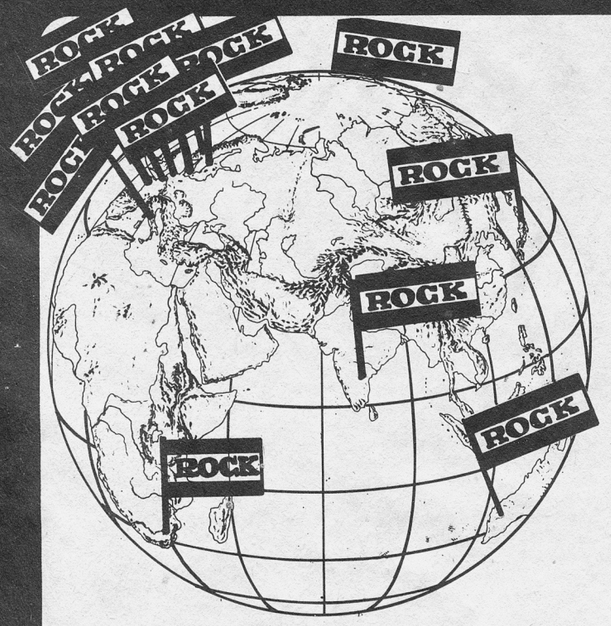

ROCK AROUND THE WORLD

SUOSIKKI on ampunut taas avustajansa liikkeelle. Heidän raporttiensa välityksellä kerromme teille nyt mitä tapahtuu tällä hetkellä Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa, Saksassa, Hollannissa, Ranskassa, Italiassa, Australiassa, Japanissa, Kanadassa, Brasiliassa ja Etelä-Afrikassa. Hyvä pop on toki poikaa muuallakin kuin vain USA:ssa, Englannissa ja Härmässä!

LIFELINES OF CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL

Lopultakin. KAIKKI tiedot kolmimiehisestä superyhtyeestä. Tätä asiamäärää et voi löytää muualta kuin omasta lehdestäsi — Suosikista. Lue ja paina mieleesi.

LIFELINES OF CREEDENCE

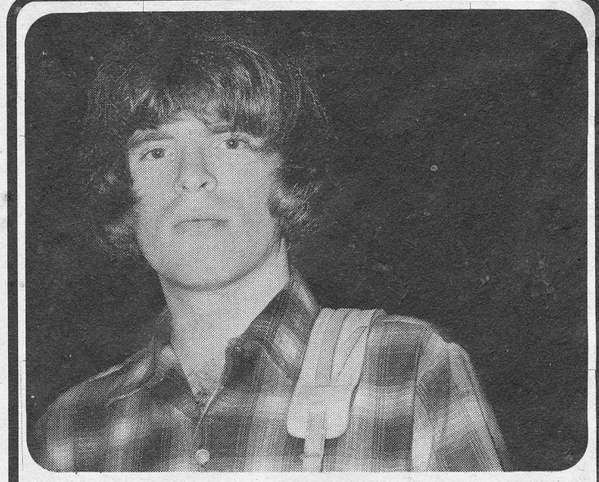

JOHN FOGERTY

Koko nimi:	John C. Fogerty
Syntymäaika:	28.5. 1943
Syntymäpaikka:	Berkeley, Kalifornia
Nykyinen asuinpaikka:	Kensington, San Francisco
Pituus:	180 cm
Paino:	65 kg
Silmät:	Pähkinänruskeat
Hiukset:	Ruskeat
Aviosuhde:	Naimisissa
Lapsia:	Kyllä!
Koulut:	High School
Aikaisempi ammatti:	Pakkaaja, autonkuljettaja
Ammattimuusikkona:	Heinäkuusta -67
Soittimet:	Kitara, piano, urut ja huuliharppu
Musiikkiopinnot:	Itseoppinut
Alkoi soittaa:	Joskus aivan pienenä
Ensiesiintyminen:	Koulussa 1957
Esikuva:	Alussa bändi nimeltä The Corvettes
Käännekohta:	Vapautuminen armeijasta kesäkuussa -67
Huomattavin saavutus:	CCR:n nykyinen suosio
Harrastukset:	Musiikki ja kaikki siihen liittyvä toiminta
Lempiväri:	Sininen
Mieliruoka:	Voileipäkeksit päällystettynä hyvällä juustolla
Mielijuoma:	Hyvä punaviini
Lempimuusikko:	Jatkuvasti Jimi Hendrix
Laulajasuosikki:	Otis Redding
Suosikkiyhtye:	Beatles parhaimmillaan
Mieluisin urheilulaji:	Uinti
Näyttelijäsuosikki:	Jane Fonda
Lempiasu:	Rento pusakka ja farkut
Tulevaisuuden toive:	Säilyttää mielenrauha myös vastaisuudessa
Pahin pelko:	Tulla onnettomaksi

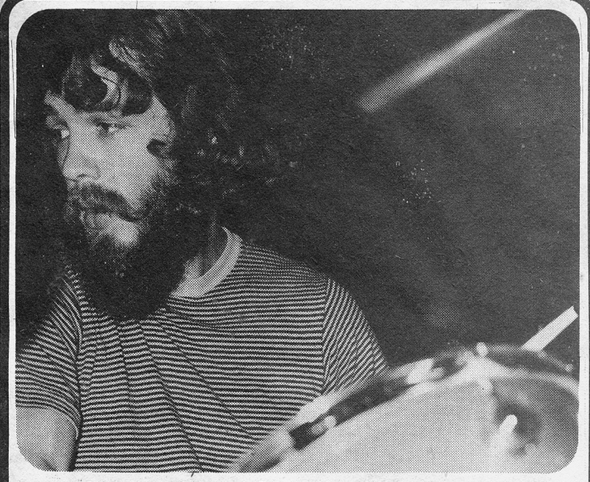

DOUG CLIFFORD

Koko nimi:	Douglas Ray Clifford
Syntymäaika:	24.4. 1945
Syntymäpaikka:	Palo Alto, Kalifornia
Nykyinen asuinpaikka:	El Corrito, Kalifornia
Pituus:	178 cm
Paino:	68 kg
Silmät:	Vihreät
Hiukset:	Ruskeat
Aviosuhde:	Naimisissa
Lapsia:	Pari
Koulut:	High School
Aikaisempi ammatti:	Ovimies
Ammattimuusikkona:	Vuodesta 1967
Soittimet:	Rummut
Musiikkiopinnot:	Jokin rumpukurssi
Alkoi soittaa:	Junior High Schoolissa
Ensiesiintyminen:	Muistaakseni -58
Esikuva:	Buddy Rich
Käännekohta:	Tutustuminen Johniin syksyllä -57
Huomattavin saavutus:	En tiedä vielä . . .
Harrastukset:	Luonnonsuojelu, maalaaminen ja hyönteisten keräily
Lempiväri:	Sinivihreä
Mieliruoka:	Olen kaikkiruokainen . . .
Mielijuoma:	Lähdevesi!
Lempimuusikko:	Hendrix
Laulajasuosikki:	Tietysti John Fogerty
Suosikkiyhtye:	Beatles
Mieluisin urheilulaji:	Uinti
Näyttelijäsuosikki:	Richard Nixon!
Lempiasu:	Jotain mukavaa mutta muodikasta
Tulevaisuudentoive:	Pystyä kehittämään itseään sekä muusikkona että ihmisenä
Pahin pelko:	Lakata kehittymästä

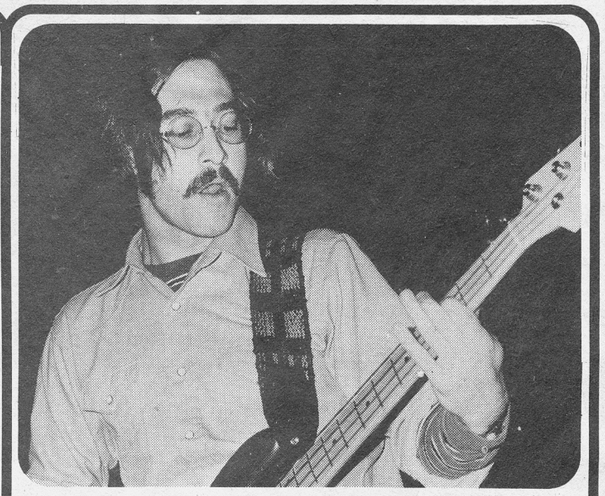

STU COOK

Oikea nimi:	Stuart Cook
Syntymäaika:	25.4. 1945
Syntymäpaikka:	Berkeley, Kalifornia
Nykyinen asuinpaikka:	Sama
Pituus:	180 cm
Paino:	73 kg
Silmät:	Ruskeat
Hiukset:	Ruskeat
Aviosuhde:	Vapaa
Lapsia:	Ei tiettävästi . . .
Koulut:	High School ja vähän aikaa yliopistossa
Aikaisempi ammatti:	Opiskelija, autonkuljettaja
Ammattimuusikkona:	Vuodesta -67
Soittimet:	Bassokitara ja piano
Musiikkiopinnot:	Muutama vuosi pianotunteja
Alkoi soittaa:	Pianoa lapsena, bassoa vasta -67
Ensiesiintyminen:	Jossakin lastenjuhlissa 50-luvun alussa
Esikuva:	Basistina Jack Bruce
Käännekohta:	Ryhtyminen basistiksi
Huomattavin saavutus:	Roikkuminen mukana tällä ammattitaidolla näinkin kauan!
Harrastukset:	Valokuvaus, lukeminen, hevoset
Lempiväri:	Ei mitään erityistä
Mieliruoka:	Kaikki!
Mielijuoma:	Kuten edellä
Lempimuusikko:	Stevie Winwood
Laulajasuosikki:	Ehkä Paul McCartney
Suosikkiyhtye:	Traffic
Mieluisin urheilulaji:	Koripallo
Näyttelijäsuosikki:	Ei ketään erityistä, koska ei ole ehtinyt käydä elokuvissa viime aikoina
Lempiasu:	Flanellipaita ja samettihousut
Tulevaisuuden toive:	Pysyä mukana kuvioissa vielä monta vuotta
Suurin pelko:	Menettää kosketuksensa nuorisoon

MAAPALLO ROKKAA

TUKHOLMA: "MITEN ME SAATOIMME HÄVITÄ HÄRMÄLÄISILLE?"

Puheenaihe n:o 1 täkäläisissä musiikkipiireissä on tietysti Ruotsin heikko menestys eurovisiokisoissa. Eihän se mitään että jäätiin kauas kärjestä, mutta miten ihmeessä me voitiin hävitä Jugoslavialle ja Suomelle? Nimenomaan tappio suomalaisille harmittaa, koska itäistä naapurimaata on totuttu pitämään täällä joka alalla jälkeenjääneenä.

Family Four palasi Edinburghista allapäin ja haukkui heti ensitöikseen kilpailun englantilaiset isännät, kun he olivat järjestäneet niin mahtavan ennakkomainonnan omalle edustussävelmälleen. Heikko menestys merkitsi yhtyeelle itselleen pahaa takaiskua sen pyrittyä tämän kilpailun kautta kansainvälisille areenoille. Seurauksena saattaa olla jopa koko Family Fourin hajoaminen.

Vastapainoksi näille ikäville näkymille yritetään iloita siitä, että *Mick Rickfors* on päässyt hyvään alkuun *Holliesissa*. Singlestä »The Baby» on tulossa tietysti mahtava hitti täälläkin ja nyt vain odotellaan uusittua Holliesia ensi visiitilleen Ruotsiin. Muut täkäläiset popparit ovat selvästi kateellisia Mickille ja lähettävät esittelynauhoja englantilaisille tuottajille, mutta mitään ei ole vielä kuulunut.

Suosittu tv:n »Oppopoppa»-ohjelman juontaja, myös säveltäjänä ja levytuottajana kunnostautunut *Claes »Clabbe» Geijestam* on iloinen sen johdosta, että hän on onnistunut vihdoinkin tekemään oikean menestyslevyn. Kysymyksessä on hänen ruotsinkielinen tulkintansa *The New Seekersin* hitistä »I'd Like To Teach The Whole World To Sing», jonka hän sai suoraan englantilaiselta kustantajalta jo helmikuussa.

Siw Malmkvist lähettää terveisiä ja kertoo aikovansa tulla lähitulevaisuudessa Suomeen tervehtimään vanhoja ystäviään. Hänelläkin menee hyvin ja hän näyttää vain kaunistuvan vuosien mittaan. Kaupungilla hänet on nähty milloin minkäkinlaisen kavaljeerin kanssa, mutta vakavammista romansseista ei ole tietoa.

OSLO: "Purkkapop on syrjäyttänyt kantrin"

Norjan tuoreimpia Top 10 -listoja tarkastellessaan huomaa, että *Middle Of The Roadin* ja *Sweetin* kaltaisten yhtyeitten edustama purukumipop on valttia täälläkin. Aikaisemmin niin korkeassa kurssissa ollut *Country & Western* on jäänyt sen vuoksi vähemmälle huomiolle, jos kohta silläkin on yhä omat uskolliset kannattajansa. Norja on Euroopan Villi Länsi!

Myös *The New Seekers, T. Rex* ja *Cat Stevens* ovat täällä ajankohtaisia nimiä — puhumattakaan tietysti *Titanicistä*, jonka jäseniä palvotaan melkein kansallissankareina, vaikka he ovat asuneet jo vuosikausia ulkomailla. Uusien virtauksien suhteen norjalaiset ovat jatkuvasti melko varovaisia. Hyvänä esimerkkinä tästä on se, että musikaalin *»Jesus Christ Superstar»* vierailuesitys Oslossa jouduttiin peruuttamaan mielenosoitusten pelossa.

Norjan kotimaiset suosikkikappaleet ovat vahvasti kansallisia ja rahvaanomaisia. Menestyksekkäin näistä numeroista on ollut jo jonkin aikaa *Eivind Löbergin* laulama »Raititi», jolla ei liene mainittavampia mahdollisuuksia muualla. Kevät on ollut täällä loppujen lopuksi varsin tapahtumaköyhä, joten kaikki suuntaavat odotuksensa nyt kesään. Silloin on luvassa ainakin Molden jazzfestivaali nimekkäine vierailijoineen.

KÖÖPENHAMINA: "Nyt puhutaan Jeesuksesta"

Rock-musikaali *»Jesus Christ Superstar»* on valloittanut Tanskan kertakaikkisesti. Sitä esitetään täysille katsomoille kolmessa kaupungissa ja sen tanskankielinen äänitys johtaa LP-myyntiä. Aivan kärjen tuntumassa nähdään myös englanninkielinen alkuperäislevytys.

Samanaikaisesti ovat viranomaiset ryhtyneet sulkemaan Kööpenhaminan pornoluolia, joten Tanskasta on tulossa vähitellen oikein siveä maa. Myös Jeesusliike on täällä vahvoissa nuorison keskuudessa ja yleisesti arvellaan, että viimekesäiset hippileirit tulevat muuttumaan uskonnollisiksi kokouksiksi. On mielenkiintoista seurata, miten tämä yllättävä suunnanmuutos tulee vaikuttamaan Tanskalle niin tärkeään turismiin.

Levylistat tarjoavat vierasmaalaiselle ihmettelemisen aihetta. Ovathan eräät muualla jo autuaasti unohdetut esitykset kuten *Bob Dylanin* »Wigwam» ja *Janis Joplinin* »Pearl» vasta nyt suosiossa täällä. Myös *Roger Whittakerin* levyjä kuunnellaan ahkerasti — jopa niin ahkerasti, että häneltä on ollut oikein kaksi LP:tä samanaikaisesti listoilla.

Tanskan edustavin kotimainen yhtye on edelleen *Burning Red Ivanhoe*. Se on yrittänyt saada itselleen jalansijaa Englannista useampaankin otteeseen, mutta aina on ilmennyt jos jonkinlaisia vastoinkäymisiä. Poikien uusin LP »W.W.W.» on kuitenkin siksi hyvä, että se ansaitsisi laajempaa arvostusta. Sopisiko varmemmaksi vakuudeksi taas visiitti Suomeen?

TILASTOT:

Ruotsi:

1. Paul Simon (LP)/PAUL SIMON
2. Himself (LP)/GILBERT O'SULLIVAN
3. Jesus Christ Superstar (LP)/ALKUPERÄISÄÄNITE
4. Is This The Way To Amarillo/TONY CHRISTIE
5. Poppa Joe/THE SWEET
6. Harvest (LP)/NEIL YOUNG
7. Sacramento/MIDDLE OF THE ROAD
8. Änglamark/SVEN-BERTIL TAUBE
9. 88-öres-revyn (LP)/HASSE ALFREDSSON, TAGE DANIELSSON & GUNNAR SVENSSON
10. Thick As Brick (LP)/JETHRO TULL

Norja:

1. Sacramento/MIDDLE OF THE ROAD
2. Poppa Joe/SWEET
3. I'd Like To Teach The World To Sing/NEW SEEKERS
4. Raititi/EIVIND LÖBERG
5. Soley Soley/MIDDLE OF THE ROAD
6. Telegram Sam/T. REX
7. Vaare smaa solsken/TORE MAGNUS
8. Morning Has Broken/CAT STEVENS
9. Son Of My Father/CHICORY TIP
10. En tur rundt i byen/FINN KALVIK

Tanska:

1. Fut i Fejemoejet/JOHN MOGENSEN
2. Son Of My Father/GIORGIO
3. Ole, det var i Spanien/JOHNNY REIMAR
4. Poppa Joe/SWEET
5. Give Ireland Back To The Irish/PAUL McCARTNEY
6. Sacramento/MIDDLE OF THE ROAD
7. Herstedvester/KLAUS & SERVANTS
8. Wigwam/BOB DYLAN
9. We Are Going Down Jordan/LES HUMPHRIES SINGERS
10. Hooked On A Feeling/JONATHAN KING

MAAPALLO ROKKAA MAAPALLO

MAAPALLO ROKKAA

ROKKAA MAAPALLO ROKKAA

MAAPALLO ROKKAA

AMSTERDAM: ”TÄÄLLÄ TAPAHTUU AINA”

Hollannin ja nimenomaan Amsterdamin asema anglo-amerikkalaisen ja mannermaisen popmusiikin kohtauspaikkana sen kun vain voimistuu päivä päivältä. Kevätkausi on ollut täällä kiitettävän tapahtumarikas ja sama suuntaus näyttää jatkuvan. Tuskinpa yksikään huomattavampi amerikkalainen tai englantilainen poptähti tulee Eurooppaan vierailematta myös Amsterdamissa.

Alkuvuoden suurtapaus oli 12. Grand Gala du Disques, *joka tuli maksamaan yli 800.000 mk ja jonka yhteydessä täällä nähtiin mm.* Bee Gees, Beach Boys, Johnny Cash, Charles Aznavour, Middle Of The Road, New Seekers, Gilbert O'Sullivan *ja* Gene Pitney. *Myöhemmin ovat kaupungissa käväisseet* Steve Stills, Leonard Cohen, Rory Gallagher, Ian Matthews *jne.*

Me hollantilaiset olemme iloisia sen vuoksi, että uusi lauluduo Mouth & McNeal *on noussut suosikkitilastojen kärkipäähän muuallakin esityksellään »How Do You Do». Levyä on myyty yksinomaan täällä yli 300.000, mitä voidaan pitää erittäin hienona saavutuksena. Sitä vastoin olemme hieman pettyneitä siitä, että valttimme Edinburghissa* Sandra ja Andres *jäivät ennakko-odotuksista huolimatta neljänneksi — ja vain yhden vaivaisen pisteen erolla Saksaan.*

No niin, ilmeisesti kyseisestä esityksestä tulee silti huomattava myyntimenestys, nimenomaan englanninkielisenä muunnelmana, joka kantaa nimeä »What Do I Do». Muuta arvokkaimmat vienti-artikkelimme nykymusiikin saralla ovat edelleen Ekseption *ja* Shocking Blue, *joilta molemmilta on odotettavissa lähiaikoina uusia levytyksiä.*

HAMPURI: ”VICKY TOI VOITON KOTIIN”

Eurovision iskelmäkilpailun voitti virallisesti Luxemburg, mutta hampurilaiset haluavat ainakin osan hedelmistä itselleen. Asuuhan Vicky Leandros *täällä. Hänen kotiinpaluunsa kunniaksi järjestettiin joukko juhlia, joissa nähtiin täkäläisiä julkkiksia. Tässä hälinässä on Saksan oma edustaja* Mary Roos *jäänyt selvästi taustalle, vaikka sijoittui Edinburghissa sentään komeasti kolmanneksi.*

Hampurin muut suosituimmat pophahmot ovat jatkuvasti orkesterinjohtaja James Last, *joka on lähdössä miehineen jännittävälle kiertueelle Neuvostoliittoon, ja englantilaissyntyinen sovittaja* Les Humphries, *jonka kansainvälinen kuoro esiintyy ahkerasti ympäri Keski-Eurooppaa. Last kertoi vierailevansa paluumatkallaan kesäkuun 1. päivänä myös Helsingissä.*

Varsinaisen nuorisopopin kannalta Hampuri on melko kuollut kaupunki, vaikka täällä järjestetään käytännöllisesti katsoen joka viikko huomattavia konserttitapahtumia. Paljon merkitsee se, että maineikas Star-Club jouduttiin muuttamaan taloudellisten vaikeuksien vuoksi pornokerhoksi ja että nuoret viihtyvät muutenkin diskoissa päivän hittien seurassa. Omaa karua kieltään kehityksestä kertovat suosikkitilastot, joissa purkkapop elää kultakautta.

Edellä kerrotusta huolimatta Hampuri on kuitenkin Länsi-Saksan viihdeteollisuuden kiistämätön keskus. Täällä sijaitsevat kaikki huomattavimmat äänilevy-yhtiöt ja kustantamot, ja täällä sanellaan tulevan kehityksen suuntaviivat. Parhaillaan pyritään luomaan edellytyksiä kansainväliselle toiminnalle tarjoamalla kaupungin tunnetusti korkeatasoisia studioita vierasmaalaisten levytähtien käyttöön.

Mireille Mathieu *ja ranskalainen orkesterinjohtaja* Paul Mauriat *ovat olleet usein nähtyjä vieraita täällä, mutta huhutaan myös* Mick Jaggerin *olevan kiinnostunut levytystoimintansa keskittämisestä Hampuriin sen jälkeen, kun* Rolling Stonesin *arvokas siirrettävä studio tuhoutui tulipalossa käyttökelvottomaksi.*

PARIISI: ”RANSKALAISTA SEN OLLA PITÄÄ”

Muunmaalaisilla suosikeilla ei ole juuri asiaa täkäläisille listoille, elleivät he sitten suostu levyttämään ranskan kielellä. Tämä käy selvästi ilmi tuoreimmasta single-tilastosta, jonka kymmenen parasta esitystä ovat kaikki ranskankielisiä. Ainoa vierasmaalainen joukossa on Middle Of The Road.

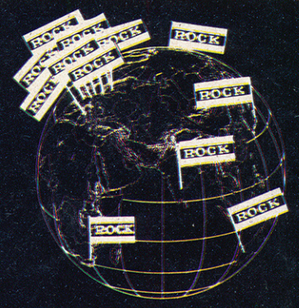

BLACK SABBATH

Suurin osa listan nimistä ei taida sanoa mitään ulkomaalaiselle. Useimmat esiintyjistä ovatkin aivan uusia kykyjä vanhojen taitajien tyytyessä toistaiseksi heikompiin sijoituksiin. Top 10:n ulkopuolelta löytyvät mm. Adamo, Dalida, Herve Villard *ja* Sheila, *mutta esimerkiksi* Charles Aznavour, Johnny Hallyday, Mireille Mathieu *ja* Sylvie Vartan *ovat tällä hetkellä paitsiossa levymyynnin suhteen.*

Mick Jagger *ja muut* Stonet *on nähty aina silloin tällöin Pariisin bulevardeilla, puhumattakaan eräistä toisista vähemmän tunnetuista poppareista, jotka ovat viettäneet päivän tai pari Pariisissa tutustuen nähtävyyksiin. Olympiassakin tapahtuu jatkuvasti kaikenlaista kiintoisaa. Jännityksellä odotetaan vanhan rockmestarin* Jerry Lee Lewisin *konserttia, jonka pääsylippujen kysyntä on ylittänyt rohkeimmatkin toiveet.*

ROOMA: ”KAIPAAMME UUSIA KASVOJA”

Ei ole mikään sattuma, että Middle Of The Road *aloitti voittokulkunsa juuri täältä. Onhan Italia ollut jo pitemmän aikaa purkkamusan luvattu maa.* RCA Italianan *pomot ovat nyt ylpeitä menestyksestään ja yrittävät epätoivoisesti keksiä jotain uutta samoilta linjoilta, mutta mitään tuon skottibändin veroista ei ole löytynyt.*

Täkäläisillä listoilla juhlivat vanhat tutut suosikit, ja kappaleetkin edustavat perinteellistä italialaista canzone-tyyliä. Solisteista ovat olleet viime aikoina parhaiten esillä Lucio Battisti, *eurovisioedustajamme* Nicola di Bari, *vuosi vuodelta vain mahtavammaksi muuttunut* Mina *ja sympaattinen* Iva Zanicchi, *paikallisista yhtyeistä taas* I Pooh.

Luonteenomaisena vallitsevalle sekavalle ja progressiivisen popmusiikin ystävän kannalta masentavalle tilanteelle voidaan pitää sitä, että päivän suosituimmat ulkomaiset levytähdet ovat single-tilaston mukaan Middle Of The Roadin lisäksi John Lennon *ja* Louis Armstrong. *Muita ei 25 parhaan joukkoon mahdukaan!*

LÄNSI-SAKSA:

1. Sacramento/MIDDLE OF THE ROAD
2. Komm gib mir dein Hand/TONY MARSHALL
3. Poppa Joe/SWEET
4. Er ist nicht wie du/MARIANNE ROSENBERG
5. Du lebst in deiner Welt/DAISY DOOR
6. Softly I Whisper I Love You/THE CONGREGATIONS
7. I Will Return/SPRINGWATER
8. Ring A Ring Of Roses/UNION EXPRESS
9. Amarillo/TONY CHRISTIE
10. How Do You Do/WINDOWS

RANSKA:

1. Elle je ne veux qu'elle/RINGO WILLY CAT
2. L'avventura/STONE & CHARDEN
3. Pour la fin du Monde/GERARD PALAPRAT
4. De Toi/GERARD LENORMAN
5. Il fait beau, il fait bon/CLAUDE FRANCOIS
6. Baby I Feel So Fine/GILBERT MONTAGNE
7. Ce n'est rien/JULIEN CLERC
8. La cage aux oiseaux/PIERRE PERRET
9. Pop Concerto/POP CONCERTO ORCHESTRA
10. Samson et Delilah/MIDDLE OF THE ROAD

MAAPALLO ROKKAA MAAPALLO ROKKAA MAAPALLO ROKKAA

MAAPALLO ROKKAA

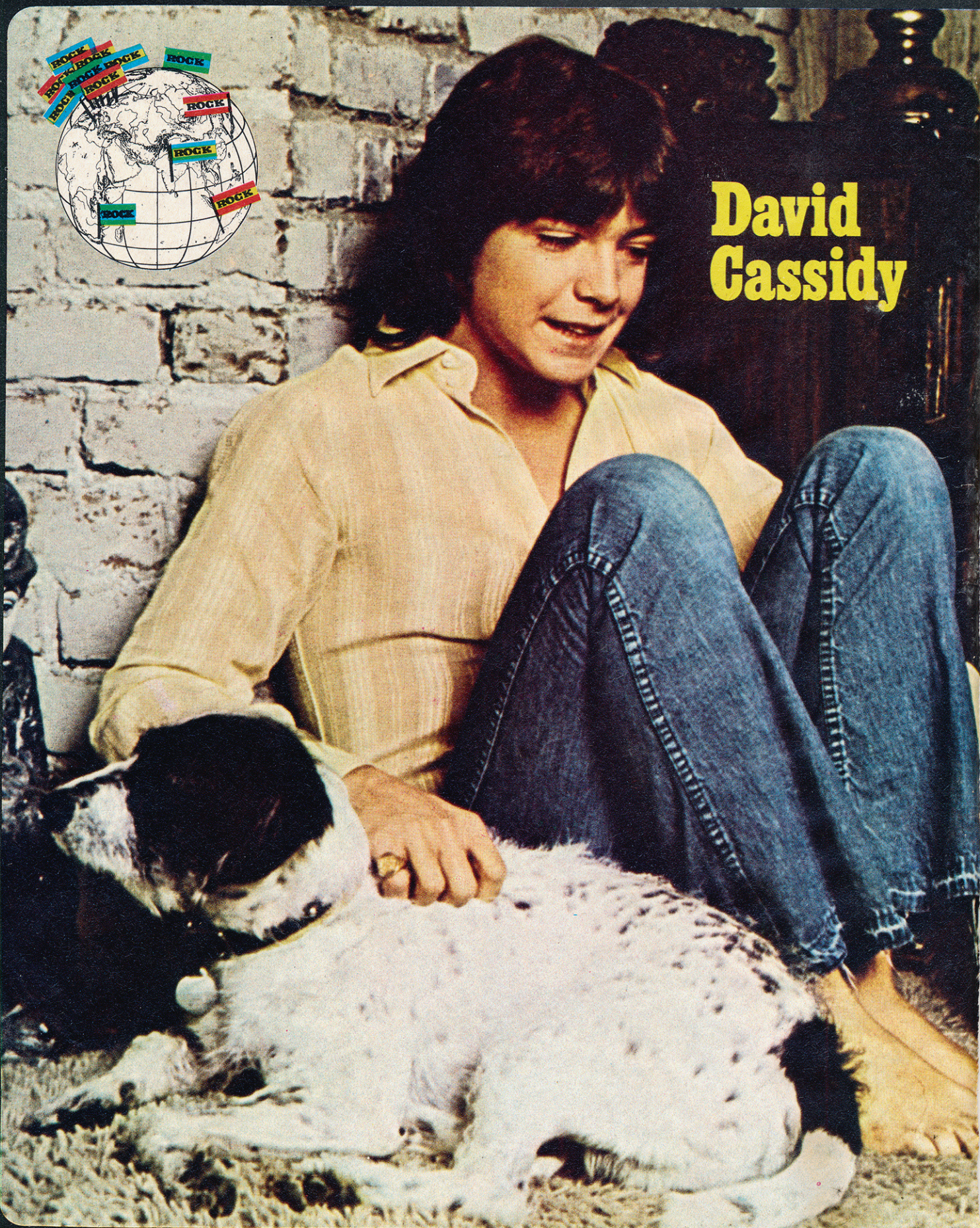

MAAPALLO ROKKAA MAAPALLO

MAAPALLO ROKKAA

Sydney: "Suosikit muuttavat muualle"

Australialaisia poppareita surettaa, että niin monet kansallisista suosikeista muuttavat pois kokeillakseen onneaan joko Euroopassa tai Amerikassa. Tällaisia vientiartikkeleita ovat olleet mm. *Bee Gees, Seekers, Rolf Harris* ja *Olivia Newton-John.* Aivan äskettäin suunnisti kohti Lontoota maan kaksi huomattavinta yhtyettä: *Daddy Cool* ja *Billy Thorpen* johtama *The Aztecs.*

Vastavuoroisesti täällä on nähty mm. *Led Zeppelin, CCR, John Mayall* ja *Rod McKuen.* Joitakin suunnitelluista vierailuista on jouduttu peruuttamaan sen vuoksi, että Melbournen ainoa varsinainen popkonserttien pitopaikka *Regent*-teatteri tuhoutui täysin ehdittyään olla avoinna vain pari kuukautta. Vahingoiksi arvioitiin 160.000 mk, eikä paikkaa kannata enää kunnostaa.

Täkäläinen nuoriso seuraa valppaasti aikaansa. Niinpä esimerkiksi *Don McLeanin* »American Pie» nousi täällä suosikkitilaston kärkeen aikaisemmin kuin Englannissa ja *Billy Thorpen* jäähyväiskonserttiin Melbournen mahtavassa *Myer Music Bowlissa* kerääntyi yleisöä pitkälti yli 200.000 henkeä. Muita kuin amerikkalaisia, englantilaisia ja tietysti australialaisia poptähtiä täällä ei tunneta kuitenkaan juuri laisinkaan.

Tokio: "Kansainvälinen vuorovaikutus lisääntyy"

Toukokuun tärkeimpänä poptapahtumana Tokiossa on pidettävä tietysti vuoden kansainvälistä laulufestivaalia, josta on muodostunut eurovisiokilpailun kaltainen perinne. Tulossa on taas komea katras laulajia ja yhtyeitä eri maista, mutta juhlan järjestäjät pahoittelevat sitä, että varsinaiset huippunimet käyvät vuosi vuodelta yhä vähäisemmiksi. Kilpailu ei ilmeisesti kiinnosta eurooppalaisia levy-yhtiöitä tarpeeksi.

Onpa täällä nähty toki muitakin arvovieraita. Viimeksi Japania kierteli parin viikon ajan *Pink Floyd* keräten kaikkialla täysiä saleja. Pojat saapuivat tänne tavallista juhlavammissa puitteissa: Japanin lentoyhtiöltä JAL:ltä vuokraamallaan 114-paikkaisella DC-8:lla, mukanaan 12 hengen avustajajoukko ja yli seitsemän tonnillista erilaista rekvisiittaa.

Suosituin Japanin omista poptähdistä on single-tilaston mukaan *Mari Amachi.* Maineikas rock-laulaja *Takeshi Terauchi* lähtee kesemmällä konserttikiertueelle Yhdysvaltoihin *Blue Jeans* -yhtyeensä kanssa ja neuvottelee vastaavasta matkasta myös Neuvostoliittoon. Uusiin laulajakomeettoihin lukeutuu nyrkkeilyn maailmanmestari keskiraskaassa sarjassa *Koichi Wajima,* joka on juuri saanut valmiiksi ensimmäisen levynsä Canyon-merkille.

Montreal: "Kanadalainen pop marssii esille"

Tshekkoslovakiasta tänne nelisen vuotta sitten pakolaisena muuttanut tri *Jan Matejcek* on ryhtynyt tositoimiin tehdäkseen kanadalaista viihdemusiikkia tunnetuksi myös Euroopassa. Hänen neuvottelujensa ansiosta kanadalaisia levyjä esitellään säännöllisesti jo mm. Länsi-Saksan, Itävallan ja Ranskan radiossa. Pariisiin suunnitellaan Matejcekin toimesta syksyksi suurta kanadalaisen popmusiikin esittelytilaisuutta.

The Stampeders, muuan Kanadan suosituimmista popyhtyeistä, on lähdössä loppukesästä puolentoista kuukauden kiertueelle Eurooppaan. Yhtyeen managerin *Mel Shaw'n* mukaan matka tulee suuntautumaan myös Helsinkiin, mutta tarkemmasta ajankohdasta ei ole vielä tietoa. Todettakoon, että The Stampeders sai juuri äskettäin kultalevyn esityksestään »Sweet City Woman», jota on myyty kuulemma hyvin Euroopassakin.

Kanadan parhaat mainosmiehet popmusan puitteissa lienevät tällä hetkellä *Leon Russell* ja *Leonard Cohen*, joita ei ole nähty täällä viime aikoina kuin aivan häthätää. Englannissa esityksellään »Lovin' You Ain't Easy» erinomaisesti menestynyt *Pagliaro* on hänkin kanadalainen, samoin *Poppy Family,* joka tekee parhaillaan uutta älppäriä Yhdysvaltain markkinoita varten. Kanadalainen pop on siis nousussa!

Australia:

1. American Pie/DON McLEAN
2. Rangers Waltz/MOMS AND DADS
3. Cherish/DAVID CASSIDY
4. Brand New Key/MELANIE
5. My World/BEE GEES
6. I'd Like To Teach The World To Sing/NEW SEEKERS
7. Day By Day/COLLEEN HEWITT
8. Captain Zero/THE MIXTURES
9. Without You/NILSSON
10. Coz I Luv You/SLADE

Japani:

1. Chidana koi/MARI AMACHI
2. Wakare no asa/PEDRO & CAPRICIOUS
3. Shuchaku eki/CHIYO OKUMURA
4. Tomodachi yo nakuniya nai/KENSAKU MORITA
5. Yukiakari no machi/RUMIKO KOYANAGI
6. Ame no Airport/O YAN HUI HUI
7. Tomodachi/SAORI MINAMI
8. That's The Way A Woman Is/MESSENGERS
9. Nekkon shiyo yo/TAKURO YOSHIDA
10. She's Just My Kind Girl/BJÖRN & BENNY

Kanada:

1. Without You/NILSSON
2. Down By The Lazy River/THE OSMONDS
3. Hurting Each Other/THE CARPENTERS
4. The Lion Sleeps Tonight/ROBERT JOHN
5. Precious And Few/CLIMAX
6. Joy/APOLLO 100
7. Never Been To Spain/THREE DOG NIGHT
8. Heart Of Gold/NEIL YOUNG
9. Sweet Seasons/CAROLE KING
10. My World/BEE GEES

Italia:

1. La canzone del sole/LUCIO BATTISTI
2. Imagine/JOHN LENNON
3. Chitarra suona piu' piano/NICOLA DI BARI
4. Grande grande grande/MINA
5. Sono una donna non sono/ROSANNA FRATELLO
6. Coraggio e paura/IVA ZANICCHI
7. All The Time In The World/LOUIS ARMSTRONG
8. Via del Concervatorio/MASSIMO RANIERI
9. Tuca tuca/RAFFAELLA CARRA
10. Pensiero/I POOH

ROKKAA MAAPALLO ROKKAA

RIO DE JANEIRO: "Festivaalien festivaali ja karnevaalihumua"

Tony Christie: Amarillo on yhä suosittu Etelä-Afrikassa.

Kansainvälisen popfestivaalijärjestön FIDOF:n presidentti *Augusto Marzagao* puuhailee tänne tapahtumaa, jonka työnimenä on »festivaalien festivaali». Hänen tarkoituksenaan on saada Rioon eri laulufestivaalien parhaat mittelemään voimiaan keskenään puitteissa, joiden veroisia ei ole nähty koskaan aikaisemmin. Hän on keskustellut suunnitelmistaan jo kansainvälisten levypomojen kanssa ja saanut runsaasti kannatusta.

Tilanne suosikkitilastojen osalta on Brasiliassa erikoinen siinä mielessä, että täällä kootaan ja julkaistaan kahta virallista listaa, jotka poikkeavat huomattavasti toisistaan. Rio de Janeiron tilaston ykkösenä nähdään kansallissankari *Jair Rodriguez* karnevaalisamballaan »Tengo Tengo», kun taas Sao Paolon markkinoita hallitsee *Tony Roland* esityksellään »Help, Get Me Some Help».

Vuoden sambakilpailua ei voittanut täällä kuitenkaan tuo edellä mainittu »Tengo Tengo», vaan *Imperio Serranon* sambakoulun vauhdikas »Carmen Miranda», joka sai 68 pistettä 70:stä mahdollisesta. Muuan alkuvuoden suosituimmista hiteistä on ollut täällä »Mamy Blue», mutta ei suinkaan *Pop Topsin* tai *Roger Whittakerin* tulkitsemana. Täällä on parhaat palat kakusta haukannut intialainen rock-laulaja *Ricky Shayne!*

JOHANNESBURG: "CCR teki uuden levymyyntiennätyksen"

Etelä-Afrikka potee parhaillaan omien laulajasuosikkien puutetta. Sen havaitsee esimerkiksi tuoreimmista Top 10 -listoista, joita hallitsevat suvereenisti ulkomaiset taiteilijat. Kärjessä on nähty pitemmän aikaa amerikkalainen *Melanie,* jonka »Brand New Key» tuntuu tehoavan aivan erikoisen hyvin juuri täkäläiseen nuorisoon.

Creedence Clearwater Revival sai äskettäin kultalevyn sen kunniaksi, että yhtyeen singleä »Have You Ever Seen The Rain» on myyty täällä yli 100.000 kpl. Kysymyksessä on kuulemma uusi ennätys tällä alalla. *Paul Simonille* lähetettiin tervehdyksenä CBS:n kansainvälisen johtajan mukana afrikkalainen äitiä ja lasta esittävä puuveistos, koska Paulin laulu »Mother And Child Reunion» on herättänyt täällä erittäin lämmintä vastakaikua.

Monet kansainväliset poptähdet ovat kieltäytyneet esiintymisistä Etelä-Afrikassa täkäläisten rotupoliittisten säädösten vuoksi, mutta nähdäänpä täällä sentään aina silloin tällöin joku vierailija. Tuoreimmassa muistissa ovat mm. sellaiset konsertoijat kuin *Tony Christie* ja *The Peddlers*. Lisäksi on huhuiltu *Rolling Stonesin* visiitistä, jota tietysti odotetaan innolla.

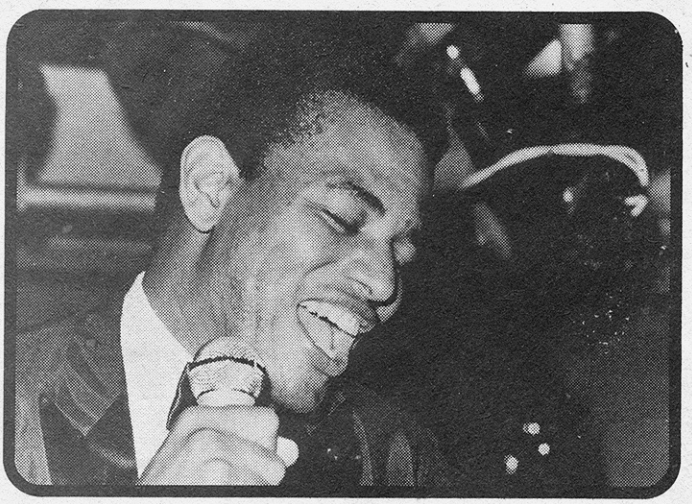

Brasilian suosituin — Jan Rodriques.

TILASTOT

Brasilia:

1. Tengo Tengo/JAIR RODRIGUES
2. Solo/BILLIE SANS
3. Mamy Blue/RICKY SHAYNE
4. Help, Get Some Help/TONY ROLAND
5. Soley Soley/MIDDLE OF THE ROAD
6. Look Around/VINCE HILL
7. Theme From »Shaft»/ISAAC HAYES
8. Chuva suor e cerveja/WANDERICIA
9. Das 200 para la/ELIENA PITTMAN
10. Oracao de um jovem triste/ANTONIO MARCOS

Etelä-Afrikka:

1. Brand New Key/MELANIE
2. Softly Whispering I Love You/CONGREGATION
3. I Will Return/SPRINGWATER
4. Mother/BARBRA STREISAND
5. Mother/JOHN LENNON
6. Soley Soley/MIDDLE OF THE ROAD
7. I Just Can't Help Believing/ELVIS PRESLEY
8. Amarillo/TONY CHRISTIE
9. Banks Of The Ohio/OLIVIA NEWTON-JOHN
10. Cousin Norman/MARMALADE

Hollanti:

1. American Pie/DON McLEAN
2. Got To Be There/MICHAEL JACKSON
3. Without You/NILSSON
4. Mother And Child Reunion/PAUL SIMON
5. Poppa Joe/SWEET
6. Als het om de liefde gaat/SANDRA & ANDRES
7. Son Of My Father/CHICORY TIP
8. Look Wot You Dun/SLADE
9. How Do You Do/MOUTH & MACNEAL
10. Meet Me On The Corner/LINDISFARNE

JIMMY CANNON: ALASTON TOTUUS JOHN FOGERTYSTA

John Fogerty: suosittu Kapkaupungista Kiinaan.

Nyt paljastan teille kaikille alastoman totuuden CCR:stä ja sen palvotusta johtajasta John Fogertysta.

Totuudella on monet kasvot . . . Tämä ikivanha arabialainen sananlasku on juolahtanut mieleeni monet kerrat ryhtyessäni sepustamaan juttua jostakin hyvin tuntemastani popsuosikista. Voihan jokaisesta kirjoittaa totuudenmukaisen esittelyn useammalla kuin yhdellä tavalla.

Kaikki riippuu siitä, miltä suunnalta ja missä mielessä aihetta lähestyy. Myönteisesti käsiteltynä jokin omituisuus näyttää yksinomaan viehättävältä, mutta saman asian voi ilmaista myös kielteisesti. Silloin vaikutus on päinvastainen . . .

Alussa mainitsemani arabialainen oivallus tuli taas ajankohtaiseksi, kun minulta pyydettiin kuvausta *Creedence Clearwater Revivalin* salaperäisestä johtajasta *John Fogertysta* sellaisena kuin hän on todellisuudessa. Koska tehtävällä oli kiire eikä minulle tarjoutunut tilaisuutta saada Johnia käsiini siihen hätään, oli turvauduttava aikaisempiin muistiinpanoihin. Olenhan toki haastatellut tätä kuuluisuutta ennenkin.

Sanottakoon heti avaukseksi suoraan, että John Fogerty on yhtä kaksinaamainen olento kuin useimmat muutkin tämän päivän julkkiksista. Hän esiintyy lehtien palstoilla mielellään radikaalina, pukeutuu vaatimattomasti, parjaa vallitsevaa yhteiskuntajärjestelmää ja on syvästi huolissaan ihmiskunnan tulevaisuudesta.

Tuo kaikki on kaunista ja ihailtavaa, mutta kulissien takaa löytyy aivan toisenlainen John Fogerty. Keskusteltuaan hänen kanssaan pitempään hänet havaitsee ylen tavalliseksi maallista mammonaa palvovaksi pikkuporvariksi. Hänellä on arvokas talo, komea Rolls-Royce, ja mahtava pankkitili ja monia muita menestyksen tunnusmerkkejä.

John leikkii boheemia, vaikka hän on todellisuudessa erittäin kovapintainen laskelmoiva liikemies. Hän pitää tiukasti huolta kaikista yhtyeensä talouteen liittyvistä asioista välttyäkseen virheratkaisuilta ja agenteille menevistä kymmenyksistä. Myös hänen velipoikansa *Tom Fogertyn* taannoista erottamista CCR:stä voidaan pitää ensi sijassa taloudellisena liikkeenä. Merkitsihän se entistä suurempaa osuutta jäljelle jääneille.

Systeemiin kuuluu vetää aina sopivin väliajoin menneisyydestä seikkoja, joiden turvin John ja hänen apurinsa pystyvät pitämään vireillä yleisön mielenkiintoa ja myötätuntoa. Joskus hän vaahtoaa suureen ääneen äänilevy-yhtiöiden ahneudesta, joskus taas muistelee tippa silmässä niitä aikoja, jolloin heidät neljä pidätettiin vallankumouksellisten puheittensa vuoksi.

Ihailijoille on luotu eräiden lehtien välityksellä sellainen kuva, että CCR olisi joutunut lojumaan kuukausia tai vuosia jossakin kylmässä vankikopissa. Totuus on kuitenkin proosallisempi, sillä tosiasiassa pojat olivat Richmondin poliisiasemalla vain muutamia tunteja eli kuulustelun ajan. Tämä tapahtui keväällä -69 ja syynä olivat yhtyeen jäsenten yliopistoalueille levittämät hallituksen vastaiset julisteet.

Paljon on uhrattu kallista palstatilaa myös CCR:n vaikealle menneisyydelle. On kerrottu miten köyhistä oloista nämä lahjakkaat nuorukaiset ponnistelivat pinnalle, miten he joutuivat soittamaan melkein ilmaiseksi ja tekemään siinä sivussa muuta työtä, miten ahneet managerit huiputtivat heitä ja miten kukaan ei suhtautunut vakavasti heidän suureen taiteeseensa . . .

Yhtyeen taustaan tutustuneelle tuollaiset itkuvirret käyvät vitsistä, sillä loppujen lopuksi CCR:n lähtöasemat olivat kaikkea muuta kuin huonot. Sekä Fogertyn pojat että Doug ja Stu ovat kaikki neljä varsin varakkaiden perheiden lapsia. Heille tarjottiin tilaisuus koulunkäyntiin, mutta syystä tai toisesta he eivät pitäneet siitä.

— Elämäni ensimmäiset 20 vuotta olin täydellisesti tuuliajolla, on John myöntänyt. — Yritin kaikenlaista, mutta en tiennyt itsekään mitä oikeastaan halusin. Meitä oli kotona neljä poikaa ja minusta tuntui aina siltä, että kukaan ei ymmärtänyt minua. Siksi en menestynyt myöskään koulussa, vaikka sekä opettajat että vanhempani tekivät kaikkensa minun hyväkseni.

— John näytteli olevansa parempi kuin me muut, muistelee eräs hänen koulutovereistaan. — Hän tuli luokallemme jostakin toisesta koulusta ja muistan vieläkin hyvin, kun rehtori kävi pitämässä meille puhuttelun, jotta osaisimme suhtautua häneen oikein. Hän viihtyi enimmäkseen omissa oloissaan musiikkiluokan pianon ääressä, naputteli sen ajan muotikappaleita ja käyttäytyi kuin *Liberace*.

— Sitten hän ja *Doug Clifford* perustivat bändin. John toi kotoaan halvan kitaran, jonka hän oli ostanut kuulemma vähittäismaksulla. Mukaan tulivat myös Johnin vanhempi veli Tom, *Stuart Cook* ja sitten vielä joku kaveri, jonka nimeä en enää muista. He esiintyivät enimmäkseen kouluhipoissa, mutta ei heidän musiikkinsa ollut kovin häävi.

Noihin aikoihin yhtyeen nimenä oli *Blue Velvets*. Tom soitti soolokitaraa ja toimi tarvittaessa myös laulusolistina. Enimmäkseen pojat esittivät kuitenkin pelkkiä instrumentaalinumeroita kuten »What'd I Say», »Do You Wanna Dance» ja muita päivän hittejä. John Fogerty alkoi laulaa vasta niinkin myöhään kuin 1964, jolloin bändi oli ollut koossa jo seitsemättä vuotta.

John ja kumppanit katsoivat olevansa kypsiä suurempiinkin valloituksiin. Niinpä he kävivät käytännöllisesti katsoen kaikissa Yhdysvaltojen länsirannikolla sijaitsevissa äänilevy-yhtiöissä tarjoamassa palveluksiaan, mutta vasta *Fantasy Recordsin* johtaja suostui ottamaan heidät hoiviinsa. Hän tarjoutui järjestämään pojille myös esiintymisiä Los Angelesin alueella.

He tekivät muutaman levyn ja soittelivat useissa kerhoissa nimellä *The Colliwogs*, mutta menestys ei osoittautunut sellaiseksi kuin he olivat odottaneet. Siksi he Johnin kehotuksesta päättivät vaihtaa sekä manageria että maisemaa, vaikka heidän levytyssopimuksensa oli yhtä voimassa. Onneksi he eivät ehtineet tehdä mitään anteeksiantamattomia tyhmyyksiä, ennen kuin John Fogerty joutui suorittamaan asevelvollisuuttaan.

Tässä vaiheessa olisivat muut olleet valmiit jatkamaan ilman Johnia, joka yritti uutta bändiä Portlandissa muutaman ruotukaverinsa kanssa. Tom piti kuitenkin pikkuveljensä puolta, joten hän sai paikkansa takaisin palattuaan siviiliin keväällä -67. Heti ensi töikseen hän risti yhtyeen uudelleen, sillä The Golliwogs kuulosti hänestä aivan liian harrastelijamaiselta.

Vuotta myöhemmin CCR teki ensimmäisen LP-levynsä. Sen kahdeksasta esityksestä viisi oli John Fogertyn säveltämää. Levymerkkinä oli yhä Fantasy, koska yhtiön johtaja oli uhannut haastaa pojat oikeuteen, jos he rupeaisivat levyttämään kesken sopimuskauden jollekin toiselle merkille. Tämä kansio, otsikoltaan »Creedence Clearwater Revival», auttoi yhtyeen kuuluisuuteen kaikkialla Pohjois-Amerikassa.

Tällainen oli CCR:n tarina kaikessa lyhykäisyydessään, vaikka maailmalla liikkuu siitä toisenlaisiakin muunnelmia. Kesti siis kymmenen vuotta ennen kuin nämä El Cerriton kasvatit alkoivat saavuttaa todella näkyviä tuloksia. Se on pitkä aika, joten toisaalta on hyvin ymmärrettävää, että John muistelee menneitä happamana.

— Enää emme myy itseämme huokealla, hän sanoi minulle kerran. — Vielä jokunen vuosi sitten jouduimme soittamaan muutamalla satasella illassa, mutta niin ei tapahdu enää. Nyt me nypimme rahat pois, vaikka meitä haukuttaisiin sen vuoksi riistäjiksi. Täytyyhän meidän saada toki korvaus niistäkin vuosista, jotka menivät hukkaan.

Moiset lausunnot eivät kuitenkaan sovi CCR:n tavanomaiseen imageen. Siksi ne yleensä karsitaan pois viimeistään siinä vaiheessa, kun John Fogerty tai joku muu yhtyeen edustaja tarkistaa jutun ennen sen julkaisemista. Nyt puheenvuoro pääsi mukaan, koska kirjoitin tämän raportin asianomaisten henkilöiden tietämättä.

Kutsuttakoon tätä artikkelia vaikka yhdeksi totuuden monista kasvoista.

Suosikki ainoana lehtenä maailmassa

John A. Marshall, teksti
Chris Walter, London Features Int.
ja Studio Press, kuvat

WHO-YHTYEEN PETE TOWNSHENDIN MUKANA INTIASSA!

Me emme säästä vaivaa, aikaa emmekä rahaa kuten muut. Haluamme tarjota lukijalle eli juuri sinulle sellaista, mitä kukaan muu ei pysty edes osoittamaan. Maapallo rokkaa -sarjaa tehdessämme emme tyytyneet myyröttämään nojatuolissa kartta kädessä ja kahvikuppi nokan alla. Ei. Me lähetimme toimittajan ja valokuvaajan superyhtyeen kintereillä aina Intiaan saakka, missä Pete Townshendilla on salainen mietiskelypaikka. Paikka, johon hän tätä ennen ei ole päästänyt ainoatakaan toimittajaa!

Tammikuun 28. päivänä Pete Townshend lähti ensimmäisen kerran elämässään Intiaan. Hän meni tapaamaan gurunsa Meher Baban kolme vuotta sitten tapahtuneen kuoleman muistoksi tämän omaisia, oppilaita ja tulkitsijoita.

Siihen aikaan kun Pete alkoi kiinnostua gurustaan, hengellisestä opettajastaan, hän oli niin innostunut että jopa hänen Mercedeksensä kojelautaan oli kiinnitetty Meher Baban kuva. Nykyisin hänen intonsa on huomattavasti laimentunut. Ennen Intiaan lähtöään Pepe sanoi:

— En olisi harkinnut koko matkaa lainkaan ellen olisi luvannut jo aikaisemmin käydä Intiassa.

— Kiinnostuin Meher Babasta erään ystäväni välityksellä. Yritimme nähdä ufoja, nautiskelimme LSD:tä ja katselimme Pink Floydia. Kun pujahdin pinnalle yhä hengissä, kiinnostuin aluksi lentävistä lautasista ja sitten Babasta.

— Aloin lukea ja tutkia asioita, elämää, sen hyviä ja pahoja puolia objektiivisesti, ilman ennakkoluuloja. Olen saanut siitä voimaa ja selkeyttä.

— En väitä että elämäni olisi toisenlaista ilman tätä kokemusta ja että »Tommya» ei olisi syntynyt ilman Babaria. Joka tapauksessa olisin järkyttynyt suuresti jos olisin Beatlesien tavoin luullut löytäväni elämänohjeen Maharishissa ja sitten joutunut toteamaan että koko idea oli pelkkää petkutusta ja kaupallisuutta.

— Intiassa on paljon epärehellisiä mystikkoja, koska kansa on herkkäuskoista. Tästä johtuen muutamat gurut rikastuvat ja pääsevät pinnalle.

Ei ole kysymys siitä että Peteä eivät enää kiinnostaisi Meher Baba ja hänen oppinsa. Petelle siitä on muodostunut osa hänen elämäänsä, hänen luonnollista arkielämäänsä.

The Whon arkielämä on viime aikoina ollut hyvin rentoutunutta. Keith Moon kävi Mombasassa safarilla. John Entwhistletlen vaimo synnytti vauvan. Roger Daltreyllä on ollut kädet täynnä työtä hoitaessaan jättikokoista kartanoaan Sussexissa ja padotessaan tilalleen kuuluvaa järveä. Pete puolestaan kuluttaa aikaansa Twickenhamissa sijaitsevan kotinsa ja Intiassa sijaitsevan pikkuisen mökkinsä väliä kulkiessaan ja niissä eläessään.

Ongelmana oli myös pikku juttu ilmatyynyaluksista. Kun The Who't olivat viimeksi kiertueella Yhdysvalloissa heille kerrottiin että heidän pitäisi suuria veroja välttääkseen kuluttaa valtaosa palkkioistaan Yhdysvalloissa.

Niinpä pojat panivat toimeksi. Pete ja Keith ostivat itselleen ilmatyynyaluksen ja John Entwhistle 25 rannekelloa.

Pian tämän jälkeen he saivat kuulla että huhut veroista olivat olleet vääriä ja että heidän olisi joka tapauksessa maksettava lujat tullimaksut ostoksistaan. Keith ja Pete päättivät ottaa ilon irti ostoksistaan.

Keith hajotti ilmatyynyaluksensa, koska hän halusi päästä selville siitä miten se toimi. Ikävä kyllä hän ei saanut sitä millään kokoon entiseen malliinsa . . .

Pete lähti ajelemaan aluksella pitkin Thames-jokea, jokipoliisit pidättivät hänet ylinopeudella ajamisesta ja virkavaltaa paetessaan Pete ajoi alas jokisulusta. Hän antoi aluksen joululahjaksi pikkuveljilleen ja viime viikolla muuan pojista ajoi veneen jokipenkkaan puuta vastaan Peten Twickenhamin talon edustalla.

No jaa, mitäpäs näistä! Muuten kaikki sujuu hyvin. Pete on päättänyt, ettei hän puhu enää tulevaisuudensuunnitelmistaan, ennenkuin on päässyt toteuttamaan ne.

Aikaisemmin hän puhui suunnitelmistaan, miksi ne epäonnistuivat, mitä tapahtui ja minkä vuoksi.

— Idea ennen toteutumistaan vie pitkän aikaa. Jo kaksi vuotta ennen »Tommya» puhuin rockoopperasta. Vajaat kaksi vuotta sitten tiesin että sen tulisi käsitellä kuuromykkää, sokeaa poikaa.

— Näen painajaisia ja herään yltäpäältä hikisenä sen jälkeen kun Fellini on tarjoutunut tekemään »Tommysta» elokuvan — ja olemme kieltäytyneet sitä hyväksymästä.

— Tosiasiassa hän arveli voivansa tehdä elokuvan joskus 1976 vaiheilla ja koska minusta aikaa oli ylettömän paljon ennenkuin päästäisiin filmintekoon, sanoin että me hoitelemme jutun itse.

— Mutta mitään ei ole tapahtunut sen jälkeen. Ja vuosi 1976 ei tunnu enää olevan hirveän kaukana ja sen takia näen painajaisunia.

Pete on tämän takia luopunut — ainakin osittain — ajatuksesta »Tommyn» filmauksesta. Joka tapauksessa se tulisi markkinoille

• sivu 35, ole hyvä!

MAAPALLO ROKKAA

THE WHO?

ROKKAA MAAPALLO ROKKAA

Kohkaajakuningas

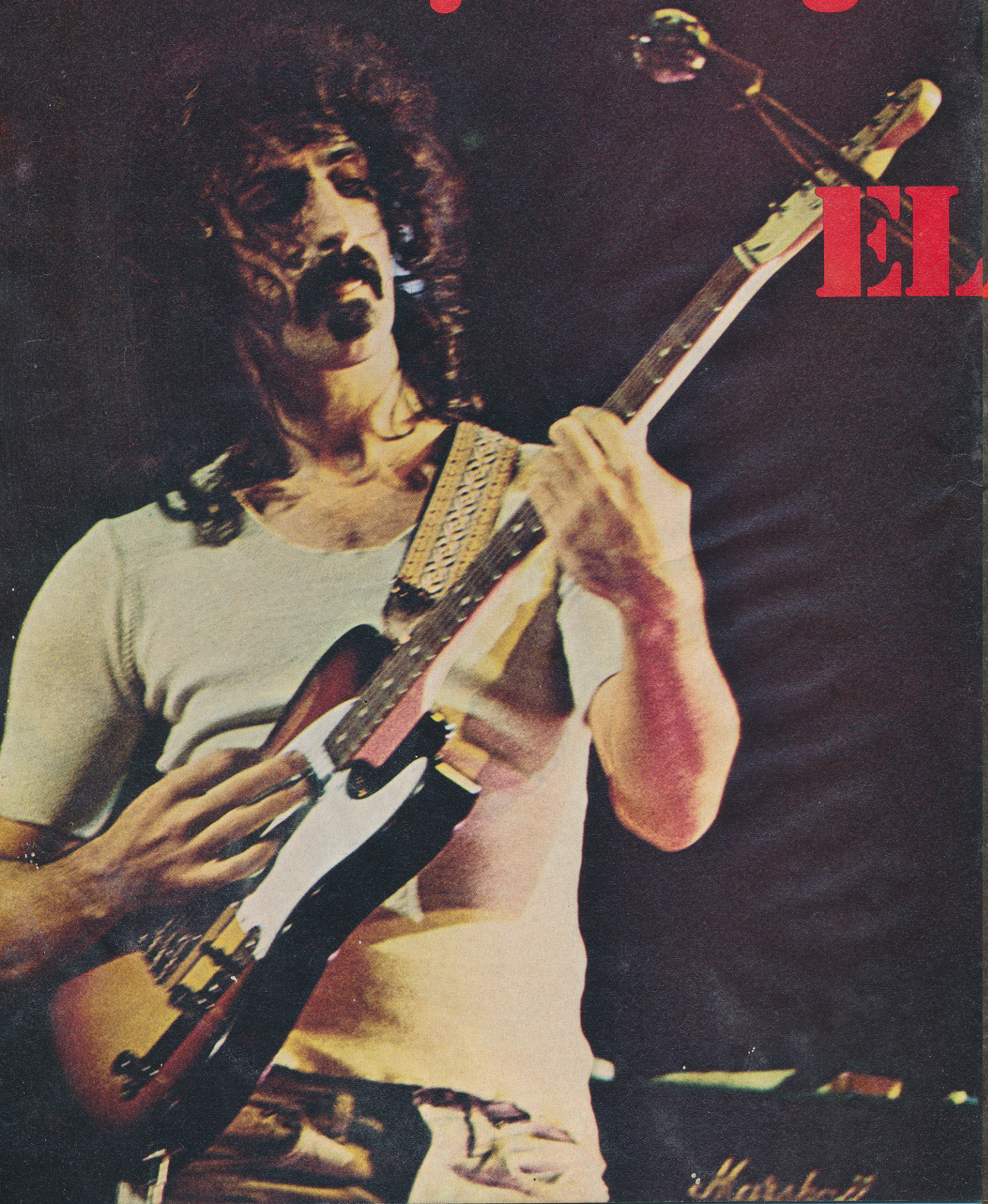

FRANK ZAPPA ELÄKKEELLE!

Pia Bursell, teksti
Suomen Kuvapalvelu, kuvaus

Hulluuden viimeisin huippu! Jäädä kesken menestysuran eläkkeelle. Kuten Mother of Inventionin Frank Zappa. Puuttuu enää, että King Elvis tai Tiger Tom tai Pyhä Hirviö Hallyday tekisivät saman tempun.

Avantgarde-musiikin luisevin ja paksunahkaisin esitaistelija, legendaarinen Frank Zappa meurusi sydämensä ja psykodeelisen järkensä pohjasta Tukholmassa konserttinsa jälkeen:

— Olen tehnyt kaikkeni edistyksellisen musiikin alttarille. Olen tullut siihen pisteeseen, mistä ei voi enää jatkaa.

Mitä voin tehdä? Minulla on taitoni, rahaa ja mainetta. Minua tyhmemmät voivat hyvin jo siitä, että heillä on joku mainitsemani asia, kyky TAI rahaa TAI kuuluisuutta.

Minulle tämä ei sittenkään riitä.

Niinpä siirryn ELÄKKEELLE!

Suosikin toimittaja: — Ei voi olla totta! Vielä vuonna 1968 jankutit sinnikkäästi kuin särkynyt äänilevy jatkavasi 64-vuotiaaksi musiikin tekemistä. Vain osoittaaksesi, että vanhuskin pystyy ilmentämään omaa aikaansa. Silloin kuvittelit haudanvakavasti, että joku ostaa yhtä lailla 26-vuotiaan kuin 62-vuotiaankin levyjä? Mikä on muuttanut mielesi?

Zappa: — Se oli silloin. Ja enemmänkin sellainen subjektiivinen käsitys. Humoristinen näkemys tulevaisuudesta.

Suosikin toimittaja: — Mutta onko oikein, että nostat nyt suuren haloon, kerrot muka vetäytyväsi yksinäisyyteen ja eläkkeelle ja jengi ostaa jokahisen levysi kuin parastakin muistojuhlaa kunnioittaakseen. Minkä jälkeen vetäydytkin säveltämään ja sanoittamaan ja suunnittelemaan ja herra-yksin-tietää-mitä kaikkea muuta tekemään vain noustaksesi puolen vuoden taikka vuoden kuluttua ihmisten ilmoille. Muutettuasi muka mieltäsi. Onko sellainen kunnon come back?

ZAPPA mulkoilee mustanpuhuvilla silmillään, työntää sormet pitkään tukkaansa, haroo päätään.

Suljen silmäni hetkiseksi ja näen ensimmäisen Zappa-julisteen missä sankari istui tärkeänä vessanpytyllä tätiportaan suunnattomaksi kauhistukseksi.

Samoihin aikoihin hän ja Mothers of Invention esittivät biisiä Aivopoliisista, Who Are the Brain Police?

Entinen aivopoliisien ja -valvonnan kannattaja on tainnut itse menettää kontrollin . . . Jos mies jatkaa puheissaan samaa rataa, joudumme molemmat ennen pitkää hullujenhuoneeseen! Toivon mukaan emme kuitenkaan samaan laitokseen, sillä niin nerokas kuin Zappa on, sekoaisin lopullisesti hänen maailmankuvaansa . . .

— Minun mielestäni on aiheutettava shokki, sanoo Zappa, — mikäli aikoo saada ihmiset ymmärtämään jotakin.

Suosikin toimittaja: — Onko eläkkeelle jääminen tällaista tahallista shokeeraamista?

Zappa ei ota koko asiaa kuuleviin korviinsakaan, vaan rupeaa sauhuamaan miten hän ei ole koskaan ainoastaan pyrkinyt esittämään musiikkia vaan myös tietoisesti valistamaan ja ärsyttämään.

Mutta jos Frank Zappa nyt kaikesta huolimatta toteuttaa uhkauksensa ja siirtyy eläkkeelle (mihin en, suoraan sanottuna, 100-prosenttisesti usko!) niin mitä silloin tulee eteen?

Zappa on koko ajan ollut eräänlainen esitaistelija ja myrskynmerkki, jonka jokainen viite on aiheuttanut välittömiä seurauksia.

Muun muassa Eric Burdon on ottanut tarkasti oppia Zappalta, samoin Burdonin aikaisempi yhtye The Animals. Pysähtyykö tämä kehitys, kun tiennäyttäjä painuu puun taakse piiloon?

Who Are the Brain Police Now???

Edistyksellisessä musiikissa?

ROMANTIIKKA ROISKUU!

MUSKA ja KALA-HANDE kulkevat ympäri Hesaa onnellisen näköisinä. Ilkeät lehtikirjoitukset eivät paljoakaan tunnu vaikuttavan heidän suhteeseensa. Onhan kevät ja se on puolestaan tunnetusti rakkauden aikaa. Jätski muuten näytti hyvin maistuvan Muskalle ja Kala-Handelle Stockmannin tavaratalossa, vaikka uteliaat ihmiset pyrkivätkin hiukan tuijottelemaan.

ROMANTIIKKA EI ROISKU ELI

miksi Leena Willberg viihtyy ulkona paremmin ilman Pepeä

Ehkä Leena on sitä menevä sorttia joka tahtoo pyöriä ympäri ja nähdä elämää. Kyllä Leena pyöriikin ulkona, harva se ilta hänet on nähty Hesan eri svengipaikoissa. Ilman Pepeä, mutta ei ilman miesseuraa. Eihän siinä mitään pahaa ole. Ellei nyt pidä paheena sitä suutelemista yleisellä paikalla. Ei suutelemisessa ole mitään pahaa jos partneri on oma aviomies, mutta kun ei ole sattunut olemaan. Aina on ollut aivan outo kaveri kuvassa mukana. Eikä hän ole varmastikaan ollut Leenan veli tai serkku. Ne suudelmat kun eivät ole olleet kovin veljellisiä.

Entä kuinka Pepe kestää tämän kaiken?

Tuskin Pepe on tietoinen tästä kaikesta. Hän on luultavasti istunut kotona lapsenvahtina tai ollut keikalla. Tuskin kukaan hänen ystävistään viitsii mennä kertomaan hänelle tällaisesta. On paljon helpompi supista takanapäin, etenkin kun on näinkin hyvä juoru kyseessä.

Ehkä syy tähän Leenan juoksemiseen on se että hänelle ei enää riitä olla

pop-laulajan vaimo. Onhan hän itse peräti kaupunginvaltuutettu. Kenties hän kaipaa seuraa joka osaa puhua hänen kanssaan kunnallispolitiikkaa tai muuta sellaista mistä Pepe on tuskin kiinnostunut. Pääasia lienee Leenan mielestä se että hänellä on hauskaa ja muutkin viihtyvät hänen seurassaan. Pepe on tällähetkellä perheen elättäjä sillä Leena opiskelee eikä käy töissä. Pepeltä luultavasti Leena saa jopa rahansa öisiin seikkailuihinsa.

Jos tällainen elämä on sitä onnellista avioliittoa jossa he molemmat väittävät olevansa niin ei se hääviltä tunnu.

SE ROISKUU SITTENKIN!

KIM FLOORIN ja KRISTIINA LEHDON romanssista on kohuttu paljon. Väittävät ettei se muka pitäisi paikkaansa. Tapaamiset tosin on tehty mitä suurimman salaperäisyyden vallitessa, mutta mitään ei voi pitää piilossa ikuisesti. Romanssi taitaa olla paljon vakavampaa laatua kuin luulimme sillä KRISTIINA ajaa ympäri KIMIN folkkarilla ja on jopa esitelty KIMIN perheelle.

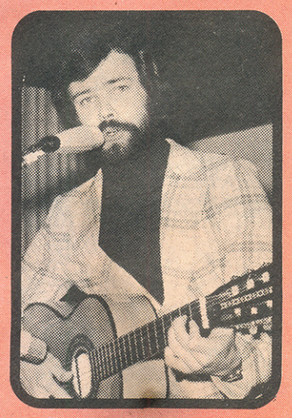

TASAVALLAN PRESIDENTIN ja WIGVAMIN keikat ovat kuulemma ensi kesänä vähissä. Monet tanssienjärjestäjät ovat ilmaisseet närkästyksensä koska bändien musaan ei voi tanssia. Pitäisi lopettaa itselleen soittaminen ja soittaa sitä mitä yleisö haluaa. Edellisen kesän katsojaluvut olivat aika vaatimattomat molemmilla bändeillä joten närkästymisen ymmärtää hyvin.

SUOMEN OHJELMATOIMISTOJEN LIITTO RY on ilmoittanut ettei kukaan ole boikotissa. Liitto kuulemma vain pyrkii siihen että laulajan vaihtaessa toimistoa hänen asiansa pitäisi olla kunnossa edellisen toimiston kanssa.

Aivan tässä MUMMI-SETÄ hämmästyi huomatessaan kuinka paljon maajoukkueemme super-star HEXI RIIHIRANTA istuu kapakassa. Tietysti Hesan huippudiscoissa pitää olla jos jonkinlaista julkkista. Ehkä HEXI on palkattu tällaiseen hommaan.

N-CLUBI on kummallinen paikka. Jos olet julkkis pääset ilmaiseksi. Ellet ole saat pulittaa vitosen sisäänpääsyksi. Ehkä tämä vitonen on maksu siitä että pääsee katsomaan julkkiksia kännissä.

HANNELE MARKKULA joka aikoinaan oli paha tyttö on rauhoittunut. Ennen HANNELE poseerasi mielellään PAULI NEVALAN tai BENNY HERMANSSONIN kainalossa. Nykyään hän käy Teatterikoulua eikä ole edes aikaa styylaamiseen.

Hesalainen ROCK-SHE kertoilee kovaan ääneen kuinka helpolla he tulevat pääsemään Suosikin kansikuvaan. Se tulee heille olemaan helppoa. Heti kun pojat ovat Englannin Topten listalla. Teemme heistä vaikka kuusi kansikuvaa. Mutta ei aikaisemmin.

Toinen joka myös suunnittelee valmiiksi Suosikin kansikuvaa on PASTORI POHJALAINEN. Arvon Pastorilla kun on katras lisääntynyt yhdellä. RAYA ALENIUS kuulemma siirtyy myös Pastorin hoiviin. Taitaa Pastorilla nyt pyyhkiä hyvin kun on saanut emännän omasta takaa bailuihinsa. RAYA osaa nimittäin sen juhlimisen oikein kunnolla.

IRINA MILAN ja aviomies TIMPPA LINDSTRÖM lopettavat keikkahommat kokonaan. Suunnitteilla on kivenkova kapakkabändi jossa molemmat tulevat vaikuttamaan. Tämä on varmasti tervetullut lisä kaikkien humppabändien sekaan jotka nykyään joikaavat ravintoloissamme.

LEKSA HEINONEN aikoo tuottaa WHO:n Suomeen juhannuksena. Ainoa paha vika koko hommassa on että Who ei esiinny ulkona. Näin kertoo ainakin jokainen tarjouskirje mikä Englannista on tullut. Onkohan LEKSAN englanninkielentaito päässyt ruostumaan?

KRISTIINA HAUTALA on painunut sananmukaisesti maan alle. Uusi osoite on salainen, puhelinnumero on salainen. Ainoa tapa tavoittaa KRISTIINAA on ottaa yhteys hänen ohjelmatoimistoonsa. Sieltäkään ei ilmoiteta näitä tietoja. Mikähän lienee syy moiseen salaperäisyyteen?

ARTO SOTAVALTA käväisi jälleen kerran levytysstudiossa. Uusi levy tulee kuulemma olemaan vihdoinkin se hitti mitä ARTSI on odottanut niin kauan. ARTSI styylaa itseään huomattavasti vanhemman VUOKKO MATTILAN kanssa. Onkohan niin että ARTSI on vihdoinkin löytänyt onnensa äidillisessä tyypissä?

PIRKKO SAANAKORPI on siirtynyt D-Tuotannon leipiin. Ensi kesänä PIRKKO kiertelee yhdessä Ison-D:n kanssa. Toivottavasti PIRKKO muistaa että lavoilla on kylmä eikä paljastele pyllyään kuten Oh Calcutassa.

JORMA WENESKOSKI, kaveri joka kertoi luopuvansa showbisneksestä kokonaan ei tainnut sanoa sitä aivan tosissaan. JORMA on edelleen ohjelmatoimistojen liiton jäsen. Ehkä kohta Suomea valloittaa joku uusi KREIVI tai MINI-ANITA.

ROBIN, tuo menneitten vuosien volttisankari, asustaa nykyään Lahdessa. Robin toimii siellä voimistelunopettajana. Kaveri asustaa kaiken huipuksi upeassa rivitalossa ja käy keikoilla kun sattuu huvittamaan.

JUKKA KUOPPAMÄKI on onnistunut iskemään itselleen mainosauton. Kyljessä komeilee Capri Club, mikähän salaseura lienee. JUKAN oma Volvo taas seisoo tallissa tulevaa käyttöä varten.

SATU MARKUKSELAn piti valloittaa kotikaupunkinsa Kuopio. Pieleen meni aivan kuten se LP-homma. Eivät kuopiolaiset ymmärtäneet Sadun suurta taidetta. Olikohan vika Sadussa vai kuopiolaisissa?

PETER on tekemässä uutta singleä. Yritys on jo kolmas joten olisi jo aika onnistua. Pahat kielet tosin väittävät että Peterin laulunlahjoilla ei onnistuta edes sadannella yrittämällä.

Ensi kesänä maamme tanssilavoja lähtee valloittamaan tanskalainen SWEETHEARTS. Bändi on siitä erikoinen että tytöt jotka siinä soittavat esiintyvät yläosattomissa. Onkohan jälleen tulossa uusi seksikärpänen à la LOLA? Ihmetyttää vain tämä Suomen kansan ikuinen nälkä seksiin . . .

MITÄ MÄTÄÄ KOULUSSA?

■ *TIMO TOIVONEN, teksti*
■ *KARI LAAKSO, kuvat*

■ Joitakin aikoja sitten opetusministeriö rahoitti laajan tutkimuksen suomalaisista nuortenlehdistä. Opetusministeriötä kiinnosti tietää, miten paljon nuortenlehdet sisältävät nuorisoa valistavaa, yleissivistävää tietoutta. ■ Miksi tällainen tutkimus? Oliko opetusministeriöllä huono omatunto? Eikö yleissivistävän tietouden jakaminen kuuluu pikemminkin koululaitokselle kuin pop-musiikkiin erikoistuneille nuortenlehdille? ■ Suosikki teki omaan laskuunsa tutkimuksen opetusministeriötä varten. Galluppimme osoittaa selvästi, että huonoon omaantuntoon on todella syytä!

KYSYMYKSET

1. Onko kouluopetus liian teoreettista? Yritetäänkö oppilaista tehdä käveleviä tietokoneita — sen sijaan, että heitä valmistettaisiin käytännön elämää varten?

2. Kouludemokratiasta on puhuttu paljon. Onko opettaja-oppilas-suhde muuttunut läheisemmäksi?

3. Oletko halukas itse päättämään, mistä oppikirjoista tietosi haet?

4. Pitäisikö uskonnonopetuksen olla vapaaehtoista?

5. Oletko saanut koulussa seksuaalivalistusta? Jos olet, niin minkälaista?

6. Oletko tarkoin selvillä
a) oppilaan oikeuksista?
b) oppilaan velvollisuuksista?

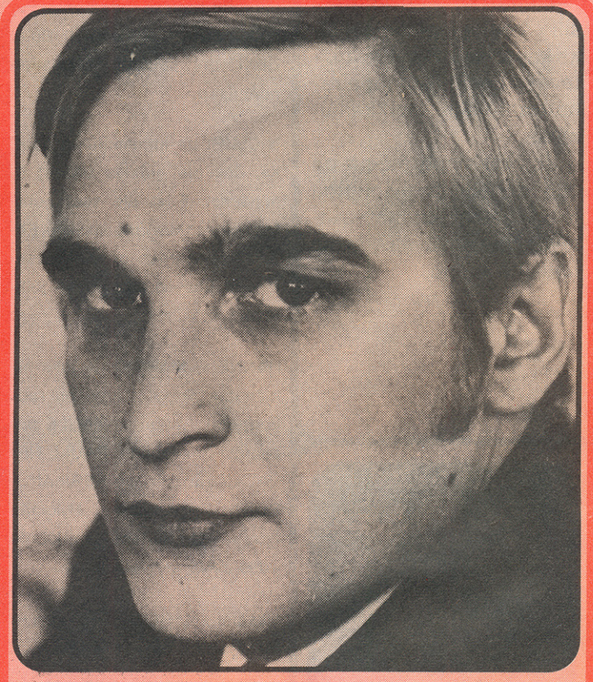

■ Opetusministeri Ulf Sundqvist, ole hyvä!

DITA SAARELA, 14, 3. luokka

1. On.
2. Ei ole.
3. Olen varma, että pystyisin valitsemaan omat oppikirjani.
4. Pitäisi olla. Jos se olisi vapaaehtoista, en ole varma, ottaisinko osaa opetukseen.
5. En minkäänlaista.
6. a) En ole. b) Aika hyvin.

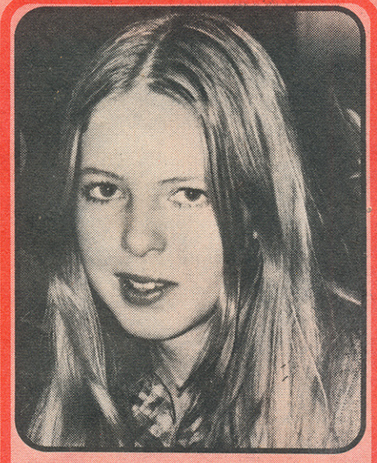

SUVI KETTUNEN, 13, 3. luokka

1. Joo, pänttään päähän kaikki, mitä käsketään.
2. Pikkuisen se on jo muuttunut.
3. Se olis kauheen kiva juttu, jos sais valita kirjansa.
4. Pitäisi olla.
5. En minkäänlaista.
6. a) En. b) Jonkinverran.

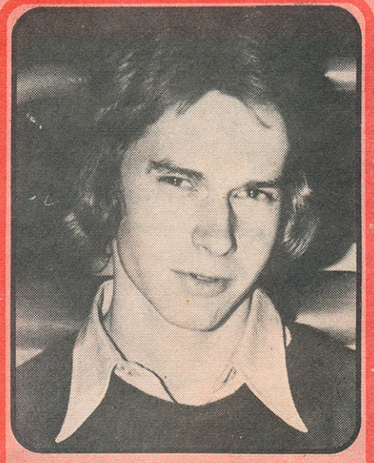

TOMI HEISKANEN, 17, 7. luokka (iltakoulu)

1. Kieltenopetus on liian teoreettista, matematiikan opetus sen sijaan pitääkin olla teoreettista.
2. Iltakoulu perustuu alun alkaen demokratiaan.
3. Olisin halukas, mutta minun pitäisi sitä ennen tehdä hirveä työ, jotta pystyisin päättämään.
4. Pitäisi olla — ja kaikista uskonnoista pitäisi antaa yhtä paljon tietoa.
5. Olen saanut, voimistelutunnilla. Opetus oli melko luontevaa.
6. a) Olen. b) Opettajat pitävät huolen että ne tiedetään!

KÄÄNNÄ

PÄIVI HEISKANEN, 15, 4. luokka

1. Ainakin meidän koulussa — olen tyttökoulussa.
2. Nuorien opettajien kanssa tulee toimeen, mutta ei vanhojen.
3. En taitaisi itse osata päättää.
4. Ehkä alaluokilla pakollista, sitten vapaaehtoista.
5. Olen saanut biologian tunnilla. Se oli aika puutteellista — esitettiin vain pääasiat.
6. a) Aika hyvin. b) Kyllä.

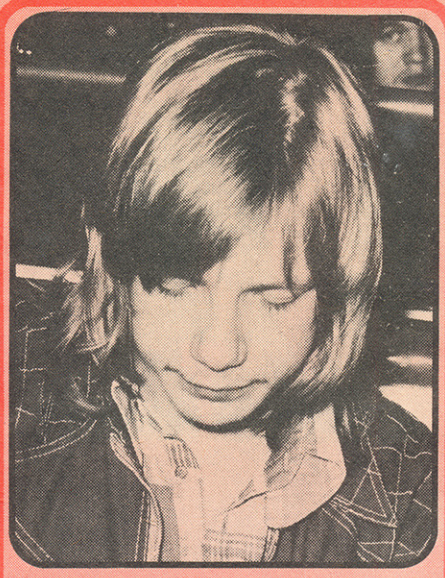

PETRI PETTERSSON, 19, 7. luokka (musiikkilukio)

1. Lukion systeemi tähtää liikaa yo-kirjoituksiin.
2. Suhde on muuttunut selvästi paremmaksi.
3. En pystyisi itse päättämään, kyllä siihen tarvitaan joku auktoriteetti. Sen sijaan kirjoista olisi hyvä keskustella yhdessä.
4. Pitäisi olla, mutta yleissivistävä kirkkohistorian kurssi pakolliseksi.
5. En minkäänlaista.
6. a) Olen, kiitos Teiniliiton. b) Olen perillä, mutta en ole toteuttanut.

JEANNETTE WERDERMANN, 16, 4. luokka

1. Kyllä se on aivan liian teoreettista.
2. Ei ole.
3. En ole, en pystyisi itse päättämään, mikä on hyvä kirja.
4. Kansakoulussa pakollista, oppikoulussa vapaaehtoista.
5. En minkäänlaista.
6. a) Kyllä. b) Kyllä.

TUULA NIKKILÄ, 20, lopettanut koulunsa neljä vuotta sitten

1. Ei ole.
2. Kyllä.
3. Kyllä.
4. Kyllä.
5. Sain — uskontotunnilla! Se oli aivan tyhjänpäiväistä!
6. a) En ole. b) En ole.

RISTO HONKANEN, 17, 5. luokka

1. Vähän jyrkästi kysytty — ei me sentään tietokoneita olla!
2. Meillä on kahdenlaisia opettajia — toiset ovat demokraattisia — toiset eivät.
3. Mulle on aivan sama, mistä kirjoista tietoni haen. Päättäköötopettajat!
4. Pitäisi, koska jokaisella on oma vakaumuksensa. Alaluokilla se voisi olla pakollista.
5. En minkäänlaista.
6. a) En. b) Olen.

JARMO TAIPALEENMÄKI, 17, 4. luokka

1. Joidenkin aineiden kohdalla se on.
2. Se on parantunut vähän.
3. On parempi, kun opettajat päättävät. He tietävät kirjoista enemmän.
4. Pitäisi olla, kaikkia ei uskonto kiinnosta.
5. En minkäänlaista vielä.
6. a) Aika hyvin. b) Aika hyvin.

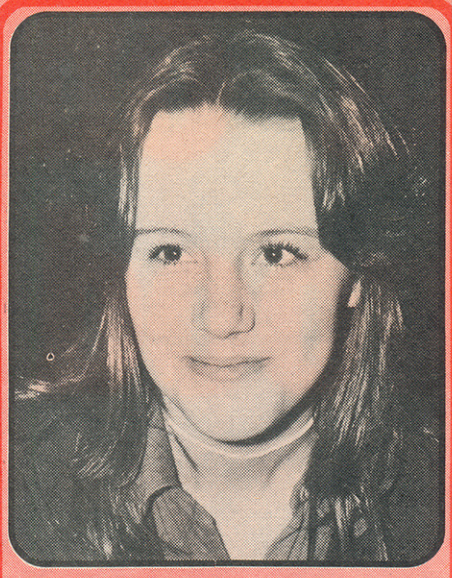

ANNE KARLSSON, 15,
8. luokka (kansalaiskoulu)

1. On.
2. Ei ole.
3. Kyllä, se olisi hienoa!
4. Ilman muuta.
5. Olen saanut kansalaistaidon tunnilla. Se oli aika perusteellista.
6. a) Kyllä. b) Kyllä.

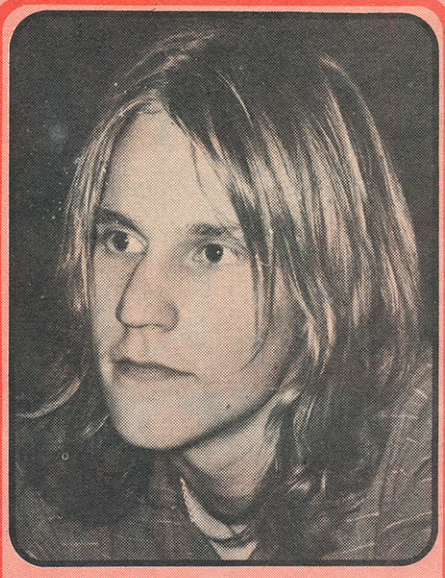

TUOMO HAARANEN, 17,
5. luokka

1. On liian teoreettista.
2. Ei ole.
3. Olisin. Tiedän parempia kirjoja kuin mitä nyt joudun lukemaan.
4. Kyllä.
5. Olen — terveysopin tunnilla. Se oli aika heikkoa.
6. a) Kyllä. b) Kyllä.

KALLE KARTIOVAARA, 14,
8. luokka (kansalaiskoulu)

1. On.
2. On se vähän muuttunut paremmaksi.
3. Olisi paljon parempi, jos saisin itse päättää.
4. Kyllä.
5. Kuudennella luokalla sain hiukan.
6. a) En aivan tarkoin.
b) Melko tarkasti.

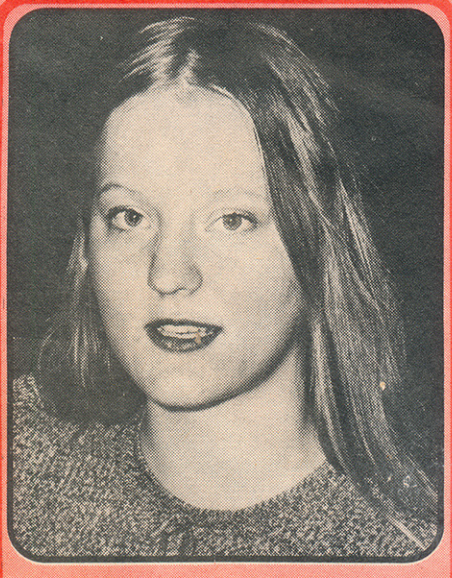

TUULA NARKILAHTI, 17,
7. luokka

1. On ehdottomasti.
2. On se muuttunut — opettajia saa jo sinutella eikä muutenkaan olla niin virallisia.
3. Kyllä.
4. Ehdottomasti.
5. Olen saanut — terveysopin- ja uskontotunnilla. Se oli aika vähäistä. Uskonnonopettaja luonnollisesti pyysi kaikkia pidättäytymään kaikesta!
6. a) Olen. b) Olen.

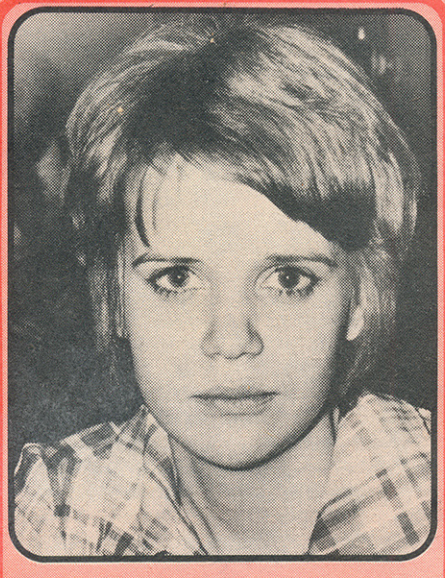

MARJA-RIITTA SYLVANDER, 16,
6. luokka

1. Ainakin meidän koulussa on.
2. Ei ole.
3. Tottakai!
4. Pitäisi olla.
5. Olen saanut — yhden ainoan tunnin biologiassa!
6. a) En. b) En.

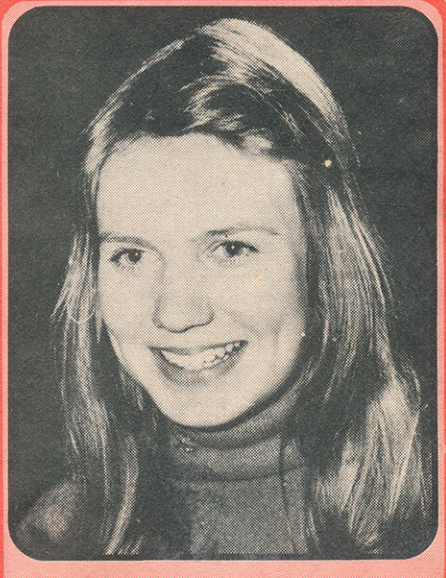

SIMI RÄSÄNEN, 16,
6. luokka

1. Kyllä.
2. Ei ole.
3. Olen halukas.
4. Kyllä.
5. Yhden tunnin puutteellista.
6. a) En. b) En.

Mitä järkeä on Clint Eastwood sensuurin saksiin?

Seppo Vesterinen, teksti
United Artists ja Warner-Col Films, kuvat

● *Clint Eastwood on kovan sarjan kovimpia kavereita. Ruskeatukkainen, vihreäsilmäinen ja ennenkaikkea isonyrkkinen. Vahvan ja turvallisen miehen perikuva, tarvittaessa vaarallinen ja väkivaltainen. Clintin uusin elokuva Dirty Harry on tällä hetkellä yhä vielä sensuurin katseltavana. Tähän saakka elokuvasensuuri on toiminut kuitenkin typerästi kuin Aku Ankka: leikattuaan yhden (1 kpl) ampumiskohtauksen tai pahoinpitelyn pois, ovat pölvästimme panneet elokuvalle 30 % rangaistusveroa . . . Saanemme ojentaa sensuurille onnitteluruusut, mikäli se tulee järkiinsä ja päästää tällä kerralla Clint Eastwoodin ihailtavaksemme ilman turhia väkätyksiä.*

San Franciscossa syntynyt Eastwood sukelsi tähtiin tyypillisistä tyypillisimmän amerikkalaisen perinteen — villin lännen kautta. Italialainen Sergio Leone halusi romuttaa lännenfilmien pyhimmät perinteet — kuvata ne Euroopassa, luopua kunniallisuuden ja oikeudenmukaisuuden partiolaishengestä, tehdä entisistä herrasmiehistä uudenlaisia, sumeilemattomia antisankareita. Hän loi elokuviensa tunnukseksi sittemmin legendaarisen Nimettömän miehen. Ja osaan hän valitsi tuolloin television avulla jo tunnetuksi tulleen Clint Eastwoodin.

Clint saapui Roomaan, josta siirryttiin kuvaamaan Espanjaan. Välillä hän oli menettää malttinsa amerikkalaisten mittojen mukaan varsin alkeellisissa olosuhteissa. KOURALLINEN DOLLAREITA valmistui kuitenkin aikanaan ja Eastwood palasi Amerikkaan. Filmi esitettiin ensimmäisenä Italiassa ja sen menestys ylitti kaikkien odotukset jopa Eastwoodin itsensäkin. Kun hän palasi Roomaan, teattereiden lipuista käytiin mustan pörssin kauppaa.

Eastwoodissa yhtyy amerikkalainen sankarius korsikalaisen rosvon karskeihin otteisiin. Hän on kunnon amerikkalaisen tavoin urheillut koko ikänsä, ollut kiinnostuneempi koripallosta kuin koulunkäynnistä. Asepalvelun jälkeen hän joutui täysin sattumalta tekemisiin elokuvaihmisten kanssa. Hänelle tarjottiin sopimusta Universalin studioilla — ja Eastwoodin se piti sentään leivissä. Hän esiintyi lukemattomissa mitättömissä sivuosissa ennenkuin television ja Leonen spagettiwesternien kautta pääsi huipulle. Kourallista dollareita seurasi välittömästi VAIN MUUTAMAN DOLLARIN TÄHDEN ja HYVÄT, PAHAT JA RUMAT. Kaikki jo uuden lännenfilmin klassikkoja, jotka uusintoinakin vetävät yleisöä ensi-ilta-viikkojen lailla.

Kuitenkaan yhdellä ainoalla roolilla ei näyttelijä voi ratsastaa loputtomasti. Leonen ja Eastwoodin tiet erosivat. USA:ssa hänen ensimmäinen sikäläinen lännenkuvansa HIRTTÄKÄÄ HEIDÄT kopioi italialaisia esikuviaan, mutta löi silti tuottajayhtiön kaikki siihenastiset yleisöennätykset. Eastwood ei ole sen tyyppinen näyttelijä jolle jaettaisiin Oscareita, mutta yleisönsä hän valloittaa olipa elokuvan aihe tai ohjaajan nimi mikä tahansa. 1970 teatterinomistajat valitsivat hänet vuoden näyttelijäksi ja mm. Italiassa, Meksikossa, Englannissa ja Japanissa hän on ehdoton ykkönen katsojien suosikkilistalla.

Uudempiin Eastwood-filmeihin kuuluvat mm. PAINT YOUR WAGON, jossa hän esiintyi yhdessä Lee Marvinin kanssa sekä KORPRAALI McBAIN. Viimeksimainittu tavallaan aloitti uuden kauden, lännenmiehestä oli siinä tullut alistuva sisällissodan sotilas, joka vihollisen puolella haavoittuneena ajautuu hoidettavaksi suljettuun tyttöjen sisäoppilaitokseen. Osat ovat sittemmin vaihdelleet poliisista disc-jockeyksi asti. Suurin roisto lännen taivaan alla on joutunut etsimään uusia tehtäviä, mutta kuitenkin kaikissa hänen rooleissaan toistuvat samat perustekijät — miehekkyys ja alkukantainen voima.

Uusin Eastwood-filmi on joutunut Suomessa jo pitkään kamppailemaan sensuurivaikeuksissa. Sen nimi on Likainen Harry ja sen tapahtumat on sijoitettu San Franciscoon. Clint Eastwood esittää Harry Callahania, kaupungin poliisin murharyhmän etsivää, jonka kohtalona on aina saada likaisimmat työt ja selvittää ne yksin. Jos lännenfilmit kuuluvat jo amerikkalaiseen folkloreen, sen tekevät myös poliisikertomukset. Eastwoodin Cowboy-hattu vain on vaihtunut harmaaksi siviilipuvuksi.

Yksityishenkilönä Eastwood poikkeaa täysin luomastaan tyyppikuvasta. Hän viettää rauhallista perhe-elämää kalifornialaisessa pikkukaupungissa osallistuen mahdollisuuksiensa mukaan asukkaiden yhteisiin harrastuksiin. Ehkäpä puhtaammin kuin yksikään muu nuoren polven suurista tähdistä hän on säilyttänyt kunnioituksensa amerikkalaista elämänmuotoa ja sen vaatimuksia kohtaan. Näyttelijänä hän on luonut itsestään armottoman kovanaaman kuvan ja haluaa sen myös säilyttää, koska tietää sen tyydyttävän yleisöään. Ja tuskinpa häntä muuna voisi kuvitellakaan, Hamletin osa ei varmasti hänen harteillaan istuisi.

pysäyttää uusin -filmi

Anna Jane Hellenin peittää ja hoitaa finnisi.

Oy Flavia Ab

Yaxa

teen line deodoranteissa on jännittävät ranskalaiset parfyymit. Valitse oma lukusi, oma tuoksusi, suloinen, salaperäinen, jännittävä tai kohtalokas kuin uusi 13.

Mikä on sinun Yaxasi?

POP TOPSIEN LAUTTAKYLÄN KONSERTTI OLI TÄYSI FIASKO!

Vain kourallinen ihmisiä, jotka ällistelivät ja pällistelivät espanjalaisyhtyettä hämmentyneinä.

Mamy Bluen levyttänyt ja sitä tietä maailmankuuluksi tullut yhtye juuttui omiin kuvioihinsa.

Minkäänlaista fiilinkiä ei ollut missään.

Vaikea sanoa missä se vika oikein oli. Ei vain svengannut.

Ei hajonnut laitteet eikä vajonnut lattia. Pop Topsit soittivat, kun kerran oli käsketty mutta minkäänlaista menoa ei soittimista irronnut.

Miten sitten on mahdollista, että samainen yhtye keräsi täydet pointsit Helsingissä Ostrobotnialla jopa niin, että Tommi Liuhalan piippu väpätti musiikin tahtiin ja Julius A. Heikkilä oli haltioissaan Kisusta puhumattakaan?

Lopputulokseksi jää vain se, että mikä Lauttakylässä oli fiasko, oli menestys Helsingissä.

Laulusolisti *Phill Trimmin* velttoa esitystä Lauttakylässä seurasi sellainen meno Bottalla, että kaljan juominen loppui siihen paikkaan ja pelkältä kuuntelulta ei kukaan uskaltautunut tunnin aikana tanssimaan, vaikka nimenomaan Pop Topsien musiikki oli tarttuvaa ja TANSSITTAVAA.

Mutta ei yksin tähtilippupaitainen, tummaihoinen Phill ollut vedossa (liekö svengi osittain johtunut ilmiliekkiin roihahtaneesta romanssista *Nikkiin?*) vaan myös rumpali *Paco* teki hurjan, animaalisen taidonnäytön koko yhtäjaksoisen esityksen aikana. Tiedä sitten, oliko tähän vauhtiin syynä *Tinkaksi* itseään kutsuva poikatyttö? Myös leadkitaristi *Raymond* esitti verratonta kitarankäyttötaitoa. Yleisö oli myyty, sillä yhtyeen esitykset ylittivät kaikki ennakko-odotukset moneen kertaan. Oli jopa kuvaavaa, että yhtyeen toistaiseksi tunnetuin esitys *Mamy Blue* jäi kokonaan sellaisten kappaleitten kuin *That Woman, Oh Lord, Why Lord, Freedom, Any Time, Suzanne* ja *Down By The Riverside* varjoon . . .

Espanjassa Pop Tops on yhtyeistä suosituin, Radio Luxemburg on purkittanut heidän musiikkiaan melko paljon, mutta näyttää siltä, että mitä pohjoisemmaksi tullaan, sitä epäilevämmällä kannalla yhtyeeseen nähden ihmiset vielä ovat.

Juhannuksena Pop Topsit kuitenkin tulevat takaisin, vaikka esiintymispaikkaa ei ole vielä lyöty lukkoon.

Silloin voi yleisö itse ratkaista mikä oli Lauttakylän fiaskon todellinen syy.

suosikki Puutarhakatu 16
33210 Tampere 21

OSOITTEENMUUTOS

Kiinnittäkää tähän osoitelipuke viimeksi saamanne Suosikin takakannesta. Kirjoittakaa alle uusi osoitteenne ja postittakaa meille ensi tilassa.

Nimi

Uusi lähiosoite

Uusi postitoimipaikka

RUIS-ROCKIN KAATUMISEN TODELLINEN SYY: 400.000 mk KADONNUT!

PIA BURSELL, TEKSTI

Kahtena elokuisena viikonloppuna me ennätimme svengata. Elokuussa -70 ja elokuussa -71. -72 festivaaleista Ruissalon Saarronniemellä riideltiin jo viime vuoden festivaalien viimeisenä päivänä. Sen jälkeen juhlaa on haudattu ja herätetty henkiin vuoropäivinä. Vuodenvaihteeseen saakka salaa, sitten julkisesti. Lopullinen kieltävä päätös nuijittiin Turussa pöytään maanantaina 24.4. Suomen nuoriso jäi ilman superjuhlaa. Syyksi yritettiin jopa sysätä huumausaineongelmaa. Kuitenkin takana on puhdas raha: viime vuoden tuloista on hävinnyt salaperäisellä tavalla 400.000 markkaa. Jos tämä tiedettiin jo joulun aikaan, miksi nuorisolle sitten uskoteltiin muuta???

Ensin riideltiin paikasta.

Sitten riideltiin huumausaineista.

Sitten riideltiin konserttimusiikista. Ja taas paikasta.

Koko ajan riideltiin myös rahasta. Tietysti.

Ja sen ajan Suomen nuoriso seurasi lehtiä, radiota ja TV:tä odottaen lopullista päätöstä. Jota vetkutettiin joulusta huhtikuun loppuun.

Suosikki kirjoitti edellisessä numerossa, että T. REXIÄ ja MARC BOLANIA odotetaan elokuussa Suomeen. Turusta tuli räjähtävän vihainen soitto: — Mistä saitte tiedon? Minä kysyin: eikö tämä sitten pidäkään paikkaansa? Piti se. Mutta kun oli paikasta ja saastumisesta kiinni.

Lehtikirjoitusten perusteella turkulaisten kokoukset Ruis-Rockin tiimoilta olivat melkoista kohkaamista. Jotta turmeltuuko luonto vai ei. Jotta riittävätkö poliisivoimat vai ei.

Vaikka poliisin edustaja oli nimenomaan sanonut vuoden -71 festivaalien jälkeen, että 100.000 nuorta käyttäytyy kyllä hyvin.

Tänä vuonna olisi voinut lopultakin räjähtää.

Kiinnostus ulkomailla Ruis-Rockia kohtaan oli suuri.

Olisimme voineet saada nähdä ja kokea alan parasta taitoa, Uriah Heep, T. Rex, Osibisa. JOS. Ja JOS.

Välillä vaahdottiin jo kahdesta päivästä ja 20.000 nuorta päivää kohti -rajasta. Hyi hyi. Olisin ollut hirveän vihainen ostaessani sinun kanssasi lippuja, ja vain toinen meistä olisi päässyt sisälle.

Ja katit kanssa.

Saarronniemen nurmikko ja poliisien lukumäärä ja kahvilan vuokraaminen ja huumausaineet olivat vain rikkoja siinä suuressa sopassa, joka Turussa oli saatu keitetyksi.

Sillä festivaalit olivat tuottaneet kosolti rahaa. Molempina niistä vuosista, joina ne pidettiin. Vaikka festivaalit muka olivatkin Soitannollisen Seuran edustajien mukaan vain konserttimusiikin vaivaisia kylkiäisiä.

TÄMÄN KYLKIÄISEN BRUTTOTULOT OLIVAT VIIME VUODELTA 480.000 MARKKAA, VAIKKA LIPPUJA OLI PAINETTU 840.000 MARKAN ARVOSTA.

EROTUS ON TARKKAAN 360.000. MUTTA JOS TÄLLAINEN SUMMA ON KADONNUT KUIN TUHKA TUULEEN, ON SIINÄ SIVUSSA OLLUT HELPPO HUIKENNELLA NUO 40.000 MARKKAAKIN.

Tiedettiinkö tämä Turussa jo tammikuun alussa, kun kaupunginhallitus, -valtuusto ja Turun Soitannollinen Seura kävivät supersalaisia neuvottelujaan Ruis-Rockin tulevaisuudesta?

Jos ei tiedetty, niin miksi ei?

Pieneen järkeeni ei mahdu, että vasta huhtikuussa keksitään ruveta kaipailemaan 40 vanhan miljoonan puuttumista. Se on rahasumma, jolla olisi kevyesti voitu järjestää Tom Jones tänne, Rollarit, mitä tahansa korkeimman luokan esiintyjiä. CREEDENCIT OLISIVAT TULLEET, EIKÄ OLISI OLLUT RAHASTA KIINNI.

Eikä mitään, jos tämä kiistanalainen raha olisi jostakin Roope Ankan kirstusta peräisin.

Mutta kun kaikki nämä varat olivat tulleet suomalaisilta ja ulkomaisilta nuorilta. Sinun ja minun, meidän vähistä varoistamme.

Jyrki Hämäläinen puhuu tästä asiasta pääkirjoituksessaan. Se kirjoitettiin silloin, kun pommi ei vielä ollut räjähtänyt, vaan keskustelu kiersi Rockjuhla-tulossa ympyrää.

Nyt me tiedämme katkeran totuuden. Nuorten rahoilla leikkiminen yritetään uittaa johonkin vaivaiseen puistokonserttiin ja toisarvoisiin ongelmiin siksi, ettei kukaan uskalla suoraan sanoa totuutta: KADONNEET RAHAT OVAT PETETTYJEN NUORTEN RAHOJA. NIIDEN VASTINEEKSI EMME ENÄÄ SAA KOLMATTA RUIS-ROCK FESTIVAALIA.

SUPERSTARS!

Suosikin ja E.M.I:n yhteistyönä on valittu briljantinkovan ja tasaväkisen kilpailun jälkeen vuoden 1972 Supertähti. Supervuoden kunniaksi on levy suunnitteilla myös kahdelle muulle! Ja näistä kolmesta edustaa takuulla jokainen omaa tyyliään.

SUOMEN SYLVIE VARTAN "MARIA" DIETRICH

17-vuotias, vaalea ja kapea (siis ei luuranko eikä kurvidonna) Marja-Terttu Dietrich sai koulustaan päivän vapaata kilpailuja varten. Päivä keskikoulun viimeistä luokkaa käyvältä Marja-Tertulta ei mennyt hukkaan: tuloksena oli ykkösasema naislaulajana miesvoittoisessa kilpailussa.

Mutta Marja-Terttukaan ei ollut ensimmäistä kertaa liikkeellä. Hän on ennättänyt edustaa Suomea Turku—Göteborg kulttuurimaaottelussa ja kiertänyt vuoden laulusolistina koulutyön ohella!

Kissamaisen »Maria» Dietrichin ääni on jotakin Katri-Helenan, Ankin ja Muskan väliltä, jos nyt jostakin etsitään vertauskuvaa. Marja-Terttu ei ole Dietrichien perheessä ainoa laulajakyky, sillä veli, Ismo Dietrich, on myöskin solisti siinä kuin sisarensakin. Mutta vielä tällä kerralla sisko oli se, joka toi pinnat kotiin.

»Marian» kyvyt keksi salamannopeasti myös haukansilmäinen ja kotkankorvainen (tarkkuudessa ja kykyjen etsimisessä) Danny, joka tuotapikaa kysyi tyttöä tappajakäärme-kiertueelleen kesäksi. Aika näyttää miten käy. Mutta lähtökuopat ovat hyvät, sillä Pirkko Saanakorven jälkeen »Maria» Dietrich on ensimmäinen tyttö Kristianin, Simon Scottin, Aquariuksen ja Salomonin jälkeen.

Levytys on jo suunnitteilla.

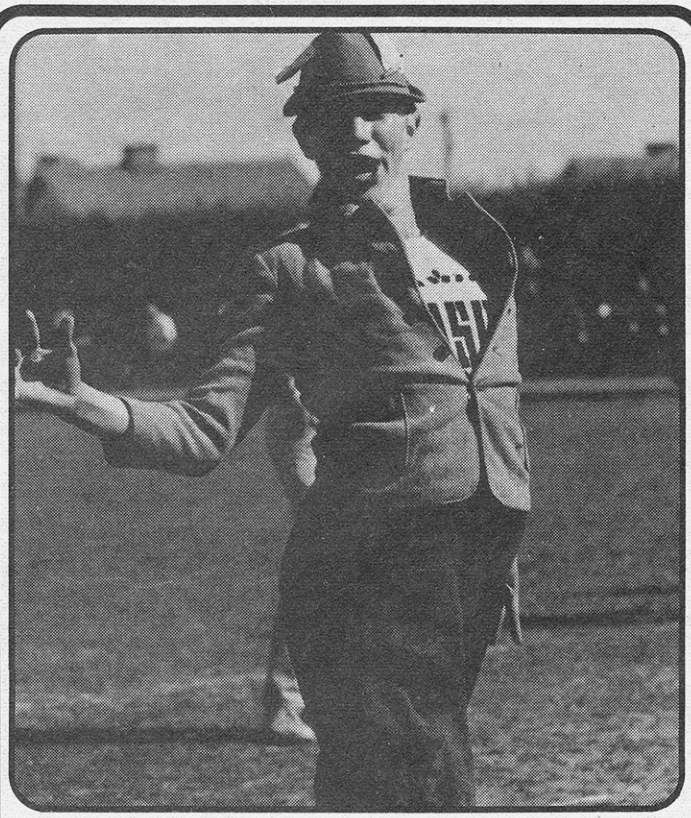

TÄYSHULLU ZIMA

Jukka »Zima» Kainulainen on Tonkki-Hotte yhtyeen (kotipaikka Iisalmi) pähkäpäinen epävokalisti. Sellainen sekamelska Charlie Chaplinia, Arthur Brownia, M. A. Nummista ja Vesku Loiria + iisalamelaisuutta, että rockin ja bluesin tahtiin oksat pois kaikista wiener-leivistä.

Zimaa on vaikea kuvata sanoilla.

Zima on nähtävä, kuultava, koettava.

Ennen kuin on kuullut Ziman kertovan rockin tahtiin miten melekki lähti ölökin perrään ptruuu ei tiedä maailman menosta mitään. Eikä varsinkaan siitä minkälainen kyky Iisalmessa on kasvanut jo 19-vuotiaaksi.

Supertähti-kilpailun loppukarsinnoissa Finnvoxin studioilla sateenharmaana ja ankeana maanantaiaamuna Zima oli se, joka kertoi omaperäisellä paikallismurteella niin poskettomia juttuja että muista kilpailijoista ramppikuume katosi sen siliän tien, mitä Zima itse kommentoi huomauttamalla:

— Tarttu minuun ihteeni, kun jäi vielä viiskielinen kitarakin Iisalameen ja sitten tippu kompassi matkalla Pitäjänmäelle ja mänttiä on kun ei soa uutta kompassia, että osais Kulosaareen takaisin . . .

M. A. Numminen on ollut jo seitsemisen vuotta suvereenisti omalla sarallaan. Vesa-Matti Loiri on laulanut ja tehnyt filmejä ja viihdyttänyt kansaa. Mutta uutta antitähteä ei ole ollut käden ulottuvilla ennen kuin nyt: ZIMA. Paina nimi mieleesi.

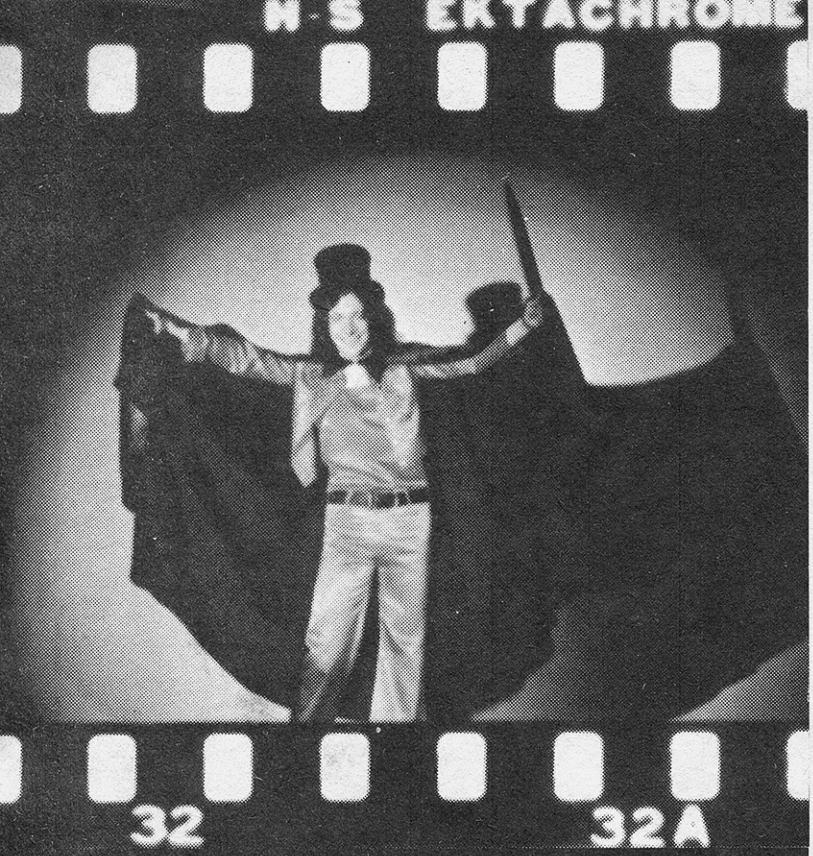

Kirka-shown salaisuus:

KIRKONKEL-LOT, TIKARIT JA NOIDAT!

Kauhu-rock eli macabre-rock ja Lucifer-fiilis tulee Suomeen. Aina vain kovemmaksi muuttuu kesä-show-ohjelmien meininki.

Kirkalla on teemana macabre-rock eli lucifer-rock à la Screamin' Lord Sutch, Black Widow, Black Sabbath ja Kiril Babitsin. Tulta savua ja mystiikkaa räjähtävänä sekoituksena.

Kirkan kesä-show on tähän asti hänen kaikkein vaativimpansa. Ensimmäinen osuus on »Kirka in person» tai »a man and his music», jossa kaikki on 100 % Kirkaa ja Kirkan persoonaa ja get together -fiilistä. Tässä osuudessa Kirka esittää hittejään ja myös parhaita paloja uudelta LP-levyltään, jossa on monta juuri häntä varten sävellettyä kappaletta. Toinen osuus huomioi popmusiikin ja jytämusan universaalisen nykysoundin ja tarjoilee sen herkkupaloja babitsinimaisena versiona. T. Rex-mania, Deep Purple, Uriah Heep ja Rod Stewart ovat eräitä tärkeitä aineiston alkulähteitä.

Ja kolmantena, koska ihmisillä on myös silmät joilla näkee, eikä ainoastaan korvat joilla kuulee, on macabre-rockia. Kirkamaisella tavalla, hieman parodioiden, mutta viihdyttävästi. Kiertueen nimi on MAD ROCKS ja se on samalla Islandersien 10-vuotisjuhlakiertue.

Perma PARIS

Babyform mukaan kuvioihin

Ota hiuksiisi Babyform Pehmennys. Tulos on hyvännäköinen. Ja hiuksesi kestävät kovimmankin menon.

tulikuuma raportti Lontoosta

Varteenotettavin tauti sitten Beatlemanian:

BOLANOLIA!

Näiltä sivuilta alkaa uusi luku pop-musiikin historiassa!

■ *Maaliskuun 18. päivänä vuonna 1972 kuvasi muuan Ringo Starr kaihoisan näköisenä kamerallaan Wembleyn Empire Pool -hallin lavalla riehuvaa epäjumalaa.*

■ *9000 hysteeristä nuorta ulvoi hänen selkänsä takana. He eivät ulvoneet Ringolle. Lavalla riehui Marc Bolan ja T.Rex!*

■ *SINÄ PÄIVÄNÄ MAAILMAAN SAATETTIIN UUSI VILLITYS – BOLANOLIA! MITÄÄN VASTAAVAA EI OLE KOETTU SITTEN BEATLEMANIAN ALKUHETKIEN VUONNA 1964! EI IHME, ETTÄ RINGO STARRILLA OLI MELKEIN TIPPA SILMÄSSÄÄN!*

■ *Suosikki oli tietysti mukana seuraamassa konserttia, joka käänsi kirjallisen pop-historian lehtiä! Erikoiskirjeenvaihtajanamme oli paikalla englantilainen Timothy Watson ja erikoiskuvaajanamme suomalainen Ilpo Musto!*

■ *Vieläkö joku kehtaa valehdella, ettei Suosikki elä ajan hermolla!*

KÄÄNNÄ

Tämä vuosi on Marc Bolanin ja T. Rexin! ja 1973, 1974, 1975 — ja...!

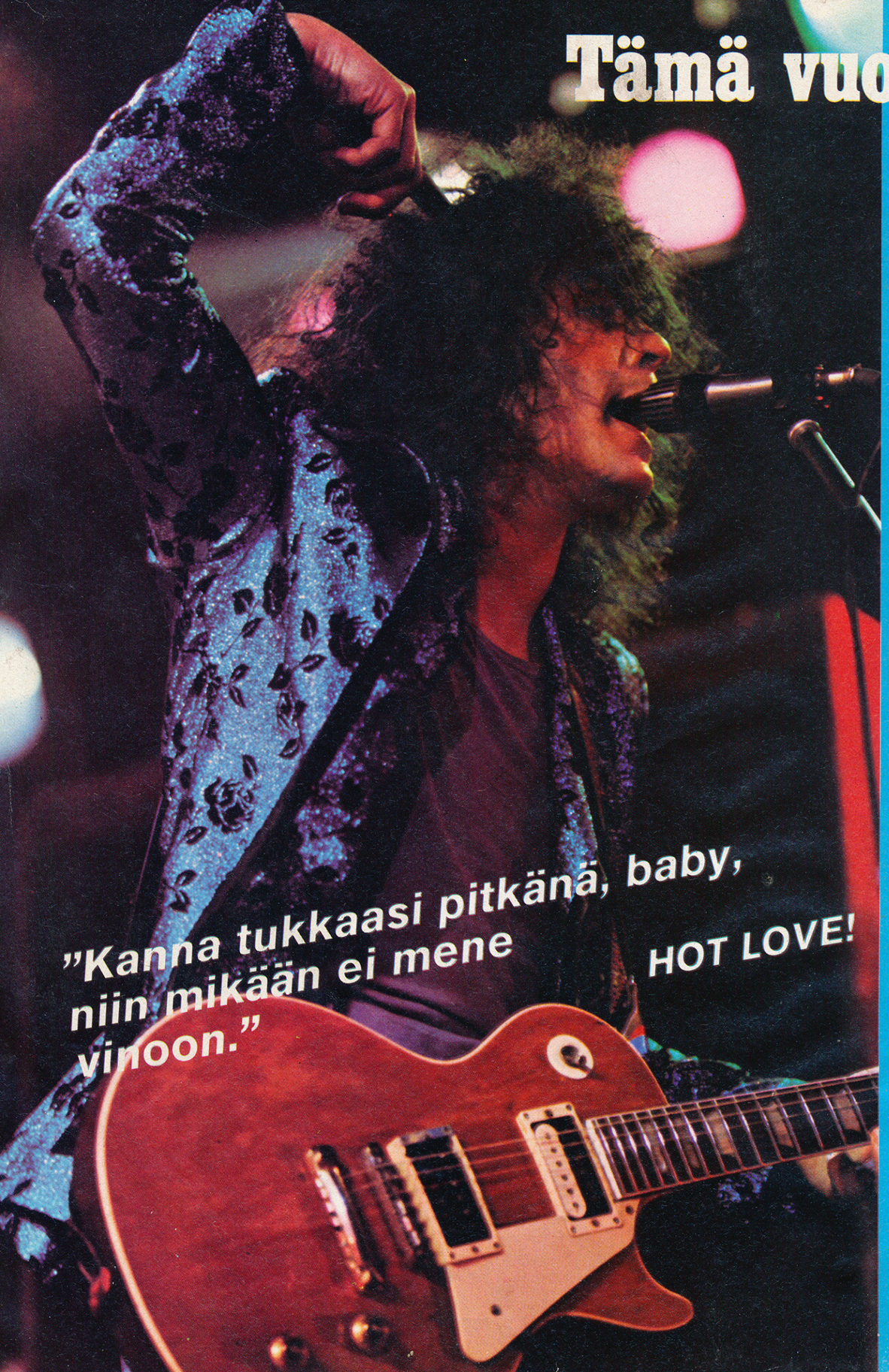

»Hae kirkas tähti ja
aseta se eteesi,
lausu muutamia loitsuja
ja anna mennä!
Ota musta kissa, istuta
se olkapäällesi —
ja aamulla tiedät kaiken
mitä tiedät.»

(Ride A White Swan)

■ Kun melkein hysteerisenä — minäkin, vanhahko mies — poistuin T. Rexin konsertista Wembleyn mahtavasta hallista ekstaasiin vaipuneiden nuorten tyttöjen kimeiden huutojen saattelemana, minua askarrutti oikeastaan vain yksi ainoa kysymys:

Miten minä pystyisin kuvaamaan suomalaisille lukijoilleni tämän illan, 18.3., tapahtumat! Sillä se oli selvää, että sanoin en pystyisi niitä kuvaamaan!

Olen kuunnellut satoja ja taas satoja konsertteja viisikymmenluvun puolesta välistä lähtien.

Ja ollakseni rehellinen: mitään vastaavaa en ole kuullut enkä nähnyt sitten Beatlemanian alkuaikojen vuosina 1964 ja 1965!

On ollut, tullut ja mennyt, Donovan, Dylan, Rolling Stones, Animals, Led Zeppelin, Ten Years After, Deep Purple, Rod Stewart . . .

Mutta tämä oli jotain uutta, sävähdyttävää: MARC BOLAN ja T. Rex!

■ Kaikki Lontoon pop-piirit olivat varautuneet tähän konserttiin. Marc Bolan ja T. Rex olivat tuon tuostakin komeilleet levylistojen ykkösinä, mutta he eivät olleet pitäneet yhtään konserttia kuuteen kuukauteen.

Vuosi sitten olin heidän konsertissaan edellisen kerran ja silloin oli kuuntelijoita vajaat 2000. Oletin, että nyt Wembleyn konserttihallissa olisi yhteensä 6000 heidän ihailijaansa. Sanoin yhteensä sen vuoksi, että illan 18.3. ohjelmaan oli merkitty kaksi T. Rexin konserttia peräkkäin.

Ajattelin hieman huvittuneena, että turhaa olisi pitää kaksi konserttia samana päivänä: yhtä hyvin ihailijat olisivat mahtuneet konserttihalliin yhdelläkin kerralla.

Mutta kuten sanottu: erehdyin. Eivät he olisi mahtuneet! Yhteensä lähes 20.000 Marc Bolanin innokkainta ihailijaa jonotti lippuja näihin kahteen konserttiin — ja monet heistä jäivät niitä ilman. Mustan pörssin kauppiaat myivät viime hetkillä lippuja jopa viisinkertaisella hinnalla!

■ Jo ennen kuin disc-jockey Rosko kuulutti illan tähden Marc Bolanin lavalle, tajusin, että nyt istuin historiallisessa pop-konsertissa.

Yleisö ei ollut tullut kuuntelemaan Marc Bolania ja T. Rexiä vain pelkkänä yhtyeenä.

Kun tarkastelin takanani olevaa yleisöä, nuorisoa, huomasin, että suurin osa siitä oli samaistanut itsensä juuri Marc Bolaniin, suureen idoliinsa: useimmilla heistä oli tukassaan korkkiruuvikiharat à la Marc Bolan, samettihousut à la Marc Bolan ja keinotekoisesti tummennetut silmänaluset à la Marc Bolan.

Yleisön joukossa näin ainakin 5000 Marc Bolanin kopiota!

Ja vähän etuviistoon oikealla puolellani näin parrakkaan, pitkätukkaisen, tutunnäköisen kaverin, joka hääri kameransa kanssa. Hän oli filmiryhmänsä kanssa tullut ikuistamaan tätä konserttia. Tarinaa aikamme suurimmasta pop-tähdestä . . .

Tämän kaverin tunnistin oitis Ringo Starriksi! Hän sai rauhassa kohdistaa objektiivejaan — kukaan ei välittänyt hänestä.

KAIKKI ODOTTIVAT MARC BOLANIA!

■ Disc-jockey Rosko kysyy kansalta: ARE YOU READY!

Hän saa vastaukseksi pelkkää suoraa huutoa!

Ja sitten astuu lavalle — . . . T. REX!

Wembleyn konserttihallin seinät ovat revetä melusta!

Siinä he tulevat: Bill Legend, Mickey Finn ja Steve Currie, kolme neljäsosaa T. Rexistä . . .

Ja sitten viisi kuudesosaa. T. Rexistä: Hänen T-paitaansa on kuvattu Marc Bolanin kasvot. Hän on uuden uskonnon epäjumala, kasvot samat kuin T-paidassakin: MARC BOLAN!

Huutoa, huutoa, huutoa, huu . . .

— Apua, minä kuolen, kuolen, kuolen! huutaa tyttö edessäni ja itkee hysteerisesti.

Katson Ringo Starria. Olen näkevinäni pienen kyyneleen hänen silmäkulmassaan samalla kun hän tähtää filmikameraansa Marc Bolaniin.

— Taivas, taivas, taivas! huutaa samainen tyttö edessäni.

■ Kuin vaistomaisesti siirryn ajassa kahdeksan vuotta taaksepäin: silloinkin tytöt huusivat aivan samoin.

Silloin he huusivat yhtyeelle nimeltä The Beatles. Tänään he huutavat yhtyeelle nimeltä T. Rex . . .

Tai paremminkin MARC BOLANILLE.

Marc liikuttaa lantiotaan. Kansa huutaa. Taas uusi lantionliikutus. Kansa huutaa. Se reagoi jokaiseen Bolanin liikkeeseen.

Ringo Starr tähtää kameraansa.

Marc Bolan ja T. Rex aloittavat. »Cadillac» rupeaa jytäämään.

Kansa huutaa.

Marc Bolan lopettaa hengästyneenä ja sanoo: »Rock on!»

Kansa huutaa.

»Jeepster» on vuorossa. Taas jytää. Marc soittaa ilmiömäisen soolon.

Kansa huutaa.

Sitten »Telegram Sam». Huuto ei vaimene edes seuraavan kappaleen alkaessa.

»Hot Love» . . . Järjestysmiehillä on töitä.

»Get It On», ja sen jälkeen T. Rex häipyy tavalta.

Valtaisa huutomyrsky.

■ Katson taas Ringo Starria. Hänen oikea kätensä vapajaa sen kohdistaessa kameraa kohti poistuvaa Marc Bolania. Kukaan hänen vieressään ei katso outoa valokuvaajaa — kaikki katsovat vain Marc Bolania!

Ringoa katsellessani pysähdyn taas mietteisiini. Muistelen aikoja kahdeksan vuotta sitten. Silloin Ringo ei pidellyt kädessään kameraa — hän soitti . . . Tänään soittaa Marc Bolan. Ehkä Marcin vuoro on pidellä kameraa taas kahdeksan vuoden kuluttua, jolloin soittaa . . . Ehkä The Beatles! Kuka tästä pop-maailmasta selvän ottaa . . .

■ Havahdun oudoista mietteistäni vasta kun dj-Rosko kajauttaa ilmoille uudelleen nimen: T. Rex!

Ja T. REX soittaa — vielä kerran!

Huutomyrskyn keskeltä erotan sävelmän »Summertime Blues». Valot sammuvat ja syttyvät, konsertti on loppunut.

9000 kirkuvaa fania huutaa nimeä: MARC, MARC, MARC!

5000:lla heistä on korkkiruuvikiharat, samettihousut ja keinotekoisen mustat silmänaluset.

Yritän kuumeisesti keksiä sanoja, joilla voisin kertoa teille, suomalaiset lukijani, että MARC BOLAN ja T. Rex olivat todella jotain . . .

TODELLA ENNENNÄKEMÄTÖNTÄ JA -KUULUMATONTA sitten vuoden 1964, jolloin The Beatles -yhtyeessä soitti rumpuja T. Rex tai pikemminkin MARC BOLAN -konsertin kameramies — Ringo Starr!

Ehkä hänkin innostuu pian pukemaan päälleen samettihousut, ottamaan hiuksiinsa korkkiruuvikiharat ja meikkaamaan tummat silmänaluset . . .

Terveisin

TIMOTHY WATSON

HOT LOVE! HOT LOVE! HOT LOVE! HOT LOVE!

SUOSIKIN VUODEN 1972 ROCK-PROFESSORIT NIMITETTY VIRKAANSA!

Äärimmäisen tasaväkisessä kilpailussa Rock-Professorin arvonimestä saivat tämän kunniakkaan tittelin vuodeksi haltuunsa seuraavat kolme:

Rock Professori
JUHA AUTIO/
Lestikatu, 69 100 Kannus
Rock Professori
RISTO S. VALASSAARI/
Joutsa kk
Rock Professori
TARMO LEHTONEN/
Karjalantie 24,
23 500 Uusikaupunki

Onneksi olkoon, voittaja-professorit!

Kiitämme kaikkia osallistujia kovatasoisesta kilpailusta!

OIKEAT VASTAUKSET

1. Ketkä soittivat The Shadows-yhtyeessä vuonna 1965?
Vastaus:
Hank B. Marwin
Bruce Welch
Brian Bennett
John Rostill tai
Brian Locking

2. Ros Stewart ja Faces ovat ottaneet uudelle LP-levylleen mukaan piisin »Memphis». Luettele neljä muuta rock-laulajaa, jotka ovat levyttäneet saman kappaleen.
Oikeita vaihtoehtoja tarjottiin 16 kappaletta, esim.
Chuck Berry
Elvis Presley
Tom Jones
Johnny Rivers

3. Kenen levyohjelmistoon kuuluu »Child In Time»?
Vastaus: Deep Purple

4. Eräs suomalainen rock-laulaja levytti viime vuonna Elviksen vanhan hitin »One Night» suomeksi. Kuka?
Vastaus: Rauli »Badding» Somerjoki

5. Ketkä kaksi laulajaa ovat levyttäneet kappaleen nimeltä »Fire»?
Vastaus: Arthur Brown ja Jimi Hendrix

6. »Bamalama Bamaloo» on Kirkan levyttämä suomeksi. Kenen on alkuperäinen esitys?
Vastaus: Little Richard

7. Mainitse rock-levy, jonka ovat levyttäneet sekä Beatles että Elvis!?
Vastaus: Long Tall Sally

8. Filmissä Woodstock esiintyi autenttista rockia esittävä yhtye. Mikä oli yhtyeen nimi?
Vastaus: Sha-Na-Na (myös Who ja Ten Years After)

9. Jimi Hendrixin ohjelmistoon kuului »All Along the Watchtower». Kuka oli laulun säveltäjä?
Vastaus: Bob Dylan

10. Kenen suomalaisen laulajan rock-levy on ollut tänä vuonna Englannin listalla?
Vastaus: ei toistaiseksi kenenkään!

Pete Townshend WHO-yhtyeestä paljasti Suosikille salaisen piilopaikkansa Intiassa

• sivulta 15:

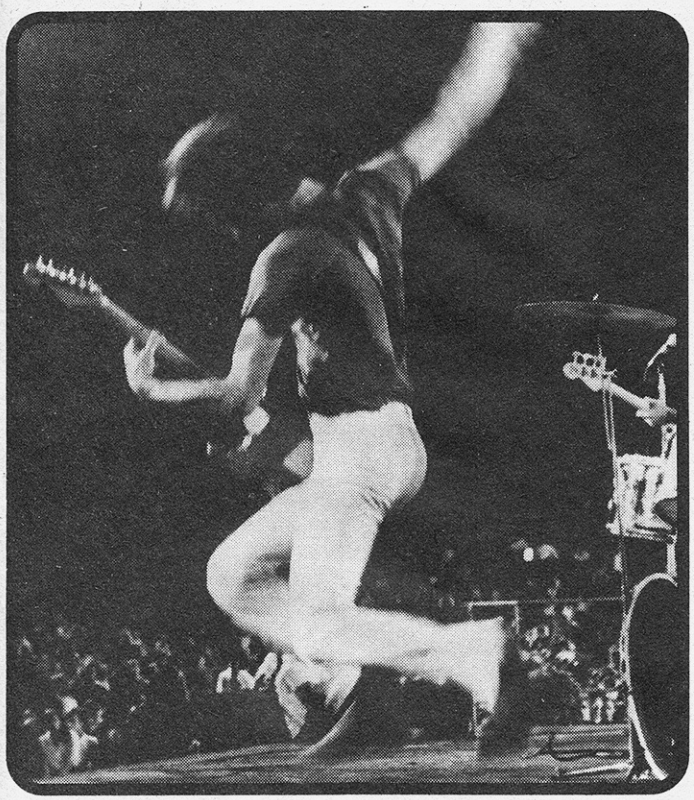

Vieläkö muistat elokuvan Woodstock? Sen parhaita kohtia olivat Pete Townshendin soolot, repivät, rajut, uskomattomat . . . Kuka suomalaisista pop-tähdistä muuten ensimmäisenä lähtisi edes samalle linjalle? Toivotamme onnea yritykselle.

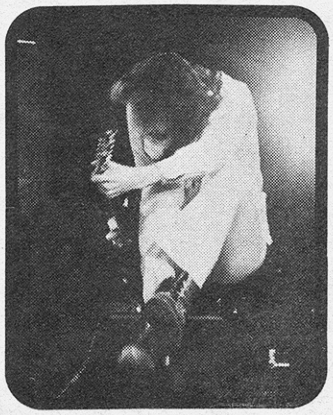

Peten toinen koti on kaukana Intiassa, kaukana lehti-ihmisistä, esiintymislavoista ja ihailijoista. Toisena kotinaan hän pitää yhä kuumaa ja hikistä lavaa.

vuosia myöhemmin kuin »Tommyn» LP-levy.

Viime vuonna Pete toivoi hartaasti että hänen tekemänsä elokuvakäsikirjoitus »Lifehouse» hyväksyttäisiin. Osa siitä oli määrä kuvata Lontoon Young Vic -teatterissa, mutta siitä ei tullut mitään.

Sitten juttu vesitettiin ja monet Peten hyvät sävellykset vesitettiin, kun osa niistä markkinoitiin LP-levyssä »Who's Next».

— Osa tapahtui konsertissa, oli aitoa, jonkinlaista kibbutz-musiikkia. Tuntuu jollakin tavoin liian mahtavalta puhua tässä tapauksessa perusideoista, mutta Roger tuumasi että yleisöön pitäisi vaikuttaa sen verran että musiikki tuntuisi heistä epätodelliselta.

— Itse asiassa halusin maailman ylivoimaisesti parasta rock-musiikkia joka yksityiskohtaa myöten. Ehkä mittapuitteet eivät olleet kyllin suuret, mutta uskoimme että halumme keskittyä ja eläytyä musiikkiin merkitsi enemmän kuin ulkonaiset puitteet ja tekniset laitteet. Mutta ei ole mahdollista tehdä neroutta vain sanomalla että nyt, nyt, nyt sitä tehdään maailman parasta rockia.

Pete haluaa kuitenkin luoda filmin joka heijastaisi jotakin siitä tunnelmasta mikä valtaa The Whos'it heidän esiintyessään näyttämöllä.

— Mutta se on vain feelingiä, Pete nauraa. — Tuon tunteen joutuvat monet orkat kokemaan vain kerran pari vuodessa, meillä se tapahtuu usein.

— Tuo tunne tietää voimaa — ja myös voimaa muuttua ajan mukana.

— Jotkut väittävät että rockin pitäisi olla yksinkertaista ja mutkatonta — musiikkia jonka mukaan voi tanssia ja unohtaa kaikki huolensa. Ja toisaalta monet sanovat että rockin pitäisi piristää, virkistää ja olla ohjenuorana ihmiselle. Minun mielestäni tapahtuu hyvin harvoin että orkesteri ja yleisö joutuvat yhtä aikaa samaan henkiseen itsetiedottomuuden tilaan, mikä on aidon rockin tarkoitus.

Englantilaisilla bändeillä on nykyisin ongelmana underground; asettuako rajan tälle tai tuolle puolen. Monet menestyvät niin hyvin että heitä aletaan syyttää kaupallisuudesta. The Who on kuitenkin kyennyt luovimaan kaupallisuuden ja undergroundin välimailla karille ajautumatta. Vaikka ei aina niin hyvin kuin Pete toivoisi.

— Underground-tyyli muuttuu niin nopeasti että jokaisella on vaikeuksia pysyä ajan tasalla, mikäli ei asu Notting Hill Gatessa ja uhraa sille kaikkea aikaansa. Yritän pysytellä mukana uusissa virtauksissa antamalla kaikille jotka sitä haluavat puhelinnumeroni voidakseni keskustella asioista.

— Mutta sillä on hankalatkin puolensa. Tässä pari päivää sitten soitti joku ja pyysi minua auttamaan taloudellisesti uutta underground-lehteä nimeltä »Nasty Tales». Kun olin lopettanut puhelun, tuumin hölmistyneenä: »Nasty Tales» . . . mikä kumma se oikein on?

— Underground-liikettä voi tukea monilla tavoin: olemalla henkilökohtaisesti läsnä, yhtymällä undergroundilaisten mielipiteisiin julkisesti tai antamalla heille rahaa ja auttamalla sillä tavoin heitä yhteiskunnan vastaisessa työssään. Ensimmäisessä tapauksessa et voi pysyä tuntemattomana, mutta toisessa tapauksessa se on mahdollista; niinpä annan silloin tällöin rahaa undergroundjärjestöille. Ensimmäisessä tapauksessa on John Lennonin tavoin identifioitava itsensä koko aatteen kanssa — ja silloin joutuu tekopyhään asemaan: vaikka puhuukin tasa-arvoisuudesta ja oikeudenmukaisuudesta, on suorastaan pakko ajella ympäri kalliissa Mercedeksessä ja asua suuressa talossa, koska tällaiset menestyksen merkit antavat underground-liikkeelle sen tarvitsemaa arvostusta.

— Joka tapauksessa on vaikea saada The Who'lta lahjoituksia, koska poliittiset mielipiteemme ovat hyvin erilaiset. Roger haluaisi todella saada aikaan jotakin, mutta minä en. En usko siihen että kehitystä voidaan kiihdyttää ja ihmisiä muuttaa. Ihmiskunnassa tulee aina olemaan sekä hyviä että pahoja ihmisiä, olipa yhteiskuntarakenne millainen tahansa. Siinä mielessä undergroundit iskevät päänsä kiveen, mikään ei tule koskaan muuttumaan.

Nykyisin Pete ei ryhdy säveltämään ellei hänellä ole mitään merkittävää aihetta siihen.

— Minulla oli omasta mielestäni painavat syyt tehdä »Tommy». Ellei syytä ole, tuntuu epämielekkäältä ryhtyä säveltämään. Paljon riippuu sanoista ja siitä miten ne vaikuttavat. Ei olisi oikein yhtyettämme kohtaan, jos pohjana olisi pelkkä kaupallisuus. Viime aikoina olen säveltänyt yhden ainoan singlen: »Won't Get Fooled Again.» Hassua, kun olin saanut valmiiksi »Let's See Action» olin aivan varma siitä että se oli vahva piisi. Mutta kun levy sitten tuli markkinoille huomasin että se oli ikävä, mitäänsanomaton.

The Who -yhtyeellä on paljon valmista materiaalia nauhalla, jota ei ole levytetty ja markkinoitu. Hän ei halua tehdä niistä LP-levyä, koska ne yksin ovat liian heikkoja saavuttaakseen menestystä, mutta välttämättömiä silti antamaan LP:lle valoa ja varjoa.

— Olemme paljon huonommin järjestäytyneitä kuin yleisesti luullaan. Vain kiertueilla olemme koko ajan toistemme kanssa tekemisissä ja tiedämme mitä kukin tekee. Jos siis haluaisimme käyttää täysin hyväksi kaikki mahdollisuutemme, meidän olisi asuttava kommuunissa. Mutta siitä taas ei tulisi mitään, koska tekisimme toinen toisemme hulluiksi. Niinpä pysymme kukin omalla tahollamme, se on varmempaa.

Uudentyyppinen Miners parfyymi-deodorantti: eau de cologne, vartalospray ja deodorantti yhtenä tuotteena. Kaksi tuoksua: diskonpirteä Shake-Up ja pehmeän romanttinen Day Dream. Käy hakemassa omasi. Tai vaikka molemmat.

Uusi pätevä parfyymi-deodorantti. Miners-tytölle.

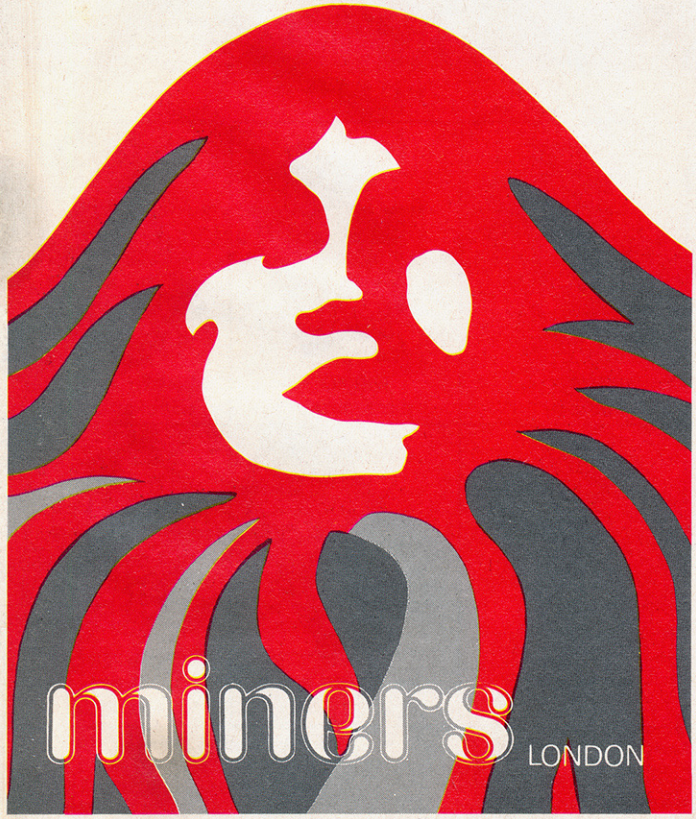

KUKA ON PARAS?

Ensimmäisenä julkaisemme CCR:n kannattajan kirjeen, sillä Creedencien ystävien kirjeitä tuli **eniten.** Lisää kirjeitä odottaa vuoroaan — kesäkuussa seuraavat heavy-linjalaisten julistukset!

YKSI ON YLITSE MUIDEN

Pop-musiikin nykytila on erittäin levoton. On vastakkain kaksi täysin erilaista suuntausta. Valta-asemasta taistelevat ns. heavy-pop ja kaupallinen pop. 1960-luvulla, uudemman rockin kulta-ajalla pyrkivät melkein kaikki kaupallisuuteen musiikissaan, ja silloin todella jytäsi. Beatlesit olivat keulassa, mutta hyviä bändejä oli tukuttain: Rolling Stones, Manfred Man, Herman's Hermits ym. Black Sabbathin kaltaiset epämusiikkia uikuttavat joukkueet olisi viimeistään levytysstudion ovella puhallettu kylmästi pelistä pois: palatkaa vasta kun olette oppineet soittamaan. Epäkaupallista musiikkia osaa tehdä kuka tahansa, minäkin, mutta myyvän levyn teko vaatii jo taitoa. Onneksi vieläkin löytyy kunnon rockia soittavia yhtyeitä. Yksi on selvästi ylitse muiden: CREEDENCE CLEARWATER REVIVAL. Ensimmäisen kerran CCR-musiikkia kuullessani tiesin, että Beatlesit ovat saaneet seuraajansa. Svengi tarttui heti. JOHN FOGERTYN kynästä lähtenyt rock on kerta toisensa jälkeen osoittanut, mikä on maailman tämän hetken paras yhtye. Travelin' band, Hey tonight, Sweet hitch-hiker . . . Kyllä kansa tietää.

nimim. »This is rock»

Yksi on laulu ylitse muiden, totesi runoilija Eino Leino. Suosikin lukijat olivat samaa mieltä — ainakin kehuessaan Creedencejä.

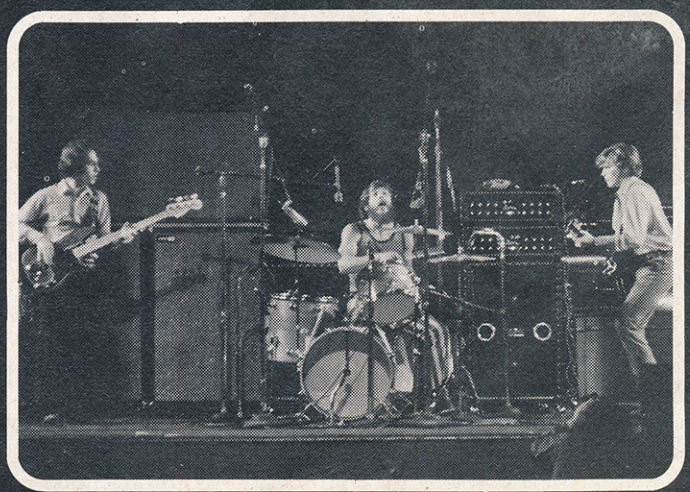

kerää PANDA-merkkejä näitten makeisten pakkauksista

KATRILLI	KIRPO sitruuna	KIRPO kirsikka	KIRPO piparminttu	MINTTUSUKLAA täytekaramelli
LAKRITSI expresso	MARMELADIA	JOGURTTI-toffee	KILOSUKLAA vaalea	PURUKUMIT *) POP, Postimerkki, Toronto

PANDA

Leikkaa tämä merkki "pesämunaksi" ja kerää loput 24 merkkiä makeispakkauksista. Lähettämiesi 25 merkin joukossa saa olla vain yksi ilmoituksesta leikattu merkki. SUOSIKKI

Kerää 25 PANDA-merkillä kesäpaita. Lähetä merkit 15.8. mennessä os. PANDA suklaatehdas, 40800 Vaajakoski. Muista ilmoittaa nimesi, osoitteesi, ikäsi ja pituutesi. Kuoreen tunnus: PANDA kesäpaita.

Keräilyohjeet myymälästä.

*) Kymmenen yllä mainittua purukumikäärettä vastaa yhtä PANDA-keräilymerkkiä.

SOK OSUUSKAUPAT SOKOS

virkistävä colajää jätskiherkun päällystää

valio uutuudet

imutikku colajää aina kun on janosää

INVITEN IDEOLOGIA:

Hyvän kosmetiikan ei tarvitse olla kallista.

Hyvä meikki on kuin naisen mieli: muuttuu muodin ja tunnelman mukaan.
Huokea, että uutta hennoo surutta kokeilla.
Hyvä, että vanhan käyttää mielellään loppuun.
Kokeilkaa! Kyllä kannattaa.

Invite
by OXYGENOL

LOVIN' EYES
Uutta 1971:
nestemäinen helmiäinen luomiväri.

ART IN COLORS
Uutta 1971:
voidemainen, kestävä huulipuna, koruhylsy.

STRONG BEAUTY
Uutta 1972:
kynttä vahvistava elastinen lakka, uusi kaunis pullo.

Finnit pois!

SEPTO-FINN on lääke todelliseen finniongelmaan.
SEPTO-FINN on kliinisesti tutkittu lääke, joka säännöllisesti käytettynä todella hoitaa finnit pois. Aloita Sinäkin hoito jo tänään.
SEPTO-FINN on voide, joka irrottaa ihon kovettunutta pintakudosta, tuhoaa bakteereja, supistaa ihoa ja kuivattaa finnit.

Puhtaus on onnistuneen hoidon edellytys. Pese siis ensin finnit **SEPTO** ihonpuhdistusemulsiolla ja huuhtele hyvin. Sitten **SEPTO-FINN** voidetta paikallishoitoon käyttöohjeen mukaan — se tuo apua Sinunkin finniongelmaasi.
SEPTO-FINN on lääke, sitä saa vain apteekista.

Oy ROHTO Ab Tammisaari

septo-finn
VOIDE · FINNIEN HOITOON

CALLE LINDHOLM

★ SUPER LP-ARVOSTELUT

FLÄSKET BRINNER
SILENCE SRS 4604

Tosi tukevaa ruotsalaista kansanpoppia esittää tämä lihallisen nimen omaava porukka. En tiedä, onko sitten konserttifiilis saanut pojat venymään tavallista parempiin suorituksiin, mutta nättiä on homma. Erikoismaininnan ansaitsee biisi nimeltään tysta finskan, mikä noin sananmukaisesti suomennettuna tarkoittaa hiljaista suomalaistyttöä. Se on erittäin hienosti kehitelty kappale sangen yksinkertaisilla, mutta tehokkailla keinoilla. Ja kannessa liekehtii herkkäilmeinen joulupossu.

MOVE
Message from the country
HARVEST SHSP 4013

Jaksavat vielä vetää tylsää jytinälinjaansa. Yllekirjoittautunut on ainakin tämäntyyliseen musiikkiin aivan lopen kyllästynyt, sillä se ei tuo mitään uutta. Poikien kannattaisi vetäytyä jonnekin miettimään uusia mahdollisuuksia ja sitten vasta ryhtyä seuraavan levyn tekoon, sillä tästä ei kyllä tule mitään.

MAMAS & PAPAS
People like us
PROBE SPB 1048

Niinpä on eräs pop-aikakauden rajuimmista lauluporukoista jälleen tarttunut toimeen, ja sen kyllä huomaa. Näiden neljän sankarin äänet sopivat kyllä niin herkullisesti yhteen, että aiai. Sitäpaitsi suurempaa äänen puhtautta näinkin suuren porukan yhteislaulusta saa hakea. Vanhan tavan mukaan mammat ja papat eivät suinkaan valitse niitä kaikkein helpoimpia sointuja lauluilleen, mutta ne pahukset vaan soivat. Kannattaa tutustua, jos pitää hyvästä ja svengaavasta yhteislaulusta, sillä tämä on sitä itteään.

TURID
Vittras visor
SILENCE SRS 4609

Tätä tyttöä pidän suurimpana pohjoismaisena laululöytönä aikoihin. Niin kaunista! Jotenkin Joni Mitchellin, Buffy St. Marien ja Laura Nyron väliltä, ja silti aivan oma soundi on Turid-pienokaisella. Suurin osa levyn kappaleista on Turidin omaa käsialaa, muutama kansanlaulu seassa. Taustalla häärivät Ruotsin kovimpiin kuuluva joukkue Pop & jazzmuusikoita. Se taasen näkyy kokonaiskuvassa. Tämä levy on omiaan kaikille niille, jotka joskus kaipaavat jotain todella kaunista.

RY COODER
Into the purple valley
REPRISE 2052

Oikein todella letkeätä kantria heittelee Ry-vesseli riemulla sellaisella, että oikein ihmettelee. Levy on täynnänsä jännittäviä, todella alkuperäisiltä tuntuvia sovituksia. Mitä hra Cooderin äänenkäyttöön tulee, niin se on juuri sopivan koulimatonta rehellistä kantria varten. Itse pidän tästä levystä oikein paljon.

KEBNEKAJSE
Resa mot okänt mål
SILENCE SRS 4605

Tämä levy on erinomainen esimerkki siitä, kuinka ruotsinkieli taipuu 1000 kertaa paremmin jytämusiikkiin kuin rakas suomenkielemme. Meno on kerrassaan hirmuista, ja vaikka soundi onkin jossain määrin heavya, niin sävellykset ovat niin pahuksen tuoreen tuntuisia, ettei tämä tekijä tunnu missään. Ja pojat osaavat.

This is how it all began vol 2
SPECIALTY SNTF 5003

Voi hyvänen aika sentään! Kyllä tuntuu kaikki nykyinen popmusiikki puolittain teeskentelyltä tämän levyn jälkeen. Kiekko nimittäin esittelee vanhojen rockmestareiden rautaisimpia hittejä aina Little Richardin Tutti frutista Lloyd Pricen Lawdy miss Clawdyyn asti, ja meno on tuoreudessaan vieläkin täysin vertaansa vailla. Ei edes Elvis loistossaan pystynyt näihin tappaviin maininkeihin. Taidanpa duunata tänään nahkatakin niskaani.

PAUL ANKA
BUDDAH 2318 049 SUPER

On jätkä heittänyt niin täysin viihdelinjoille, etten koe mielekkääksi tällaisen kiekon arvostelemista tässä yhteydessä. Voin vain sanoa, että hyvin tehty kaikin puolin, mutta sisältö kuin viihdetietokoneen ohjelmoitsemaa.

TOP OF THE POPS
Hallmark
SHM 780

Täydellisen arvotonta uudestaan sovitettua hittimusaa, joka jo itsessään alkuperäisenäkin kuvastaa kansan ja muusikoiden musiikkimaun tylsistymistä. Tämä on mielestäni tyyppiesimerkki levystä, jonka hankkiminen on silkkaa rahantuhlausta.

BREAD
Baby I'm a want you
ELEKTRA EKS 75015

Loisteliaasti menestynyt purkkaviihdebändi Bread on jälleen heittänyt uuden viihdekakun markkinoille. Sopivan lyhyitä ja persoonattomia kappaleita, jotta jokainen pystyy omaksumaan koko älppärin ekakuuntelun jälkeen. Mutta ei tämä mitään epämiellyttävää musiikkia ole. Olen varma siitä, että kaverit ovat sangen kovia muusikoita, sillä jälki on ehdottomasti puhtaan puolella. Helpon jytinän ystävät, huomio! Tässä teille kova kiekko.

HOOKFOOT
Good times a'comin'
JDM DJPLS 422

Levyn nimi lupaa kyllä huomattavasti enemmän kuin mitä se antaa, sillä vaikka pojat soittavat oikein hyvin, niin sitä omaa ideaa jää kaipaamaan pahemman kerran. Kundit ovat vetäneet tylyn linjan jostain Jethro Tullin ja Black Sabbathin väliltä, ja senhän nyt sitten tietää. Poikien laulu ansaitsee kuitenkin kiitosmaininnan, sillä se on voimallista ja puhdasta. Ei mikään ihan turha levy, jos ei mitään ylen suurtakaan.

M. A. NUMMINEN
På svenska
LOVE RECORDS LRLP 46

Sorry, M. A., mutta mä olen lopen kyllästynyt sun touhuihis. Sun kohtalos on sama kuin niin monen kulttuurihenkilön sun lisäkses. Sä kuvittelet, että sä voit tehdä nimes varjolla mitä tahansa ja siitä tulee kulttuuria. Ei pelaa. Kuuntelisit joskus Robban Brobergin huumoria. Se on ensinnäkin huomattavasti parempaa ja sen lisäksi se säveltää lauluja, jotka hakee vertaisiaan mistä tahansa. Tää ei suinkaan tarkoita sitä, ettenkö mä pitäis sun levystäs, mutta se henki, missä se on tehty kuvottaa mua. Siinä nimittäin on idealismi kaukana ja raha lähellä. Numeroni mahd. kyselyjen varalta on 654321. Terv. Calle.

KAALE DŻAMBENA
Suomen mustalaiset laulavat
LOVE RECORDS LRLP 508/9

Ylen arvokas dokumentti suomalaisesta mustalaismusiikista. Äänitykset on suoritettu pitkin Suomea, ja täytyy sanoa, että alkuperäinen tunnelma on tällä levyllä saavutettu paremmin kuin millään aikaisemmalla mustalaislevyllä välirepliikkien ja aidon ympäristön takia. Kansanmusiikin ystäville ehdottomasti tutustumisen arvoinen levy.

CANNED HEAT
Historical figures and ancient heads
UN UAS 5557

Todellista road-musiikkia on tämä Canned Heatin uusi sangen piristävästi jazzahtava älppäri. Minusta kaverit ovat sangen tuoreesti lähestyneet popin ja jazzin alkulähteitä. Kiekon pääaineksina ovat perinteellinen rock'n'roll sekä boogie woogie. Ja ote musiikkiin on kepeydestään huolimatta erittäin tukeva. Oikein riemullista musiikkia.

TRÄD GRÄS O STENAR
Rock för kropp och själ
SILENCE SRS 4608

Ei pärjää tämä porukka kahdelle aikaisemmalle ruotsalaisporukalle. Kyllä kavereilla on selvä yhteenkuuluvaisuuden tunne musiikissaan, mutta johtoajatus on jonkin verran hakoteillä. Kaverit pyrkivät ilmeisesti jonkinlaiseen pelimannirocklinjaan, mutta rahkeet eivät oikein siihen riitä. Teemat ovat väärällä tavalla yksinkertaisia, sillä ne ovat jossain määrin tylsiä. Muutamia jännittäviä kitarasooloja älppärillä kyllä on, mutta siinä kiekon arvot sitten suunnilleen ovatkin.

LINDISFARNE
Fog on the Tyne
PHILIPS 6369 914

Tämä on todella nättiä. Kauhean lämminhenkistä musiikkia, joka käyttää hyväkseen englantilaista kansanmusiikkia, jossain määrin klassillista ja pop-musiikkia sulassa sovussa. Kaikki yhtyeen jäsenet ovat hyviä soittajia ja laulu kaikaa oikein kantavasti. Erikoismaininnan ansaitsee kiekon avauskappale Meet me on the corner. Erinomainen apuväline kauniiden ajatusten kehittelyä varten. Tämä levy nimittäin.

HECTOR
Neitoperho
PSO TOP-LP 516

Vihdoinkin huolella tehty laululevy, jota olenkin jo odottanut pitemmän aikaa. Erittäin kauniit taustat, jotka tietenkin ovat vain omiaan nostamaan levyn kokonaistasoa. Hectorin laulut ovat lyyrisiä, ja ne ovat oivallinen osoitus siitä, että kyllä isokin kundi voi olla herkkämielinen hupsu. Ainoa toivomus, minkä esitän on se, että Hector seuraavan kerran kokeilisi laulaa ihan pikkuisen matalammalta. En tiedä, mutta minusta melkein tuntuu, että pieni lasku voisi tuoda lisää lämpöä. Kova juttu joka tapauksessa.

THE OSMONDS
Phase 2
MGM 2315 075

Tällainen musa kyllä tyhjentää aivot hetkessä. Jytää kauheasti eikä saa kiinni ainoastakaan ajatuksesta. Mutta discothan ne tällä jotenkin vielä kituuttavat pystyssä. Kyllähän tätä tosiaan tanssia voi, mutta entä sitten? Kyllä markkinoilla on parempiakin levyjä.

ERI ESITTÄJIÄ
The Harvest bag
HARVEST SHSS 3

Nojaa. Mitä nyt kokoomaälpeestä pitäisi sanoa? Kyllä tällä levyllä on sangen erinomaisia kappaleita eri bändien esittäminä, joten saattaapi olla kovastikin mieluisa juttu rahapulaa poteville.

POTALTA PINNALLE!

● ***Irwinin poing, poing potan päällä!***
● ***Dannyn käsissä kassakone pyörittelee kultanumeroita.***
● ***Esa Simonen — retkusta supersiistiksi Robiniksi!***

Eli konstit on monet. Uran alkutaipaleella. Siinä vaiheessa, kun kuuluisuus on vielä edessäpäin. Katso näitä kuvia ja usko silmäsi sanoma — Suosikki on kaivanut arkistoistaan ainoalaatuiset kuvat, joista voit katsoa hämmästyneenä miltä Irwin, Danny, Robin, Kirka ja Eero Raittinen näyttivät 60-luvulla!

Katsokaa noita oheisia kuvia, jossa takavuosien kansansuosikit, niin laihat kuin lihavat, poseeraavat saadakseen itselleen edes vähän julkisuutta vaiheessa jossa ääni ei (vielä) kanna. Moni heistä on edelleenkin pinnalla, mutta albumissa vilahtelee joukko kummia kasvoja, joiden kohdalla ei voi kysyä muuta kuin kuka, kuka, kuka . . .?

Isoäitini parran kautta, yksikään noista silokasvoista ei ponnahtaisi pinnalle tuon näköisenä tällä armon vuosikymmenellä, jolloin finnitön iho tai luonnonkihara tukka eivät ole niin kuin mitään. — Tässä pieni ajatusleikki eli ehdotus siitä, mitä esimerkiksi Dannyn, Robinin, Raittisten ja monen muun pitäisi tehdä jos heidät vasta nyt hyviksi havaittaisiin.

DANNY OLISIKIN JO NAIMISISSA!

Herra Danny — tapauksemme numero 1. Leikissämme vuoden 1972 lupaaviin laulajalöytöihin kuuluva kaveri, jonka äänessä olisi vielä ikään kuin hiven hiomisen varaa. Mitä tehdä? Millä mies pinnalle?

Hyvä myyjä järjestäisi asian: Danny pitäisi aluksi salassa avioliittonsa Liisa Seppälän kanssa (eihän ukkomies myy). Sitten ilmaannutettaisiin jostakin Dannyyn iki-ihastunut gimuli, joka alkaisi julkisuudessa kertoa ihastuksestaan ja vaatia Dannya vihille. Silloin Danny soittaisi johonkin lehteen ja kertoisi »luottamuksella», että hän ei pääse naimisiin kun kerran jo on, sellaisen Liisa Seppälän kanssa!

Juvenaut mikä riemu, mikä rivien runsaus. — Haluamme nähdä Dannyn, huutaisi kansa kaula pitkänä. Ja tähän meteliin soisi mukavasti alkavan laulajan äänikin. Maine ja menestys olisi taattu!

IRTOKARVAINEN ROBIN . . .

Robin taas joutuisi tekemään ehkä jotakin niin vastenmielistä kuin kasvattamaan tukkaa ja partaa. Tai oikeastaan hänen kannattaisi käyttää esiintyessään peruukkia ja irtoviiksiä. Silloin hän voisi yllättäen paljastaa jossakin naistenlehdessä, että leikkiähän tämä — meillä kotona vietetäänkin itse asiassa hyvin lyhyttukkaista ja puhdashenkistä perhe-elämää, jonka harmonian vain esiintymiset silloin tällöin rikkovat.

Se olisi paukku. Robin, josta mainosmiehet tekisivät aluksi tanttien vihaaman takkuisen, äärimmäisen vastenmielisen ilmestyksen, olisikin todellinen suoraselkäinen suomalainen. Robin pääsisi rosoisista lavakeikoista ja laulaisi ennen pitkää — lyhyttukkaisena — äitienpäiväjuhlissa ynnä muissa mieltä kohottavissa tilaisuuksissa. Hän saisi myös pitää edelleen nuoren yleisönsä, joka huutaisi häntä esiin saadakseen nähdä PETTURIN!

. . . JA »IDENTTISET» RAITTISET

Jussi Raittinen voisi, mikäli vielä tarvetta olisi, pamauttaa ilmoille tosi jutun. Riisuisi rinta- ja vatsavarusteensa ja sanoisi myös, että leikkiähän tämä vain. Alta paljastuisi Eero Raittisen täydellinen kaksoiskappale, joka selittäisi pyynnöstä lehdissä tempauksensa perusteita: »Tuli vähän pelleiltyä, hehe, kun nimittäin identtiset kaksoset ei enää ole sano mikään ihme . . .» Sitten lyötäisiin pystyyn Raittis-kaksikko, Eero ja Jussi, joka tällä maskuliinisella rintamalla kehittäisi laulujensa puitteiksi vähintään Koivistolaisten tasoa olevan koreografian.

Ja kansa huutaisi: »Haluamme nähdä ne joista toinen oli ennen paksu mutta ei ollutkaan paksu!»

Se tietäisi vähintään rivitaloa kavereille . . .

JEESUS JA PAUKKU

Somistaja Reijo Paukku on kieltämättä tehnyt jo yhtä ja toista. Se »yhtä» on Tampereen Hairesitys ja se »toista» pitkään jatkunutta puhetta tulevaksi odotetusta Jeesus Kristus -musikaalista.

Puhe ei oikein ole viime aikoina myynyt, koska idean toteutuminen viipyy ja viipyy — siitä huolimatta että Juudaksen ja Jeesuksen osista tapellaan niin että partakarvat pölisevät.

Mitäpä jos Paukku reilusti kertoisi julkisuudessa, että rahoitusvaikeuksien johdosta musikaalin esityksestä on toistaiseksi luovuttu . . . — Ja että pääosan esittäjä on kyllä valittu mutta että hänen paluunsa aikaa ei vielä tiedetä . . .

Siinä tulisi taas puhetta Paukun ympärille. Saisi siinä joku pappikin siivellä mainetta, sillä jättäisikö tällainen teksti korkeita kirkonmiehiä kylmiksi? — Ei!

KANSAN TEKARIT . . .

Tapani Kansa voisi ärsyttää televisioyleisöä sillä, että poistaisi kaikkien yllätykseksi jossakin katsotussa ohjelmassa etuhampaistaan ruskeat posliinikuoret (jos hänellä sellaiset olisi). Tämäkin mielikuvitusleikkiä, mutta esimerkkinä hyvä.

Kansa (pienellä k:lla) saisi huomata haukkuneensa väärää puuta ja tulleensa nenästä vedetyksi. Jätkällähän on hampaat kuin lappalaisella, hahaa!

. . . JA HEINOSEN TALKKIHOITO

Tapio Heinonen, jota on väitetty ainakin ulkoisesti värittömäksi esiintyjäksi, voisi repäistä popparimaailman etusivun uutisen jota mälvättäisiin kunnes se todettaisiin ankaksi: Itse asiassa hän onkin Helsingin olympialaisten satoa, joka yrittää peittää tummaa perusväriään kaikin keinoin välttyäkseen pilkalta. — Että Eeva Keinäseltä menee rutosti tunteja ja talkkia kun hän ehostaa pojunsa esiintymiskuntoon . . .

Urheiluhenkinen Suomen kansa olisi myyty. Huhua voitaisiin jatkaa mielin määrin jos mainosmiehet valitsisivat Tapsan isäksi jonkin taatusti jo kuolleen neekeriurheilijan!

On kovaa pojat, mutta on keinojakin.

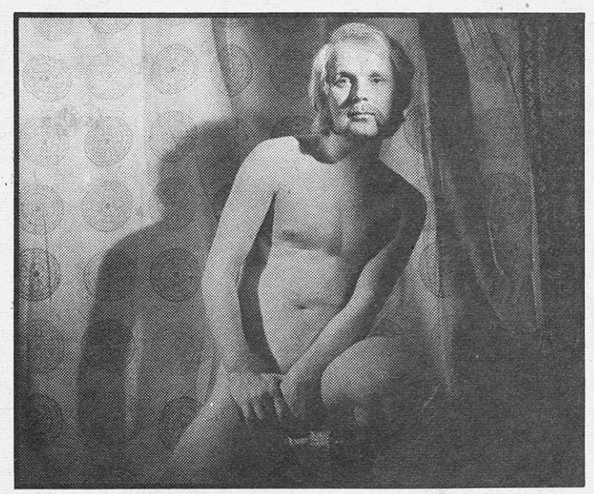

Reijo Paukku voisi sanoa reilusti jotakin sellaista, josta kukaan ei voisi sanoa häntä valehtelijaksi. Sanoma olisi: — Jeesus Kristus esitetään mutta emme tiedä milloin pääosaan valittu palaa . . .

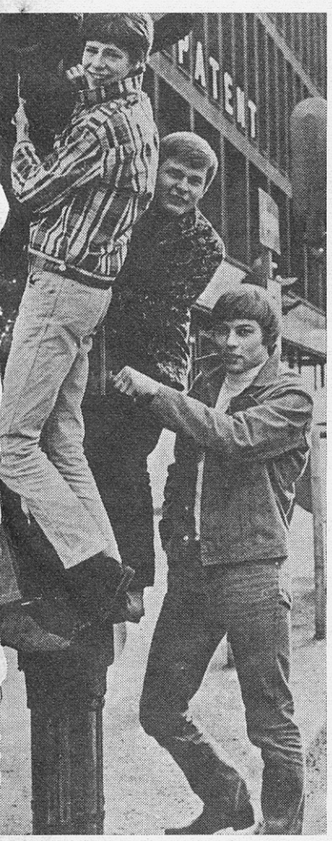

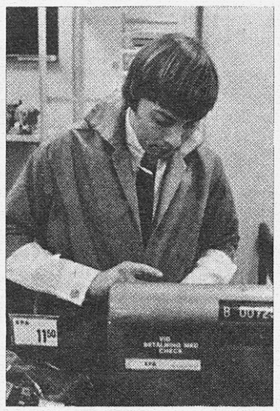

Jos Danny joutuisi alkamaan hommat alusta, voisi hänen myyjänsä (D-tuotantoa ei ehkä alussa vielä olisi) tekaista huippuromanssin, joka kariutuu siihen, että Danny onkin jo aviossa!

Kirkan ei tarvitsisi ehkä tehdä muuta kuin laulaa. Hänellä ei ole painolastinaan vuosien takaista takatukka-Rantasen mainetta.

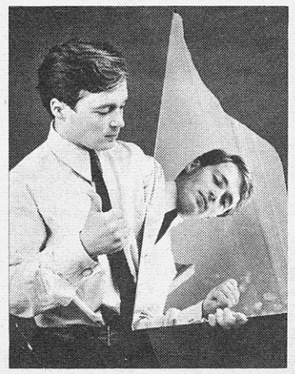

Robin, siistinä poikana tunnettu laulaja, saisi ehkä tänä päivänä uraa aloitellessaan luoda itsestään suttuisen kuvan, joka sitten raa'asti rikottaisiin. Alta paljastuisi, niin — ei muuta kuin siistinä poikana pidetty Robin.

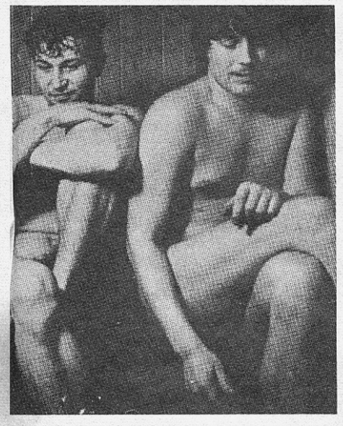

Irwin on esiintynyt saunan lauteilla paljon ennen SITÄ kuvaa. Potalla hän poseerasi luontevasti jo vuonna 1965. Silloin hankittiin mainetta näin — miten nyt?

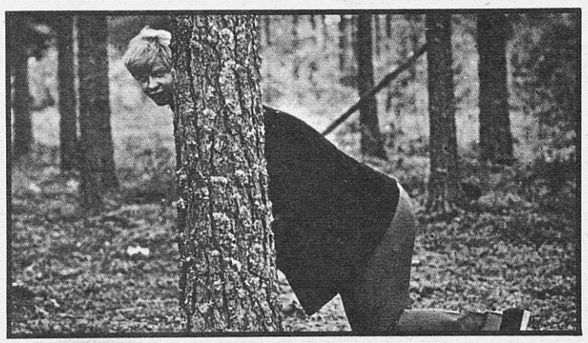

Ennen tällaisia — mitä tänään? — Entäpä jos Raittisen Jussi onkin narrannut suurta yleisöä rinta- ja vatsapanssarilla ja onkin samanlainen tikku kuin velipoikansa? Mitä puun takaa paljastuukaan?

Kaunein maan päällä

Se ei johdu ainoastaan ulkonäöstäsi. Vaan siitä, miksi tunnet itsesi. Miten toimit. Miten pukeudut. Ei vain kauniisti. Fantastisesti! Ja sinua auttavat suuresti Tampax tamponit, sisäisesti käytettävä kuukautissuoja.

Tampax tamponit ovat lääkärin kehittämiä, joten voit luottaa niihin. Pienen kokonsa ansiosta ne ovat vaivattomia kuljettaa. Ei koskaan hävitysongelmia! Ei hajua. Ei juoruavia pullistumia. Ei neuloja, siteitä tai vöitä. Olosi on aina mukava. Olet vapaa. Sinä. Kaunein maan päällä.

TAMPAX
tamponit

SISÄISESTI KÄYTETTÄVÄ KUUKAUTISSUOJA
SUOMESSA: OY TRANS-MERI AB, HELSINKI 10

JARKON VAMPYYRI KUOLEE KOVAT KAULASSA!

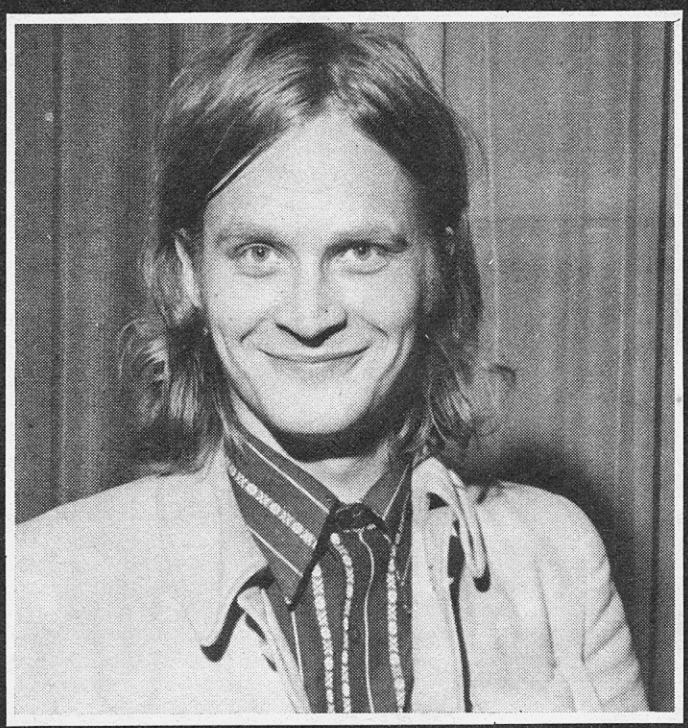

Jarkko Laine, tunnettu kääntäjänä, proosaa kirjoittavana ja runoilijana, on tehnyt uuden suomennoksen noiden verrattomien kaveruksien Huckleberry Finnin ja Jimin seikkailuista Mississippi-joella. Etelävaltioiden viimeisille kukoistusajoille sijoittuva kirja on nyt muutettu Turun murteelle ja eräänlaiselle slangille. Tätä murretta osaa Jarkko jo entuudestaankin, hän on itsekin viettänyt nuoruuttaan Turussa. Viettää vieläpä nykyäänkin puolet viikostaan siellä.

Muiden tekemiä runoja hän lukee todella suuret määrät, jopa kirjankin päivittäin. Omien seitsemän teoksen ohella hän on kääntänyt kymmenkunta kirjaa ja kuten tunnettua ehtii vieläpä sanoittamaan iskelmiäkin. Runot ovat hänen mielestään täysin verrattavissa viihteeseen, niitä luetaan yleensä vain pari, korkeintaan kolme, kerrallaan, kuin makupaloina. Tai kenties jossakin määrätyssä tilanteessa muistetaan jokin erityinen runo.

He jotka ovat lukeneet Jarkko Laineen viimeisimmän »oman» teoksen Vampyyri tajuavat kenties hiukkasen enemmän hänen ajatusmaailmaansa. Vampyyri, joka ilmestyi jo viime syksynä, on tarina Wilhelm Kojac'ista, sukunsa viimeisestä vampyyristä joka kuoli kovat kaulassa. Noin lyhyesti sanottuna.

Jarkko Laine on todellinen taiteilijatyyppi; hän saapuu puoli tuntia sovittua myöhemmin, ei paljon pahoittele tapahtunutta vaan yrittää saada puhelimitse kahvilan avaamaan ovensa normaalia aikaisemmin. Ei onnistu siinä joten ottaa mukavamman asennon työpöytänsä äärellä (nostaa jalat ko. pöydälle) ja jää ajattelemaan runoilijan vastuuta. Se mitä hänen mielestään Suomesta puuttuu on sanomalehti joka olisi sekä kriittinen että taiteellinen, jonkinlainen amerikkalaisen Timelehden ja supisuomalaisen Seuran välimuoto.

Huckleberry Finnin käännöksen ohella on Jarkko aloittanut jo omankin teoksen kirjoittamisen, sitä voidaan odotella myyntiin joskus syyspuolella. Käännökset hän tekee aivan rutiininomaisesti melkein kahdeksasta neljään -työpäivinä. Runot syntyvät sensijaan useimmiten tilanteen inspiroimina, hän pistää niitä sitten paperille ja myöhemmin valikoi parhaimpia julkaistavaksi.

Runoilijoiden haastatteluiden antina on yleisön ja runoilijoiden lähentyminen ja henkilöhahmojen muodostuminen. Kirjoittaminen Suomessa lyö leiville ainoastaan kiristetyllä aikataululla. On synnytettävä useita kirjoja vuodessa ja on pysyttävä pinnalla.

ARTIFEX

Uusi AIRAM-kestojännniteparisto: armoton hönkä päällä loppuun asti.

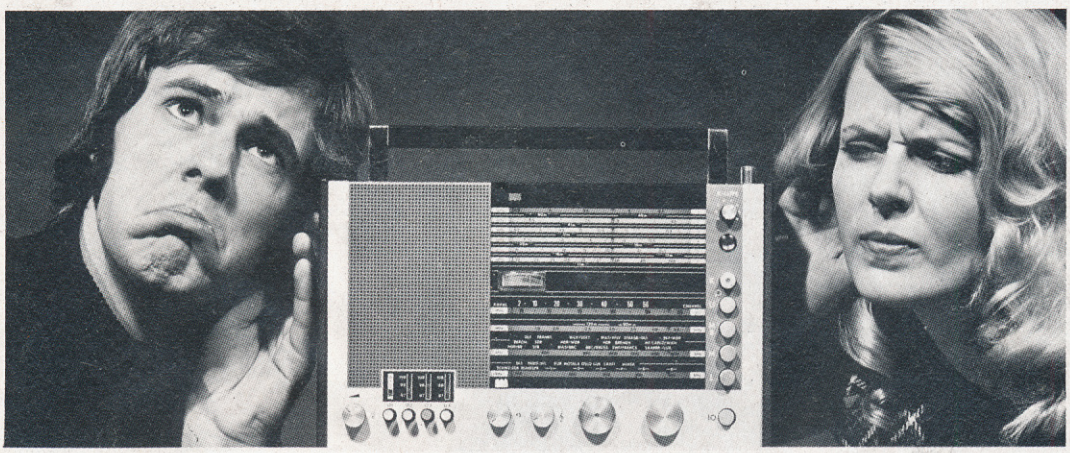

Normaalisti pariston jännitetaso alenee suoraviivaisesti — jotta radion ääni ei säröilisi, sitä joutuu ennen pitkää soittamaan hiljaa.

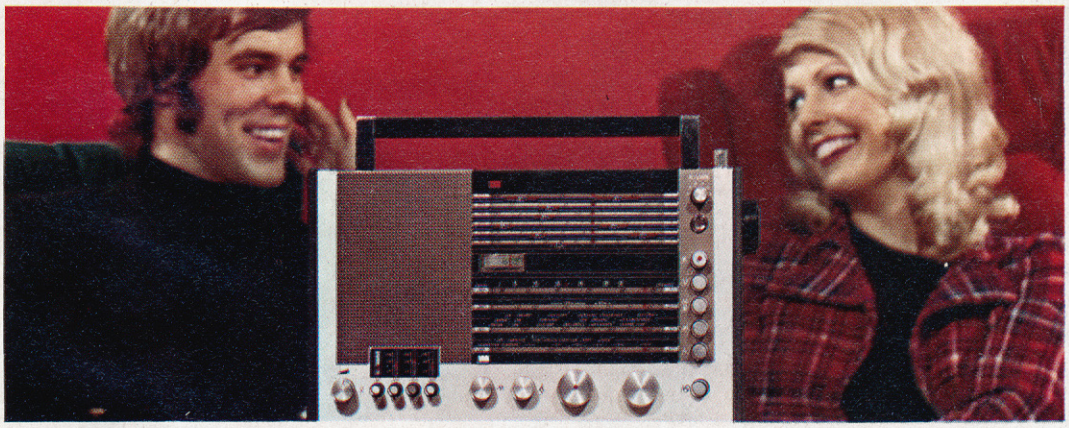

Airam-kestojännnitepariston teho pysyy tasaisen korkeana loppuun asti.

Kun tavallista paristoa kuormitetaan, niin sen jännite alenee käyttöiän kuluessa tasaisen suoraviivaisesti. Vaikka mitattaessa todettaisiinkin, että jännitettä on, ei pariston hyötytehosta useinkaan ole paljoa jäljellä.

Uudella PL-menetelmällä valmistettu Airam-kestojännniteparisto on suunniteltu näin:
Sen jännitetaso laskee alussa hiukan.

Mutta sen jälkeen se pysyy tasaisen korkeana loppuun asti.
Tämä merkitsee sitä, että radiosi, levysoittimesi tai nauhurisi soi puhtaasti pitempään.
Airamin teräskuoriset paristot on suunniteltu nimenomaan äänentoistoon, mutta soveltuvat myös yleiskäyttöön.
Ja koska Airam on suomalainen, myymälässä on Sinua varten aina tuoreet paristot.

Muista kun ostat.

OSTA SUOMALAISTA

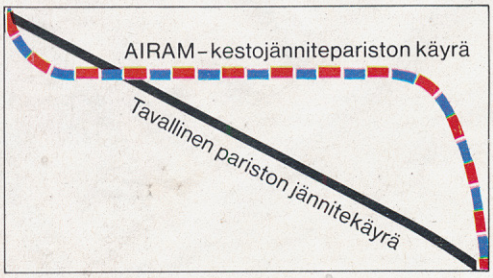

AIRAM

sisukas suomalainen kestojännniteparisto

Painatimme häkellyttävää tietoutta Kirkan, Kisun ja Muskan oppivuosilta!

Mitä huonompi koulussa, sitä parempi esiintymislavalla!

■ TIMO TOIVONEN, teksti
■ OLAVI KASKISUO JA HANNU MÄNNYNOKSA, kuvat

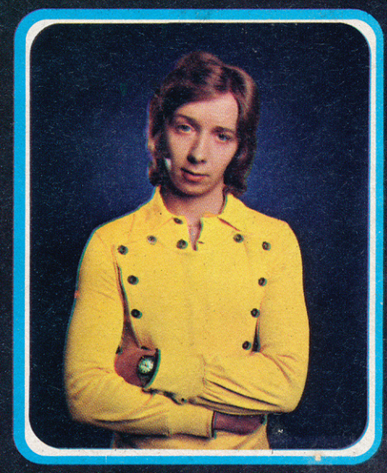

● *Kirka viittoili uskontotunnilla nelosen edestä!*
● *Muskan päähän ei kielioppi mennyt sitten millään!*
● *Kisu joutui lopettamaan koulunsa huonon kielipään vuoksi!*

■■■ *Artikkelimme osoittaa, että koulussa ja esiintymislavoilla saavutetulla menestyksellä on selvä riippuvaisuussuhde!*
POP-TÄHTI ON SITÄ SUOSITUMPI MITÄ HUONOMPI HÄN OLI KOULUSSA!
■■■ *Vain he kolme uskalsivat antaa painattaa todistuksensa. Muilta ne olivat jo "hukkuneet".*

KÄÄNNÄ

Suorat suuntaviivat. Kaikenlaiseen kurvailuun.

James

Jamit

Asujen valmistaja:
Mattisen Teollisuus Oy,
Heinola

Kankaan valmistaja:

PMK finncotton

Reilunrento meininki SONJA JA SEAN
Farmarit softraitadenimiä, kokoomus 85 % puuvillaa, 15 % raionia
Tytöille ja naisille
Sonja, koot: 130–175, 36–46 B ja C (hoikka ja normaali)
Pojille ja miehille
Sean, koot: 120–190, 46–56 A (hoikka)
Pesuohjeet: kirjopesu, korkeintaan 60° – voimakasväriset tuotteet hyvä pestä muusta pyykistä erillään.
Kutistuvuus pesussa: sanforoitu, kutistuu korkeintaan 2,5 %

Kirka oli armoton lintsari!

Kirkan todistus on Helsingin kaupungin suomenkielisen kansakoulun kuudennelta luokalta, syyslukukaudelta vuonna 1963. Kirka oli silloin pahimmassa murrosiässään ja sen kyllä huomaa! Luokan opettaja *E. Seljo* sai kirjata hänelle peräti 204 poissaolotuntia! Se tekee koulupäivissä pyöreästi 35!

Kovin huolellinen ja tarkkaavainen hän ei myöskään ollut. Hän jaksoi seurata opetusta ja pitää vihkoja siisteinä kuutosen edestä.

Uskonto ei Kirkalle maittanut, ei sitten millään. Ei ihme, ettei Jeesus Kristus -musikaalikaan ole häntä houkutellut. Nelonen tuli, että paukahti.

Lukeminen sujui sentään kuutosen edestä, mutta kirjoitus meni numeroa heikommin. Kaikista luonnonläheisistä aineista tuli tasaisesti kuutosta.

Kirka menestyi kohtalaisesti ainoastaan kolmessa aineessa: historiassa, käsitöissä ja — laulussa. Mahtanee opettaja Seljo nyt kymmenen vuotta jälkeenpäin hieman katua sitä, että piirsi laulusta vain kahdeksikon.

Mutta ehkä Kirka ei ollut hänen erityisessä suosiossaan.

Muska menestyi aluksi, mutta...

Muska uskalsi kiikuttaa toimitukseen vain ensimmäisen todistuksensa tyttökoulusta.

Ensimmäisellä luokalla Maria Babitsinin koulumenestys oli vain hivenen luokan keskitasoa heikompaa. Keskiarvoksi tuli peräti 7,64.

Muska oli selvästi urheilija- ja laulajatyyppiä. Molemmista tuli komeasti yhdeksäiset. Kuutosta heikompaa ei todistuksesta löydy — kuutonen tuli kieliopista, kirjallisuudesta ja suullisesta esityksestä.

Kova pinnari ei Muska vielä siinä vaiheessa ollut. Vain 30 tuntia kertyi kevätlukukaudelta.

Mutta muuttui se Muskakin, kun vähän vanheni. Viimeksi hän on yritellyt suorittaa oppikoulun viidettä luokkaa. Viime syksynä hän aloitti viidennen luokan kolmannen kerran, mutta into lysähti heti alkuunsa.

Muska ei todellakaan ole mitään koulutyttötyyppiä.

Kisu jäi kaksi kertaa seitsemännelle!

Kisu antoi vihoviimeisen koulutodistuksensa Ruotsalaisesta Normaalilyseosta. Toukokuun viimeisenä päivänä vuonna 1971 hän paukautti kyseisen opinahjon oven lopullisesti kiinni jäätyään toisen kerran seitsemännelle luokalle.

Kristian Jernströmin jäähyväistodistus on suomennettuna seuraavanlainen: käytös 10; huolellisuus 7; keskiarvo 6,07 (5,64); uskonto ja kirkkohistoria 7; ruotsin kielioppi 5; ruotsin kielen kirjallinen esitys 5; historia 5; biologia 5; algebra 5; geometria 5; suomen kieli 8; englanti 4; saksa 6; ranska 7; voimistelu 8; urheilu 8 ja piirustus 7.

Poissa koulusta Kisu oli yhteensä 49 tuntia.

Todistuksessa mainitaan vielä, että Kisu jää seitsemännelle luokalle — mutta voi päästä kahdeksannelle, mikäli kohentaa huomattavasti englannin kielen taitoaan.

Kisu ei kohentanut.

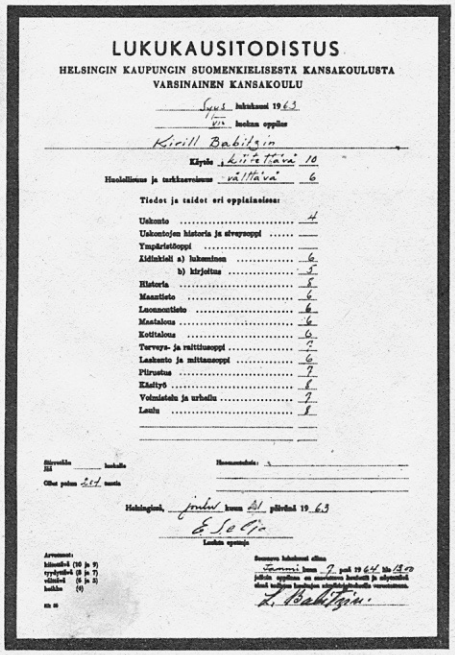

LUKUKAUSITODISTUS

HELSINGIN KAUPUNGIN SUOMENKIELISESTA KANSAKOULUSTA VARSINAINEN KANSAKOULU

Syys lukukausi 1963

Kirill Babitsin

Käytös Kiitettävä 10

Huolellisuus ja tarkkaavaisuus Välttävä 6

Tiedot ja taidot eri oppiaineissa:

Uskonto	4
Uskontojen historia ja siveysoppi	—
Ympäristöoppi	—
Äidinkieli a) lukeminen	6
b) kirjoitus	5
Historia	5
Maantieto	6
Luonnontieto	6
Maalaus	6
Kotitalous	6
Turvaus- ja raittiusoppi	7
Laskento ja mittausoppi	6
Piirustus	7
Käsityö	8
Voimistelu ja urheilu	7
Laulu	5

Oltu poissa 204 tuntia

Helsingissä, joulukuun 20 päivänä 19 63

E Seljo

Luokan opettaja

Siirretään ... luokalle

Huomautuksia: -

Arvosanat: kiitettävä (10 ja 9), erittäin hyvä (8 ja 7), hyvä (6 ja 5), välttävä (4), heikko (3)

Suoritettu kokeet ellen

Jumalan kunnia 7. päivä 19 64 ylläpitäkööt opettajan ja oppilaiden kesäloma ja ohjeistakoot ahkeat kaikkien kanssa. Amen.

L. Babitsin.

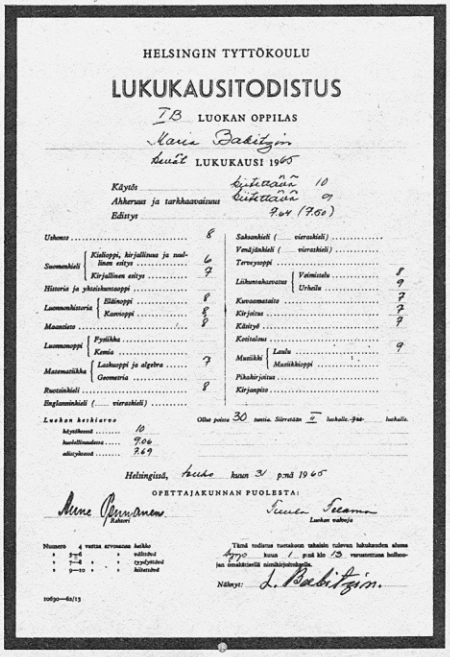

HELSINGIN TYTTÖKOULU

LUKUKAUSITODISTUS

IB LUOKAN OPPILAS

Maria Babitsin

Ensimmäinen LUKUKAUSI 1965

Käytös kiitettävä 10

Ahkeruus ja tarkkaavaisuus kiitettävä 09

Edistyi hyvä (7.64)

Uskonto		8	Saksankieli (vieraskieli)		
Suomenkieli	Kielioppi, kirjallinen ja suullinen esitys	6	Venäjänkieli (vieraskieli)		
	Kirjallinen esitys	9	Terveysoppi		
Historia ja yhteiskuntaoppi			Liikunnanopetus	Voimistelu	9
Luonnonhistoria	Eläinoppi	8		Urheilu	9
	Kasvioppi	8	Kansantaloustieto		7
Maantieto		8	Kirjoitus		7
Luonnonoppi	Fysiikka		Käsityö		9
	Kemia	7	Kotitalous		
Matematiikka	Laskuoppi ja algebra		Musiikki	Laulu	
	Geometria			Musiikkioppi	
Ruotsinkieli		8	Piirustus		
Englanninkieli (vieraskieli)			Kirjanpito		

Luokan keskiarvo: käytöksessä 10, huolellisuudessa 9.06, edistyksessä 7.64

Oltu poissa 30 tunnin. Siirretään 5 luokalle. Jää luokalle.

Helsingissä, heinäkuun 31 päivä 1965

OPETTAJAKUNNAN PUOLESTA:

Anne Rennamons Rehtori

Tuula Seppä Luokan valvoja

Numero 4 vertaa arvosanaa heikko: 5 = erittäin hyvä, 6 = hyvä, 7 = tyydyttävä, 8 = kohtalainen, 9 = välttävä, 10 = heikko

Tämä todistus tuotakoon tiedoksi tulevan lukukauden alussa 1970 kuun 1 päivä klo 13 varustettuna huolimattomien ainekirjoitusten nimikirjoituksella.

Nähtävä: L. Babitsin.

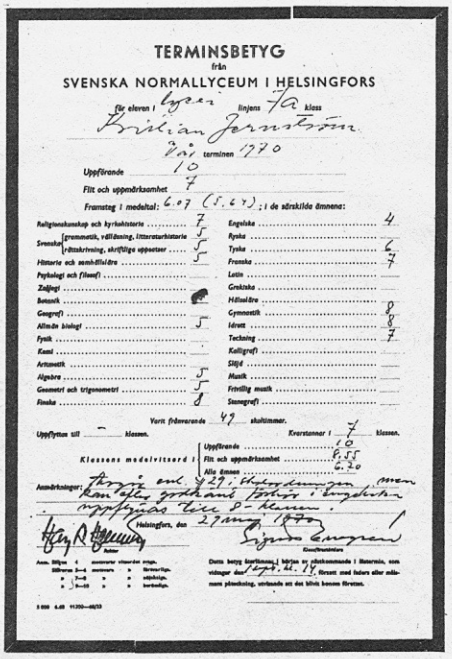

TERMINSBETYG

från

SVENSKA NORMALLYCEUM I HELSINGFORS

För eleven i lyceet linjens 7a klass

Kristian Jernström

Vårterminen 1970

Uppförande 10

Flit och uppmärksamhet 7

Framsteg i medeltal: 6.07 (5.64); i de särskilda ämnena:

Religionskunskap och kyrkohistorie	7	Engelska	4
Svenska: grammatik, välläsning, litteraturhistorie	5	Ryska	
Svenska: uppsatser, skriftliga uppgifter	5	Tyska	6
Historie och samhällslära	5	Franska	7
Psykologi och filosofi		Latin	
Zoologi		Grekiska	
Botanik		Hälsolära	
Geografi	5	Gymnastik	10
Allmän biologi		Idrott	10
Fysik		Teckning	7
Kemi		Kalligrafi	
Aritmetik		Slöjd	
Algebra	5	Musik	
Geometri och trigonometri	5	Frivillig musik	
Finska	8	Stenografi	

Varit frånvarande 47 skoltimmar.

Uppflyttas till — klassen. Kvarstannar i 7 klassen.

Klassens medelvitsord i: Uppförande 10; Flit och uppmärksamhet 6.55; Alla ämnen 6.20

Anmärkningar: Ansvarig ordförande: Ingen

Helsingfors, den 2 juni 1970

Ingrid Ingman

Conrektorinnan

Antal tillfällen då elev blivit tillsagd av ordföranden: tillfällen 3–6 ... 1–2 ... 0; varningar 3–6 ... 1–2 ... 0; förvarningar 3–6 ... 1–2 ... 0

Datum betyg överlämnats åt hemmet eller elev: 2/6 1970

HOTLINE top 50 HUHTIKUU 1972

LP:t

1

1. Huipulla/
ERI ESITTÄJIÄ (Scandia)

2

2. The Sweet/
SWEET (RCA)

3

3. Paul Simon/
PAUL SIMON (CBS)

4. Look At Yourself/URIAH HEEP (Bronze)
5. Top Star Festival/USEITA ESITTÄJIÄ (YK-LP)
6. Tolonen/JUKKA TOLONEN (Love Records)
7. The Third Album/SANTANA (CBS)
8. Led Zeppelin IV/LED ZEPPELIN (Atlantic)
9. Konstan parhaat/KONSTA JYLHÄ (RCA)
10. Stenka Rasin/VIKTOR KLIMENKO (Columbia)
11. Fireball/DEEP PURPLE (Harvest)
12. Thick As A Brick/JETHRO TULL (Chrysalis)
13. Toivekonsertti 45/ERI ESITTÄJIÄ (Rytmi)
14. Pictures At An Exhibition/EMERSON, LAKE & PALMER (Island)
15. Woyaya/OSIBISA (MCA)
16. Che Sara/JOSE FELICIANO (RCA)
17. Symphonies For The Seventies/WALDO DE LOS RIOS (A&M)
18. Hortto Kaalo/HORTTO KAALO (Scandia)
19. Toivekonsertti 44/ERI ESITTÄJIÄ (Rytmi)
20. Mamy Blue/ROGER WHITTAKER (Philips)
21. Laula kanssani toveri/ARJA SAIJONMAA (Rytmi)
22. King Size/FRANK VALDOR (Somerset)
23. Music/CAROLE KING (A&M)
24. Isojen poikien lauluja/ERI ESITTÄJIÄ (Shokki)
25. Konstan juhlakonsertti/KONSTA JYLHÄ (RCA)
26. Mamy Blue/POP TOPS (Metronome)
27. Concert For Bangla Desh/ERI ESIINTYJIÄ (Apple)
28. Bridge Over Troubled Water/SIMON & GARFUNKEL (CBS)
29. Nilsson Schmilsson/NILSSON (RCA)
30. Up To Date/ERI ESITTÄJIÄ (Sonic)

Viki Klimenkon »Stenka Rasin» on läsähtänyt jo kymmenenneksi — niin haihtuu maallinen maine ja kunnia. Scandian mainio kokoelma »Huipulla» on nimensä mukaisella paikalla, mutta parhaiten ovat nousseet silti Paul Simonin sooloälppäri ja YK:n tähtikirkas »Top Star Festival». Yhtälailla uusia suosikkeja ovat Osibisa, Carole King ja Nilsson, joista kaikista kolmesta on ollut juttuja Suosikissa jo ajat sitten.

Singlet

1

1. Pour Un Flirt/
MICHEL DELPECH (Barclay)

2

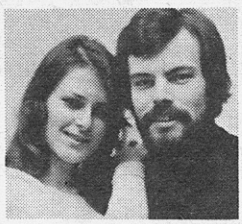

2. Muistathan/
PÄIVI PAUNU & KIM FLOOR
(Polydor)

3

3. Poppa Joe/
SWEET (RCA)

Usa LP

1. America/AMERICA
2. Harvest/NEIL YOUNG
3. Paul Simon/PAUL SIMON
4. Nilsson Schmilsson/NILSSON
5. Eat A Peach/ALLMAN BROTHERS
6. Baby I'm A Want You/BREAD
7. Fragile/YES
8. American Pie/DON McLEAN
9. Music/CAROLE KING
10. Let's Stay Together/AL GREEN

Tuo ykkösenä komeileva America on se sama bändi, joka vähän aikaa sitten niitti mainetta Englannissa singlellään »A Horse With No Name». Kaverit ovat amerikkalaisia, vaikka asustavatkin tätä nykyä Britanniassa. Mistähän muuten johtuu, että esimerkiksi Nilsson ja Carole King alkavat olla jo kokolailla tunnettuja täällä Härmelandissakin, mutta samassa sarjassa painiskeleva Don McLean on jätetty ainakin toistaiseksi miltei tyystin huomiotta? Sama voidaan sanoa myös Yes-yhtyeestä, joka on ollut kauan yksi suosituimmista tuolla suurten vesien takana.

Englanti LP

1. Harvest/NEIL YOUNG
2. Fog On The Tyne/LINDISFARNE
3. Himself/GILBERT O'SULLIVAN
4. Nilsson Schmilsson/NILSSON
5. Paul Simon/PAUL SIMON
6. We'd Like To Teach The World To Sing/NEW SEEKERS
7. Thick As A Brick/JETHRO TULL
8. Bridge Over Troubled Water/SIMON & GARFUNKEL
9. American Pie/DON McLEAN
10. Teaser And The Firecat/CAT STEVENS

Jos haluat olla IN, kallistat korvaasi Lindisfarnelle, Gilbert O'Sullivanille ja Cat Stevensille. Nämä

4. Flirtaten/DAVE (Columbia)
5. Vai niin, vai niin/DANNY (Scandia)
6. Funny Funny/SWEET (RCA)
7. Soley Soley/MIDDLE OF THE ROAD (RCA)
8. Äänesi mä kuulen/KATRI HELENA (Top Voice)
9. Mamy Blue/POP TOPS (Metronome)
10. Mamy Blue/KIRKA (Scandia)
11. Blossom Lady/SHOCKING BLUE (Polydor)
12. Che Sara/JOSE FELICIANO (RCA)
13. Mozart 40/PÄIVI PAUNU & AARNO RANINEN (Decca)
14. Maalaismaisema/PETRI & PETTERSON BRASS (Scandia)
15. Mamy Blue/ROGER WHITTAKER (Philips)
16. Sweet Hitch-Hiker/C.C.S. (UA)
17. Co-Co/SWEET (RCA)
18. How Do You Do/WINDOWS (Metronome)
19. Jeepster/T. REX (Fly)
20. Telegram Sam/T. REX (T. Rex)
21. Amarillo/JOHNNY (MCA)
22. Borriquito/PERET (Ariola)
23. Lady In Black/URIAH HEEP (Bronze)
24. I'd Like To Teach The World To Sing/THE NEW SEEKERS (Philips)
25. Lakeuden kutsu/PASI KAUNISTO (Decca)
26. How Do You Do/MOUTH & MacNEAL (Philips)
27. Poing Poing Poing/IRWIN GOODMAN (Philips)
28. Mozart 40/WALDO DE LOS RIOS (A&M)
29. Without you/NILSSON (RCA)
30. Vaiennut viulu/KONSTA JYLHÄ (RCA)

Michel Delpech otti ja loikkasi ykköseksi, kuten viime kerralla ounastelimmekin. Suorastaan uskomattoman voimakkaan ryntäyksen kohti listamme huippua on suorittanut Danny apunaan tulkintansa kevään uudesta diskohitistä »How Do You Do», josta on tarjolla myös pari ulkomaista esitystä. Erittäin hienoa, että levymarkkinoilla on alkanut esiintyä tervettä vipinää. Ei tarvitse katsella kuukaudesta toiseen samoja kasvoja kuvagalleriassamme.

nimet ovat näet varsin kuumia tällä haavaa esimerkiksi Ruotsissa. Jatkuvasti kirkastuviin komeettoihin on luettava myös eurovisiokisoista tuttu lauluyhtye New Seekers, joka juhlii nyt vaihteeksi LP-listoillakin. Neil Youngista ei taida kannattaa pakista enempää, koska hänen taiteensa ei tunnu tehoavan meihin kylmiin suomalaisiin. Ollaan siis vain hiljaa ja ihmetellään.

JEESUS-
paita, t-malli, mustavalkoinen. Tilaa postienn. H. 14:85+postik. Ilmoita kokosi. Box 207, 00531 Helsinki 53.

KIRJEYSTÄVIÄ ENGLANNISTA!
Lisätietoja ja esitteemme saat lähettämällä 50 p postarin.
PEN FRIEND SERVICE
PL 22027 20801 Turku 80

KESÄTUULI PUHALTAA – HÖLLÄÄ PURJETTA!!

TILAA NYT SAILOR-LOOK T-PAITA
H. VAIN 14,50 + POSTIKULUT
KOKO: PIENI ☐ KESKIK. ☐ SUURI ☐
☐ KPL _____
TILAAJA _____
OSOITE _____
TILAUSOSOITE: BOX 33016 H:KI 33

US-ARMY
Olkalaukkuja
NYT!

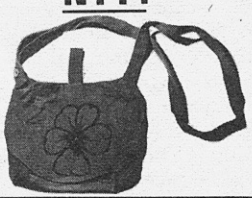

Tilaan postiennakolla US-army laukun hintaan 11 mk + postik.
____ kpl ☐ pain. ☐ ilm.
_____ Tilaaja
_____ Osoite
Tilausosoite: BOX 33016 H:KI 33

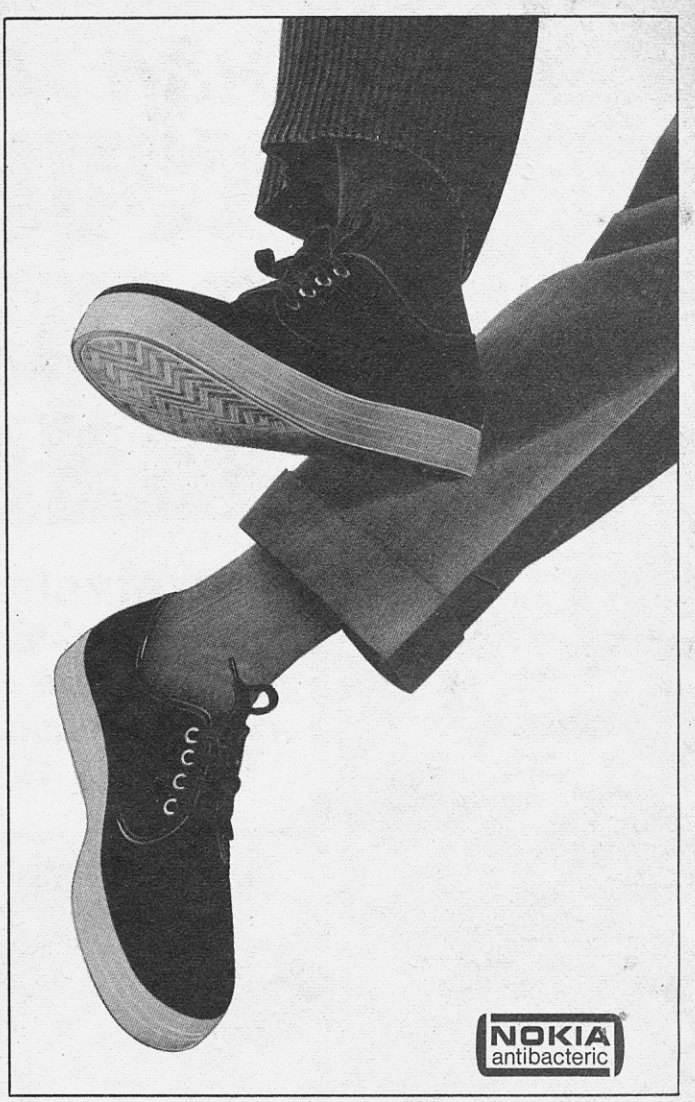

Pam on kenkä
-eikun kumitossu
-eikun kenkä.

Joka tapauksessa hyvä homma. Pam-pohja pitää. Ja kenkä kestää. Myös katseet. Valitse väreistä: kehäkukka, musta, sininen ja valkoinen.

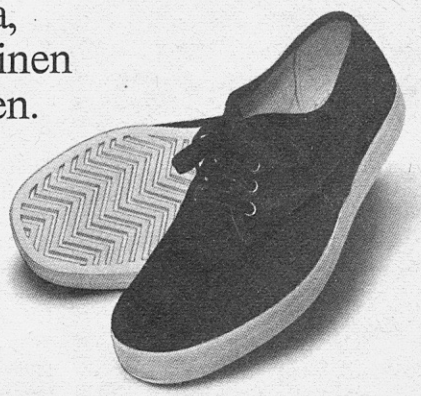

PRESSA ENGLANNISSA!

AINOA TÄYDELLINEN RAPORTTI ENSI SUOSIKISSA!

Tasavallan Presidentti lähtee kohutulle kiertueelle Englantiin. Jossa ovat esiintyneet Danny, Reijo Hirvelä, Lemon ja Anki Lindquist. Muiden muassa.
Suosikki on kiinnittänyt kaksi englantilaista reportteria, jotka antavat täydellisen ja puolueettoman selostuksen siitä, miten pojat siellä pärjäsivät ja mitkä ovat heidän todelliset mahdollisuutensa. Esiintymispaikkoina on väläytelty mm. Speakeasya (sikäläisten muusikoiden kaljakolo a'la N-Club Helsingissä ja Marquee-klubia (oli kovassa huudossa 1965). Elää tosin uutta elpymiskauttaan New Musical Expressin tuen turvin.
Toivomme pojille parasta mahdollista menestystä. Toivomme myös että voisimme kertoa Teille iloisia uutisia. Totuudenmukaisia uutisia . . .

HÄN JA HÄN:

TOUKOKUUN RAKKAUDEN SANARISTIKKO!

1) PYSTYSUORAAN: kuusi kirjainta ja piilottelee rakastettuaan.

2) VAAKASUORAAN: yhdeksän kirjainta ja lainaa autoaan rakastetulleen.

LUKEKAA JATKOSTA MITÄ TULEE TULOKSEKSI.

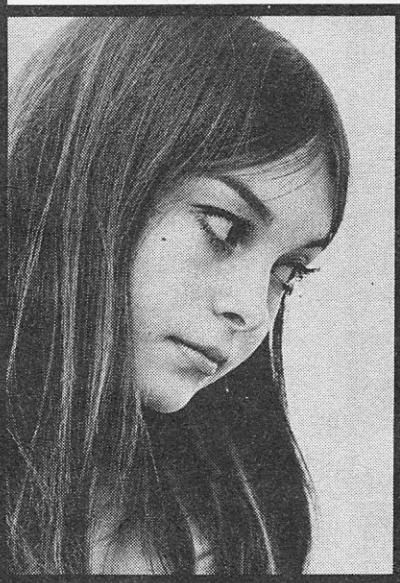

Pystysuoraan tuli — kas kummaa — sana: JOHNNY.

Vaakasuoraan tuli — suurin ihme — sana: KRISTINA.

Siis: laulaja, tummatukka Johnny ja laulajatar Kristina Hautala. Onko Suosikin vanha laulu, että se yrittää väkisin naittaa, yhdistää, hitsata kaksi ihmistä yhteen, sillä jos te voisitte soittaa Johnnylle tai Kristinalle, he kummatkin huutaisivat ääneen puhelimeen: emme ole nähneetkään toisiamme!

Mutta he tekevät virheen: he huutavat yhteen ääneen!

Mikä ihme vaivaa nykyisiä poplaulajiamme nykyisin, kun tulee puhe ystävistä tai ystävättäristä. Kielletään. Poika kieltää suhteensa siihen ja siihen tyttöön. Mitä pahaa siinä on? Sitten olisi syytä kieltää jos suhde kulkisi poika-poika-linjalla. Rakkaus on piiloteltavin asia Suomessa. Muistakaa vain Kim Floorin ja Kristiina Lehdon tapauksessa. Pop-tähtien keskinäiset turpaanvedot ja tappelut kyllä syötetään hyvällä yhteistoiminnalla lehteen, mutta jos aihe liittyy rakkauteen, siitä tulee poltttava ja kartettava.

Johnny on niitä harvoja julkkiksia, joista ei ole koskaan puhuttu lehdistössä mitään pahaa. Samoin esimerkiksi Kristina Hautala. Vaikka ainakin toinen heistä on luettava ns. suuriin tähtiin. Siinä näette kuinka paljon henkilökohtainen sympatia auttaa, kohteliaisuus ja persoonallisuus. Toinen ääreisarvo keskinkertaisuudesta on Kim Floor: tasapaksuisuuden ja fraasiuden huipentuma.

Johnnystä ja Kristinasta on puhuttu aikaisemminkin. Nytkin. Jälleen. Ei se ruostu. Johnnyn bändikaverit naureskelevat, kun Kristinaa keikalle haettaessa ylättäen Johnny istuu kahvilla. Toinen lainaa toiselle autoaan. Yksinkertaisesti: juorutädin kaavaan arvot sijoitettuna tulee yhtälön tulokseksi väkisin: rakastuneita!

Tämä on tyypillinen pikkujuoru ja mitä ihmeen pahaa tässä on? Siitä voidaan keskustella. Pitkäänkin. Yrittäkääpä keksiä. Ihan vakavasti. Yksityisen henkilön yksityisyysuojasta nimittäin on puhuttu nykyisin niin paljon. Kuinka sitä loukataan. Miten me olemme esimerkiksi nyt loukanneet yksityisen ihmisen oikeussuojaa?

Johnny ja Kristina, tekin voitte aivan avoimesti osallistua keskusteluun. Myös te, lukijat. MITEN TE NÄETTE NÄMÄ PIKKUJUORUT? HALUATTEKO TE NIITÄ VAI ETTE? Kirjoittamisiin ja paljon mielipiteitä esille ja kuoreen sana KUKA KENEN?

LM-McCann

Vie minut minnekä tahdot.

Jos sinun mielestäsi koti on paras ja ainoa paikka levyjen kuunteluun, nämä laitteet eivät ole sinua varten. Mutta jos sinä nautit heavy soundista mökillä, purukumi-beatista kaverin luona, ja Mozartista metsässä, olet oikeilla jäljillä. Philipsillä on neljä erilaista soitinta tällaiseen tarpeeseen. Niissä on levysoitin ja vahvistin samassa kotelossa sekä kaiutin, joka kuljetuskunnossa toimii laitteen kantena. Tehoa on sen verran, ettei puhe kuulu. Äänentoisto on sen verran laadukas, ettet voi sekoittaa, milloin soi Mozart ja milloin Pop Art. Ne toimivat paristoilla, missä tahansa niitä soitatkin. Mutta myös verkkovirralla. Ihan sitä varten vain, jos sattuisit välillä tulemaan kotiinkin.

Philips GF 303 Nappi
3-nopeuksinen, täystransistoroitu. Elektroninen nopeuden säätö. Kannessa 4" pyöreä kaiutin. Pyöreä muotoilu, sillä levytkin ovat pyöreitä.
Noin **225;-**

Philips vahvistinlevysoittimet musiikkia maalla, merellä ja ilmassa

Philips GF 403. 3 nopeutta, automaattinen pysäytys levyn loputtua, 4" kaiutin. Liukusäätimet. Iskuja kestävä kotelo. Salkkumallinen muotoilu asiallisesti pukeutuvia ihmisiä varten.
Noin **275;-**

Philips GF 504. 3-nopeuksinen; keraaminen äänirasia, äänivarren lasku- ja nostomekanismi. Täystransistoroitu vahvistin, 7" kaiutin, lisäkaiutinliitäntä. Verkko- ja paristokäyttöinen, kuten viereisetkin. Noin
350;-

Uutuus!
Philips GF 113
3 nopeutta, 4" kaiutin.
Erityisen kevyt kanniskeltava.
Virtaviivainen kotelo, joten sopii nopeisiin liikkeisiin. Kantokahvakin on vahvistettu.
Noin **225;-**

PHILIPS

raskaanako?

vaivaton predictor® raskauskoe kotikäyttöön

Myynti:
Apteekit, tavaratalot, valtuutetut kemikalikaupat, Väestöliiton neuvolat, sekä postimyynti.
Ilman lääkärinmääräystä.

ChefaroOy

Vattuniemenkuja 8, puh. 670 391, Helsinki

-mara-

TOUKOKUUN SUPERRUUDUKKO

Toukokuussa jatketaan. Samaa briljanttista poptieto-linjaa. Eli joka sana asiaa. Ei ainoatakaan asian vierestä. Tämän ruudukon on laatinut Martti Räikkönen Orimattilasta. Vähän epätavallinen ruudukko, mutta varmasti mielenkiintoisempi. Vastaukset pyydetään lähettämään toukokuun viimeiseen päivään mennessä osoitteella Suosikin toimitus / 00002 Helsinki 200. Ja kuoren vasempaan alareunaan tunnus »Toukokuun suurruudukko». Kaikkien oikein ratkaisseiden kesken arvotaan 5x10 markkaa. Ratkaisu ja voittajat julkaistaan Suosikin kesäkuun numerossa.

Nimi .....

Lähiosoite .....

Postitoimipaikka .....

Suosikki tietää -sarjassamme

BE-BOP-A-LULA

Be Bob A Lula kertoo sinulle kaiken sen, mitä aina olet halunnut tietää rockmusiikista ja siihen liittyvästä runoudesta. Be Bob A Lula on tietoa, jota et löydä mistään kirjasta etkä ainakaan tähän muotoon saatettuna. Tämän kolmiosaisen superjutun on varta vasten Suosikille ja kaikille lehtemme lukijoille kirjoittanut kirjailija Hannu Sarrala, Suosikin suuren runokilpailun lahjakas voittajakyky. Tämä artikkeli hätkähdyttää, antaa uutta tietoa, kertoo rakkaudesta . . . Ota ja lue, niin tiedät!

HANNU SARRALA, TEKSTI

III ja viimeinen osa

ROCKIN RUNOUS

Hei lehmityttö hiekalla

Amerikan länsirannikolla huumarockia kehitettiin vielä pitemmälle kuin Englannissa. Länsirannikolla siihen liitettiin kapina, rockista tuli kumoava voima, kuten Goldstein sanoo, ei siksi, että se antaa luvan seksiin ja huumausaineisiin, vaan siksi että se rohkaisee kuulijoitaan tekemään omat päätöksensä yhteiskunnallisista tabuista.

Jefferson Airplanen Grace Slick — rockin papitar — kirjoittaa: »One pill makes you larger/And one pill makes you small./And the ones that mother gives you/Don't, do anything at all./Go ask Alice/When she's ten feet tall» (Yksi pilleri saa sinut suuremmaksi/Ja yksi pilleri saa sinut pieneksi./Ja ne joita äiti antaa sinulle/Eivät tee mitään./Mene kysymään Liisalta/Kun hän on kymmenen jalkaa pitkä). Levyn nimi White Rabbit, Valkoinen Kani, viittaa Lewis Carrolliin kuten Alice-Liisakin.

Kuolema ja seksi

Jim Morrison on rockin harvoja runoilijoita: hän on julkaissut kaksi runokokoelmaa. Doors-albumeilla Morrison on kuoleman ja seksin manaaja, joka uskoo toiminnan jälkeiseen puhdistautumiseen ja oidipusmyytin todellisuuteen.

Morrisonin merkitys rockrunoudelle on siinä, että hän dramatisoi sanoituksensa: hän tekee tarinoistaan näytelmiä, joissa pahimmatkin klisheet ovat järkyttäviä ('rakkaudestamme tulee hautajaisrovio'). Suuret kokonaisuudet kuten When the music's over ja The end ovat monitahoisia ja runsaita juuri siksi, että niiden osat liittyvät toisiinsa symbolien, laulajan äänen ja musiikin yhteydessä. Musiikki on elimellinen, fyysinen kokonaisuus, laulun partneri.

Morrisonin kaltaisia kuoleman ja seksuaalisuuden runoilijoita rockissa on melko paljon: useat kuitenkaan eivät pysty ylittämään hänen kuvastoaan. Jimi Hendrix on paljon Morrisonin tapainen: hänellä kuitenkin musiikki ja itse näytteleminen lavalla ovat tärkeämpiä. Loppukaudellaan Hendrix keskittyi pelkästään musiikkiin.

Paha kuu nousee

Puhtaan rockin tielle ovat palanneet monet: näistä tärkein on nykyaikaisia balladeja laulava Creedence Clearwater Revival. Pahan kuun seurassa pitää kuitenkin puhua runoilijoista, jotka käyttävät rockia vain välineenään — the Fugs. Yhtyeen runoilijat Tuli Kupferberg ja Ed Sanders ovat undergroundin ja yippie-liikkeen johtavia nimiä: heidän laulunsa ovat kulisseina poliittiselle sanomalle. Fugs käyttää myös vanhojen runomiesten kuten William Blaken tekstejä.

Kupferbergin ja Sandersin kaltainen on Country Joe kiih-

Jim Morrison on rockin harvoja runoilijoita: hän ennätti julkaista kaksi vahvaa seksiä ja kuolemaa käsittelevää runokokoelmaa.

keässä sodanvastaisuudessaan. Frank Zappa on kenties ylivoimainen mitä tulee pilailemiseen ja herjanheittämiseen. Zappan levyillä ovat myös sanat tärkeät: hän ei pidä pyhänä juuri mitään, hän irvailee Amerikan muovikansaa. Hän teki Beatlesin kersantti Pepperin kannesta parodian, käänsi sen päälaelleen ja otsikoi levyn: Me teemme tätä vain rahasta.

Tähän kohtaan voitaisiin liittää myös rockoperetti Hair, joka on tehty vain rahasta. Ajan mittaan sen suunnaton myymiskyky vain masentaa. Whon (Pete Townshendin) Tommy oli vastaava yritys, kahden albumin mittainen, sanoitukseltaan yhtenäinen yritys, niinsanottu rockooppera.

Ja vielä John Lennon nykyisellään: hän kieltää kaikki muut paitsi itsensä ja vaimonsa. Ja äskettäin antamassaan haastattelussa hän myöntää, että Revolution (Vallankumous) -nimistä Beatles-levyä kirjoittaessaan hän epäröi: »But when you talk about destruction/Don't you know that you can count me out» (Mutta kun puhut hävityksestä/Etkö tiedä että siitä voit laskea minut pois). Lennon epäröi sanan out kohdalla: jos viimeisen sanan tilalle pannaan in, merkitys muuttuu olennaisesti: etkö tiedä että siihen minut voi laskea mukaan. Joka tapauksessa Lennon on siirtymässä kohti kaiken kansanvaltaisuutta: Power to the people (Valta kansalle).

Uusi depressio

Newsweekin mukaan uusi depressio on koittanut Rolling Stonesien tuhoisan Altamontin konsertin jälkeen. Albert Goldman sanoo, että loistava mutta ylitsevuotava itsehaenta päättyy, ja rockin uusi johtaja on hyvin runollinen, ja hänellä on musiikillisesti hienostuneet sanoitukset ja sävel joka yhdistää rockin parhaat elementit ja Amerikan musiikkiperinteen — mustan bluesin ja countryn.

Uudet johtajat ovat runoilijatrubaduureja, minnelaulajia. Superheavy-yhtyeitten aika on ohi, suurten festivaalien aika on ohi. Kuljetaan kohti mietiskelyä, arvonantoa, harmoniaa ja tasapainoa.

Uusia minnelaulajia ovat hiljainen ja mietteliäs James Taylor, Randy Newman, Harry Nilsson, Elton John (ja Bernie Taupin), Rod Stewart, Neil Young, Linda Ronstadt ja Carole King. Tähän luetteloon voitaisiin lisätä myös uusiutuneet Bob Dylan ja Cat Stevens sekä Joni Mitchell.

Chuck Berrystä näihin trubaduureihin on pitkä matka: tavat nähdä asioita, tavat kirjoittaa ja tavat ilmaista kirjoitukset ovat olennaisella tavalla muuttuneet. Me olemme nyt 70-luvulla.

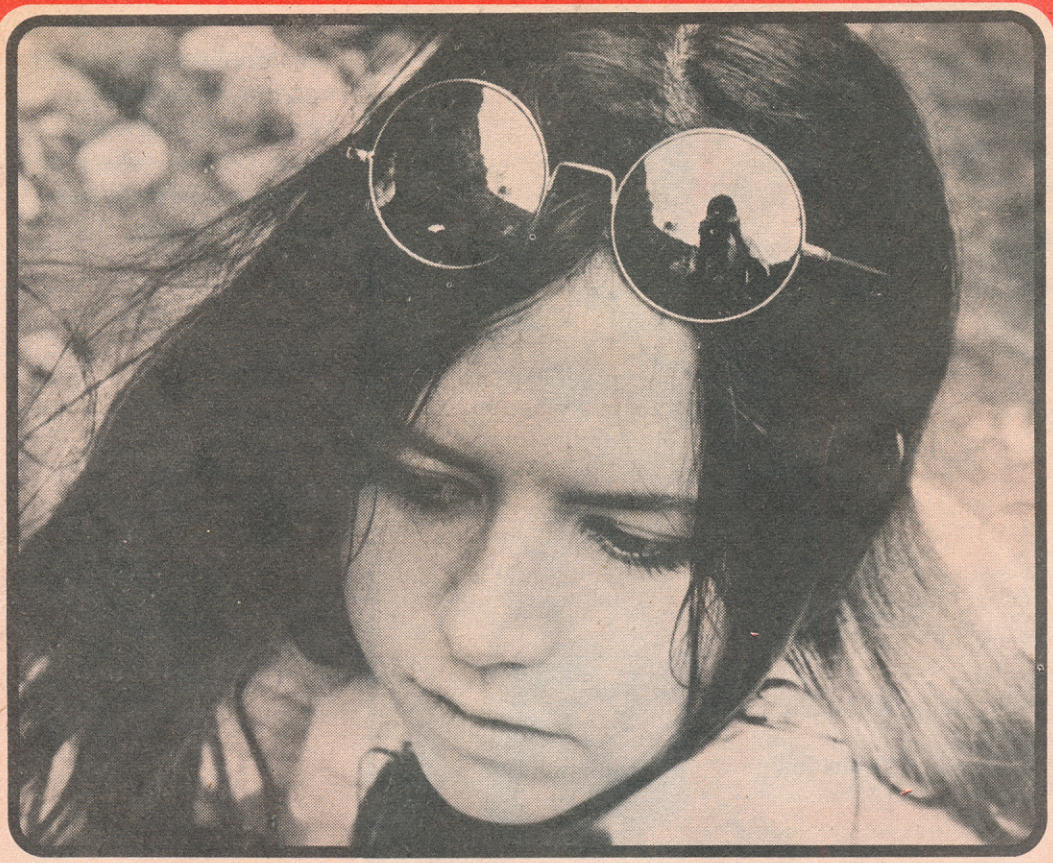

Olen kristitty – ja pelkään neitsyyteni puolesta!

Mä olen kristitty — tai ainakin mä luulen olevani. Sitä paitsi mä olen vasta 14 v.

Nyt mun huolenani on se, että mä voisin antaa vaikka ensimmäiselle kauniille pojalle neitsyyteni.

Mutta kun uskonto ei salli sellaista!

Mä en oo uskaltanut mennä mihinkään tanssipaikoille tai baareihin. Sitä varten just, ku mä pelkään menettäväni neitsyyteni.

Mä olen ajatellut sitä kohta jo niin paljon, että mun pääni on puhki. Mitä mun pitäis tehdä?

Jos tulis vähänkin sellainen tilanne, että mä joutuisin jonkun pojan seuraan kahden ja se pyytäis »sitä», niin mun ois pakko antaa, enkä mä panis vähääkään vastaan.

Kuule Jammu, jos sä vastaat tähän, niin please, älä ota mun huoltani leikin kannalta, sillä se sattus muhun kauheasti.

Jos vastaat, niin vastaa kunnolla! — 14-vuotias.

Ei mikään uskonto kiellä rakastamasta sitä ketä haluaa. Rakastelemastakaan. Terveen järjen ääni on myös Jumalan ääni, joka neuvoo. Se neuvookin yllättävän paljon. Mitä minä voisin neuvoa: emmehän ole koskaan edes tavanneet. Sinäkin tiedät itse oikean vastauksen, mutta kysyt vain hiljentääksesi terveen järkesi. Sitä kutsutaan myös toisella nimellä: omatunto!

Miksi sanotaan miespuolista huoraa?

Mua alkaa ottaa jo kupoliin noi nimitykset. Jos esim. kiltsi on jätkän kanssa sukupuoliyhteydessä ja jos joku saa tietää sen, haukutaan kimmaa heti HUORAKSI. Mutta miksi kundia ei haukuta miksikään? Keksikää kundillekin joku nimi! — Unhappy girl.

Meilläpäin ainakin sanotaan sellaisia poikia PUKEIKSI.

IRWIN SUURKUVAAN!

Moi! Tää Suosikki on kyllä aika hyvä lehti. Huom! aika. Must on vaan ihka tyhmää ku Irwinin (ja tietty muidenki suomalaisten popplaulajien) kuvaa ei voida panna suurkuvaan. Ihan ällöö, ku joka kuukaus siäl on vaa jotain Santanaa ym. Eix voitais laittaa vaihteen vuox joku kotimainenki popplaulaja suurkuvaan? Ja pitäishän Irwinin päästä melkein ekaks, kun se kerta on hirmu hyvä poppari sitähän kukaan ei voi kieltää! Takuulla on moni muukin pyytänyt tätä samaa juttua vai oonks mä ainoo? No, en varmasti. ELÄKÖÖN IRWIN! — Irwin-fan.

JAMMU

Se sykkii! Kirjoita Suosikin super-sydämelle. Parhaat painetaan. Lokero on tuttu: postilokero: 10 116, Helsinki 10 ja kuoreen: Supersydän. Kiitos!

Omistettu Tarulle 2.3.1968-22.3.1972

Olit paras ystäväni, rakastin sinua yli kaiken, mutta saadessani sinut en tiennyt, että suurin rakkaus päättyy aina suurimpaan tuskaan.

Olit pieni ja valkoinen kun sain sinut. Olit aina iloinen ja onnellinen. Vartuit, sinusta tuli rauhallinen olento, joka rakasti ihmisiä. Sinulla oli omalaatuiset tapasi ja tunteesi. Olit aina seurassani, vaikka välillämme olisi ollut satoja kilometrejä.

Ja kuitenkin heikoin kohtasi oli suuri, laaja ja jalo sydämesi, joka jaksoi rakastaa kaikkea. Kuolit kadulle ihmispaljouden keskelle. Olit kaikkeni, uskollinen kuolemaan asti. Sinulle kaikella rakkaudellani

— Mari.

7 kysymystä

Jammu, mä kysyn sulta parit kysymykset. Sopiiko?

1. Paljon sä painat? Musta sä näytät siinä supersydämen keskellä ainakin 180-kiloiselta!
2. Miks sä oot semmonen ku sä oot?
3. Eiks susta oo muita kuvia kuin se inhottava kuva siel sivun vasemmassa kulmassa? Jos ois, niin se ois hyvä.
4. Saatsä paljon kirjeitä?
5. Mitä se tarkoittaa, että »parhaat painetaan»?
6. Ja millä perusteella sä valitset, mitkä painetaan?
7. Onko sulla tekohampaat?

— Olen utelias.

1. 75 kg, 2. se on sitä mielenterveyttä, 3. on mutta se lehdessä oleva kuva on huonoin, 4. noin 500 joka kuukausi, 5. kysymykset, joissa on jotain järkeä, itua, ideaa, jytää, meinikiä . . . 6. katso edellistä, 7. idiootti olet: ei ole . . .

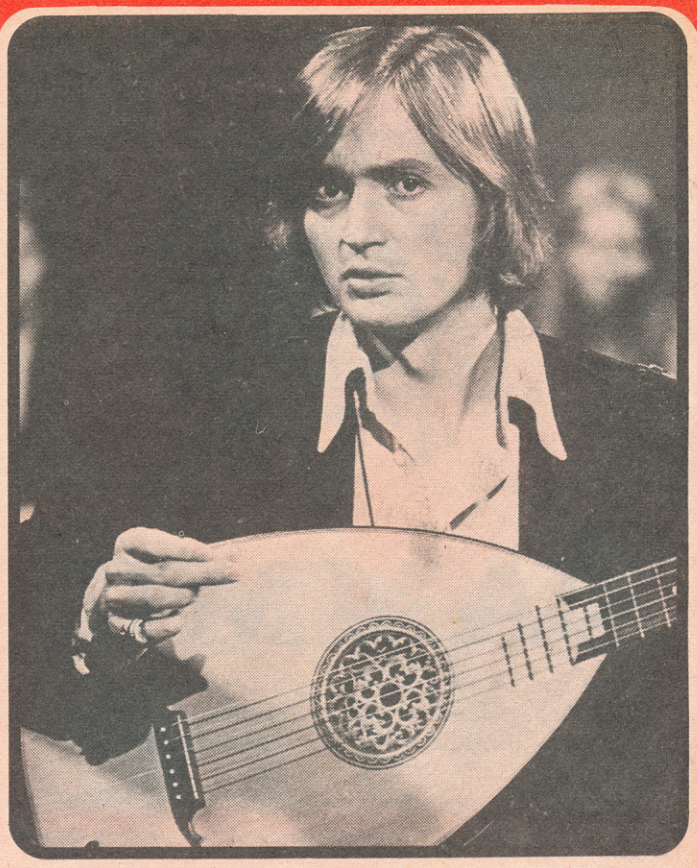

JUKKA ON IIHANA!

No voihan kuono sentään. Meinasin pudota tuolilta, kun luin helmikuun Suosikista, kuinka joku »viisas» ylisti Rolling Stonesia. Pyh. Rollarit ovat pelkkää apulantaa Jukka Kuoppamäkeen verrattuina. CCR:n, Santanan eikä Uriah Heepin musaa kehtaa edes kuunnella, jos on mahdollisuus kuunnella Jukan levyjä. En osaa sanoa, mikä Jukan levytyksissä niin paljon minua viehättää, mutta kenties se on hänen pehmeä äänensä ja esitystapa. Ooh. Kyllä Kuoppamäki sitten osaa esiintyä levyn mukaan. Vauh! Pukunsa Jukka myös osaa valita hyvin. Hän pukeutuu huippumuodikkaasti oli sitten esiintyminen televisiossa tai tanssipaikoilla. Verratkaapa nyt: Jagger—Jukka, Fogerty—Jukka jne. On kyllä suuri ero. Ajatelkaapa sitä itse. — Terveisin Aila Sistonen.

JAMMU

Se sykkii! Kirjoita Suosikin super-sydämelle. Parhaat painetaan. Lokero on tuttu: postilokero: 10 116, Helsinki 10 ja kuoreen: Supersydän. Kiitos!

KIITOS!

Kiitos nimimerkille »Nuorten ystävä, 56, Karuu». On fantastista, että yks vanhemmista ihmisistä uskaltaa verrata omaa nuoruuttaan tämän päivän saastaisen nuorison elämään.

Kaikki vanhat ihmiset, ottakaa silmälasit silmiltänne ja AJATELKAA, miettikää sitä aikaa, kun te olitte 15—20-vuotiaita! Ette te silloin varmastikaan istuneet kiltisti keinutuolissanne, ettehän? Varmasti jokaisella teistä on ollut hauskaa, mutta ette vain viitsi tunnustaa sitä.

Sillä jos te sen tekisitte, teillä ei olisi enää aihetta juoruta ja sortaa nuorisoa!

Toivottavasti joku vanhempi sattuu lukemaan tämän.

— Seventeen, Hesa.

Sinulle, Raisa, joka pidät vain tytöistä

Sanoit, että elämäsi on kauheata, että kauhuksesi olet huomannut pitäväsi tytöistä.

Minäkään en voi rakastaa poikia. Heidän suudelmansa on jäätä, mutta tytön suudelmat ja hyväilyt saavat koko ruumiini väräjämään ja tuntuu kuin lentäisin ja aina välillä laskeutuisin paratiisiin.

Älä masennu äläkä sulkeudu itseesi vaan löydä itsellesi ystävä, jonka luo voit mennä kaivatessasi hellyyttä.

Toivoisin, että tulevaisuus pystyisi antamaan ihmisille täyden vapauden rakastaa ilman paheksuntaa ja osoittelua. Elämä on lyhyt eikä sitä kannata tuhlata liian moniin turhiin rakkauksiin. — Daughter Of Darkness, 16.

OLEN SYRJITTY MUSTALAINEN!

Eikö muka Suomessa ole rotusyrjintää? Kyllä vain!

Olen saanut katkerasti kokea sen etsiessäni työtä. Olen nytkin työtön.

Mä olen romaani. Tyttö. Ihan tavallisen näköinen. Pukeudun niin kuin muutkin nuoret ja käyn jameissa.

Onko vika mun ruskeissa silmissäni ja tummissa hiuksissani, että mua sorsitaan?

Olen ollut huomaavinani, että monella muullakin tytöllä on samanlaiset ruskeat silmät ja tummahkot hiukset.

Vai onko vika mustalaisten varkaan ja puukkojunkkarin maineessa?

Mielestäni ei pitäisi samaistaa meitä kaikkia mustalaisia. Sillä jokainen ihminen on ainutlaatuinen yksilö, jollaista ei toista ole eikä tule. — Mustalainen.

50 aborttia - 50 murhaa päivässä!

Suomessa tehdään noin 50 murhaa päivässä. Mitä murhia? Abortteja. Abortti on murha, sillä jo 12 viikon ikäinen sikiö hengittää. Tämä on karmea tosiasia. Ajatelkaa. Aborttimurhat olisi saatava loppumaan täysin.

Siihen päästään yhteiskunnan tuella. Kaikkien ehkäisymenetelmien on tultava ilmaisiksi (tai vähintäin sairausvakuutuksen osittain korvaamiksi). Ja koska vain biologiset ja hormonaaliset ehkäisymenetelmät ovat melkein 100 %:sesti varmoja, niin jokaisen yli 15-vuotiaan naisen olisi (pakko) lääkärin tarkkailun alaisena kokeiltava, sopivatko hänelle e-pillerit, ruiskeet, kapselit, »päivä sen jälkeen» -tabletit vai kuparitee, pessaari, rusetti tai kierukka, joista neljä viimeksi mainittua ovat kylläkin mekaanisia menetelmiä.

Esim. ruiskeet, jotka antavat 3 kk:n suojan tai kapselit, joilla on 1—5 vuoden suoja-aika, tulisivat halvimmaksi keinoksi estää 15—18-vuotiaiden naisten raskaus. Sillä niin nuori nainen ei ole psyykkisesti valmis äidiksi, eikä hänen sukupuolielimensä ole kehittynyt tarpeeksi synnyttämään lasta kivuttomasti ja helposti.

En usko, että moraali vähenisi, jos ehkäisymenetelmiä käyttäisivät kaikki yli 15-vuotiaat naiset. Nainen ja mies on tietääkseni luotu vain jatkamaan sukua. Siihen suvun jatkamiseen liittyy sitten kaikki muu, mitä tässä maailmassa on. — 17-vuotias nainen.

asiaa!

Miksi teidän ihmisten täytyy aina haukkua suohon sellaista, josta ette itse satu pitämään? Esim. juuri pop-bändit. Joku pitää Rollareista, ei CCR:stä ja toisinpäin. Oletteko koskaan ajatelleet, miksi tahdotte toisen paremmaksi kuin toisen? Musiikki on sellaista, jota kansa ei voi ottaa yksimielisesti vastaan, vaan on pakko erotella oma mielimusiikki, kuunnella ja hyväksyä se, vaihtaa välillä toiseen makuun, ellei halua kyllästyä. Oletetaan, että olisi vain yksi bändi maailmassa, joka soittaa samalla tyylillä vuosikausia — kuka kestäisi sitä? Voin vaikka vannoa, EI KUKAAN! Siihen kyllästyy. Eikö meille riitä se, että meillä on Rollarit, CCR:t, Sweetit, Uriah Heep, Zeppelin, Santana, T.D.N, E, L & P ym. bändit, siinä on jokaiselle omat mielimusiikkinsa, bändinsä, on Eino Gröniä ym. vanhemmalle kansalle. Vieläkö haluatte muuta? ETTE! Te vain haluatte haukkua ja manata purkaaksenne agressionne johonkin. PURE VAIKKA PUUTA sen sijaan että kirjoittaisit puuta heinää. Minä itse henkilökohtaisesti hyväksyn kaiken sen, mistä satun pitämään, olkoon se sitten vaikka Eino Grönin laulama »Bangla Desh», kunhan se on hyvä! Mielipiteitä kansalaiset, kuka on samalla aaltopituudella? — Pikkukaupunkilainen.

Muistakaa ralli-kansaa!

Jammu, muista meitäkin, ralliautoilufaneja, please. Etteks te vois tällätä sinne Suosikkiin esimerkiks Eeva Heinosen, Hannu Mikkolan tai Stig Blomqvistin suurta kuvaa ja autoa kanssa. Ja kirjoittaakin niistä joskus. Kyllä nuoriso autoista tykkää. (Huom! Ei Kinnusen perheestä.) Muistakaakin meitä! — Rallimimmit.

60-vuotias äitini lukee Suosikkia!

Tervehdys, Jammu. Sun palstallas on ollut usein kirjoituksia, miten nuorten vanhemmat ei sulata Suosikkia. Mun mude on kohta 60 vuotta, mut se on mulle ite tilannut Suosikin ja lukee sitä ittekin mielellään. Mieluiten kuitenkin suomalaisista laulajista, sillä mude ei oikein tajuu oman kommenttinsa mukaan ulkomaalaisia karvapäitä. Mutta kiva, ettei se ole kieltänyt mua lukemasta niistä karvapäistä!

Vihje: Pienet vitsit siellä Suosikin jossain kulmassa ei tekis pahaa. — Nauru pidentää ikää.

Opettajani ehdottelee sopimattomia!

Jammu, olen pulassa ja siispä pyydän apuasi. Mitä minun pitäisi tehdä tai kuinka toimia, jotta pääsisin pulmastani?

En voi nimittäin mennä kouluun, kun opettajani on ihastunut minuun. Eihän tämä muuten niin ihmeellistä olisikaan, mutta kun toi vaari on mua ainakin 40 vuotta vanhempi!

Aluksi en pitänyt tätä totena, mutta kun hän kertoi tunteistaan ja teki kaikenlaisia ehdotuksia, täytyi lopulta uskoa. Tärskyjäkin on ehdotellut, mutta olen jotenkin saanut ne torjutuiksi.

Eiks Suomi ole vapaa maa ja siksipä jokaisen pitäisi tehdä oman mielensä mukaan? Täytyykö mun koulun mennä pieleen yhden hullun maikan takia? Anna Jammu minulle pätevä ohje, jotta elämäni palautuisi ennalleen!

Haluan elää ja olla ikäisteni seurassa! — Onneton -72.

Kirje Armaalleni!

Sun ystävä armaasi
mä aina olla tahtoisin.
En koskaan olla tahtoisi
sulle uskoton ja petturi.
Se olis suuri iloni,
jos saisin olla luonasi.
Jos kuolo sinut korjaisi,
niin murtuisi mun mieleni.
Sinua myös rakastaa
tahtoisin minä ainiaan.
En voi minä ollenkaan
sinua ilman elää vaan.

JOS YSTÄVÄNI ET OLEKAAN, NIIN LUE JOKA TOINEN RIVI VAAN! — Raija.

MIKROSKOOPPI

eli Suosikin suositukset tulevalle kuulle

KAURIS

22.12.—21.1.

Nytten on tilanne pyllähtänyt simmottoiseen suuntavinkkeliin, että kun makeiskitka ilmestyy näköpiiriin, olisi syytä ottaa jalat alle ja painua lujaa. Ohi meinaten. On näetsen tuo elohopeatonnipainoraja roimasti ylitetty ja vaakavinkkelistä katsoen tilanne on jotakuinkin läkähdyttävä. Sääliks käy. Vaakaa meinaten. Suositellaan teetä ja torvimusiikkia.

VESIMIES

22.1.—21.2.

Sinulla on meneillään vallan vimmatunmoinen ajanjakso — olet tykkänään väärään aikaan oikeassa paikassa, oikealla hetkellä ihan ulalla ja ylenaikaa toisten jaloissa. Kyllä siinä hermoja kysytään. Toisilla näemmä ainaskin. Mennä vipellät nenä punaisena — silmistä puhumattakaan — ihan väärään suuntaan. Vauhti on tosin aika hyvä, jos se nyt jotakin lohduttaa.

KALAT

22.2.—21.3.

Ilo on sinun elämässäsi ylimmillään ja taivas sen yksin tietää, mistä moinen touhu juontaa alkulähteensä. Olisi syytä puhua harkiten ja kaksitavuisin sanoin. Ei onnistu? Eipä tietenkään, konsa sinä olet kyseessä. Väärinkäsitysten vaara väijyy vasemmalla takaviistossa, mutta se ei tunnu sinua järin huolettavan. Mikä ihme se nyt sitten olisi, ethän sinä asioita käsitä oikeinkaan.

OINAS

22.3.—21.4.

Rakkaus iskee niin tuikeasti, että on henki mennä. Näkö on jo mennyt, tai ainakin se on kammottavan yksipuolista — kun ei ota silmän päälle muuta kuin se yksi ja ainoa. Hengitystäkin salpaa ja ähky uhkaa ja kun otetaan vielä mukaan se tosiasia, että silmät sinulla tuntuvat ymmyrkäisinä pyörivän villisti vastapäivään, niin myöntää täytyy, että jo on näky! Ei ihme, että rakkauskohde painelee tukka hulmuten kokemaan uusia apajia.

HÄRKÄ

22.4.—21.5.

Maailma tuntuu avaralta ja kepeältä, mihin olotilaan onnekkaalla laihdutuskuurilla on voimakas syy-yhteys. Vaatimattomuus kuulemma kaunistaa. Taitaa sinussa olla tuota kauneuden vikaa liiankin kanssa, sillä vaikka sinua voisi mistä tahansa muusta moittia, niin toki vaatimattomuudesta ei koskaan. Se kun tuntuu olevan jotenkin pahasti ristiriidassa luontosi kanssa. Flunssaakin povataan. Suositellaan syylinkiä. Varpaitten väliin ja korviin.

KAKSOSET

22.5.—21.6.

Näytät ähkyvaivaiselta turnipsilta. Olisi pitänyt sittenkin niellä ilmaa niiden tuhannen suklaapatukan sijaan. Mutta tähdet lupaavat, että kilot putoavat, sillä sinä olet tunnetusti juoksevaa sorttia. Tuppaat juoksemaan alvariinsa suuren rahan perässä. Saas nähdä, koska saat sen kiinni! Saat jostakin säästettyä vitosen, mutta se nyt on niin peijakkaan tilapäinen ilmiö, ettei sillä ole minkään valtakunnan merkitystä.

RAPU

22.6.—21.7.

Teet taloudellisen tempun ja tempauksen, jolla on ällistyttävät seuraukset ystäväpiirissäsi. Kaverisi ovat läkähtyä nauruun. Ei pitäisi toistamiseen yrittää moista. Ellet sitten halua päästä ystävistäsi näin jotensakin omalaatuisella tavalla eroon kertaklimppauksella. Onnistut ärsyttämään jonkun julmetun perusteellisesti, mutta se onnistuu sinulta jokseenkin joka päivä, joten se ei ole mikään ennustus, onpahan vain arkipäiväinen toteamus.

LEIJONA

22.7.—21.8.

Taiteellisesti tuntevilla yksilöillä on päällänsä mahdoton luomiskausi, mutta tämähän ei missään tapauksessa koske sinua, joten jätetään se juttu siihen. Muutenkin pyyhkii aika kivasti, vierestä viedään ja sillai. Saat kutsun, joka laukaisee ukset. Mielikuvituksesi ukset meinaten. Jotain hyvääkin tässä on yritettävä sinullekin lupailla. Edes tuulentupia ja tikkukaramellejä. Kyllä se siitä suttaantuu. Jouluksi viimeistään.

NEITSYT

22.8.—21.9.

Kyllä sitä nyt mennä poukkoillaan suu messingillä. On niin rautanen olo, niin rautanen, että. Teräksiset hermot pelaavat ja pää on kova kuin piikivi. Oletkohan muuttumassa hyvää vauhtia rautamalmikaivokseksi? Heittelet herjoja oikealle ja vasempaan takaviistoon. Toivotamme mitä parhainta kestävyyttä. Ystävillesi. Joku tekee sinulle ystävän palveluksen ja jättää sinut ojaan. Tai allikkoon.

VAAKA

22.9.—21.10.

Tuliset tuntuvat olevan tunteet ja siitä johtunee, että kiihkeän ihastuksesi kohde tuntee olevansa kuin tulisilla hiilillä. Ja kun vielä lisätään, että sinulla on melkoinen kyky pitää palopuheita aiheesta kuin aiheesta, niin tässä on ennustajaltakin jo näpit palaa moisessa roihussa. Löytyisköhän mistään ketään, joka vähän roiskauttaisi öljyä laineille tai tunteitten ristiaallokkoon?

SKORPIONI

22.10.—21.11.

Henkilökohtaista onnea on osunut kohdallesi sangen kitsaasti viime aikoina eikä siis ihme, että muistutat siivilleen saanutta peltopyytä. Pitäisi kokeilla jotakin repäisevää — tökkää sormesi kohtalon rattaiden väliin. Ans kattoo miten käy? Voipi olla, että on sen jälkeen kevyempi olo. Jos meinaten meni sormi. Lyöt joka tapauksessa jonkun ällikällä. Maksat vanhan velkasi. Onkos mokomaa ennen kuultu!

JOUSIMIES

22.11.—21.12.

Kyllä siinä pian jalat pelaa, kun joku yrittää vihjaista sinulle vanhasta vipistä. Järki sinulla ei ole koskaan liiemmin pelannut. Mutta sekös tahtia haittaa. Haluat välttämäti tarjota apuasi jossakin asiassa eikä siinä auta, vaikka vastaanottajapuoli kuinka huokailee. Olet kuuro kaikelle muulle paitsi itsekehun ihanalle soinnille. Sietäisi painua korvapyykille.

JE-JE-JE-JENKKI-JE-JE-JEE

"Je-je-je-JENKKI-je-je-jee
on retee purkka je-je-jee
je-je-je-JENKKI-je-je-jee
on meno rento je-je-jee"
(sävel "Poing-poing-poing")

Jenkki on retee purkka. Silloin kun kuunnellaan musaa. Eletään mukana rytmissä. Ollaan rennosti muuten vain. Uudet laatta-Jenkit. Neljä rautaista makua: Peppermint. Spearmint. Fresh Fruit. Hot Cinnamon.

Hellas

Juuri pesty tukka saa olon tuntumaan puhtaalta varpaisiin asti.

Joku sen sanoi, että putipuhdas tukka saa olon tuntumaan puhtaalta varpaisiin asti.

Hyvin sanottu. Ja siitäkin puhdas tukka on kiva, ettei se tuoksu yhtään millekään muulle kuin puhtaalle ja raikkaalle.

Ainakin niin pitäisi olla.

Kaikki ovat samaa mieltä.

Ja sitä varten on oma shampoo: Sunsilk.

Siitä hyvä shampoo, että se on mieto.

Silloin ei tukka pane pahaksi, vaikka sillä pesisi joka toinen päivä.

Moni muukin on jo ruvennut harrastamaan puhdasta tukkaa.

Tytti on koko Suomen Miss Disko!

Sarjassamme Suosikin Erikoiskilpailuja on jatkettu Miss Mikron kivikovia perinteitä.

Nyt on valittu vuoden svengaavin, kivoin, menevin ja vauhdikkain diskotyttö.

Hän on nimeltään TYTTI POIKONEN, kotoisin Helsingin Herttoniemestä ja iältään 19-vuotias.

Tytti kirjoittaa tänä keväänä ylioppilaaksi, puhuu ruotsia, englantia ja saksaa ja pitää Sveitsiä kesämaanaan. Pituutta hänellä on 167 cm ja painoa 45 kg!

Sen että Tytti on svengityttö näki jo Ilkamat-ohjelmassa, jossa hän tanssi TV:n kuvaruudussa niin, että katsojatkin saivat liikettä varpaisiin. Eikä Tytti aio lopettaa svengaamista koulun päättyessä, vaan jatkaa kahta repäisevämmin sekä mannekiinin että valokuvamallin töitä — ja tietysti käy diskoissa!

Onneksi olkoon, Tytti!

se on rautaa...

Raju svengi.
Jytää musaa.
Aina ajassa kiinni.
Helppo homma,
kun kellossa on
svenginkestävä
ranneke.
Tosimakee!
On niitit,
soljet,
ankkurit ja
tikkaukset.
Hae omasi
kello-
kaupasta!
VIPINÄÄ!

Ollikainen Oy

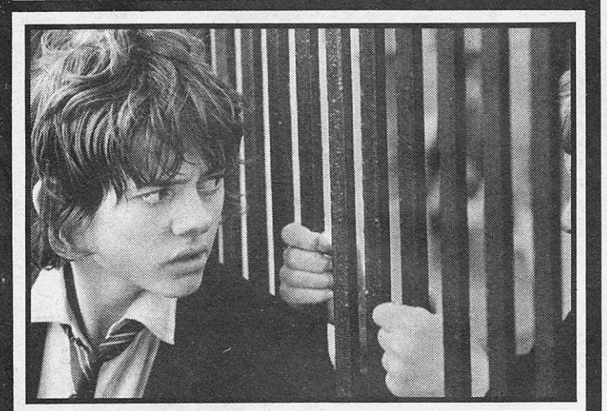

VILLI JASKA! JACK WILD!

Jack Wild on niitä ihmisiä, joita pieni sattuma on onnellisesti edesauttanut: Jack oli vanhemman veljensä kanssa pelaamassa jalkapalloa erään lontoolaisen esikaupungin puistossa. Paikalle sattui eräs koulukaveri, joka kysyi, olisivatko pojat halukkaita tekemään töitä ja samalla ansaitsemaan hieman rahaa. Tietämättä sen tarkemmin tarjouksesta Jack vastasi, että heillä on jo tarpeeksi töitä auttaessaan maitomiestä aamuisin. Kaveri selvitti kuitenkin asian ja kertoi, että hänen äidillään oli teatterialan välitystoimisto ja että hän parhaillaan etsi poikia uuteen musikaaliin nimeltään Oliver. Jack ja Art lähtivät siltä paikalta kokeisiin ja palasivat sieltä mukanaan sopimus, joka takasi heille osat. Eikä siinä kaikki, poikien lahjakkuus huomattiin, ja heidät kiinnitettiin sittemmin Oliverin filmiversioon. Menestys oli valtava ja ovet lapsinäyttelijän ihmemaailmaan avautuivat.

Muutos oli melkoinen. Jack Wild on syntynyt 1952 pienessä Roystonen kaupungissa lähellä raskaan teollisuuden, hiilen ja pölyn saastuttamaa Manchesteria. Hänen vanhempansa työskentelivät sikäläisessä puuvillatehtaassa. Kahdeksanvuotiaana Jack muutti perheensä kanssa Lontooseen, mistä hänen isänsä oli saanut töitä Firestonen autorengastehtaalta. Ympäristö ei Lontoossa juuri parantunut, he asuivat Hounslowissa, eräässä noista yksitoikkoisen loputtomista Lontoon esikaupungeista. Jackin ja hänen perheensä elämä ei mitenkään poikennut muista englantilaisista työläisperheistä. Jack kävi koulua, tulevaisuudelta ei ollut paljon odotettavissa. Vasta Oliverin kautta hän pääsi toteuttamaan luontaisen monipuolista lahjakkuuttaan.

Itse hän vähättelee lahjojaan ja sanoo: »Siinä näette kuinka sattumanvaraista elämä on. Jollei isä olisi riitaantunut pomonsa kanssa, emme olisi koskaan muuttaneet Lontooseen. Ja jos emme Artin kanssa olisi menneet pelaamaan jalkapalloa tuona iltapäivänä, emme olisi koskaan kuulleet Oliverin kokeista.»

Oliverin jälkeen seurasi joukko televisiosarjoja Englannissa. Vähitellen hänet opittiin tuntemaan myös Amerikassa ja kutsuttiin Kaliforniaan tekemään sarjafilmin nimeltä H. R. Pufnstuf. Myöhemmin hän palasi sinne kyseisen sarjan elokuvaversiota varten.

MELODY valloittaa tällä hetkellä maailmaa. Se on eräänlainen lapsuuden ja aikuisuuden välimaille sijoittuva Love Story, vastustamattoman hauska ja oivaltava kuvatessaan englantilaista kouluympäristöä ja kokemattomien nuorten ensimmäistä rakkauden heräämistä. Varsinaisena sankarina on Mark Lester, entinen Oliver. Jack Wild on taas elokuvan kova kaveri, opettajien kauhu. Hän opastaa Markia aikuisuuteen, mutta samalla menettää hänet koulun kaunottarelle, Melodylle. Eräs filmin riemukkaimpia jaksoja on Markin ja Jackin seikkailu paheiden maailmaan, Lontoon keskikaupungille ja Sohon strippiklubeille. Samoin Markin ja Melodyn salaiset häät rautatiesillan alla. Opettajat saapuvat paikalle ja seurauksena on ajojahti kovemman sarjan elokuvien tapaan. Kuvaa myötäilevän musiikin Melodyyn on tehnyt Bee Gees. Jack Wildin omasta mielestä kuitenkin kaikkein jännittävin elokuvatyö on ollut meillä vielä näkemätön Flight of the Doves, Irlannissa kuvattu tarina, jossa Jack esittää poikaa joka joutuu huolehtimaan nuoremmasta sisarestaan paetessaan vihamielistä ja kostonhimoista setäänsä.

Kaikkien elokuvakiireittensä ohella Jack on ehtinyt levyttää kaksi singleä ja yhden kokonaisen oman LP-kiekon. Menestys on merkinnyt hänelle kilpajuoksua ajan ja ihailijoitten kanssa. Hänestä on tehty lapsinäyttelijän perustyyppi, villi ja estoton. Kuitenkin hän on tällä hetkellä jo 20-vuotias, on koittanut aika siirtyä niin elokuvissa kuin todellisuudessakin eri rooliin. Monipuolisen lahjakkuuden uskoisi auttavan hänet eteenpäin mittavampiin ja vakavampiin suorituksiin. Melodyn jälkeen saammekin varmasti tutustua erilaiseen, mutta toivottavasti yhtä riemukkaaseen Jack Wildiin.

● Seppo Vesterinen, teksti ● Valio Filmi, kuvat

TOUKOKUUN ALUSSA TEKNIIKAN MAAILMA LIIKKUU KAHDELLA PYÖRÄLLÄ!

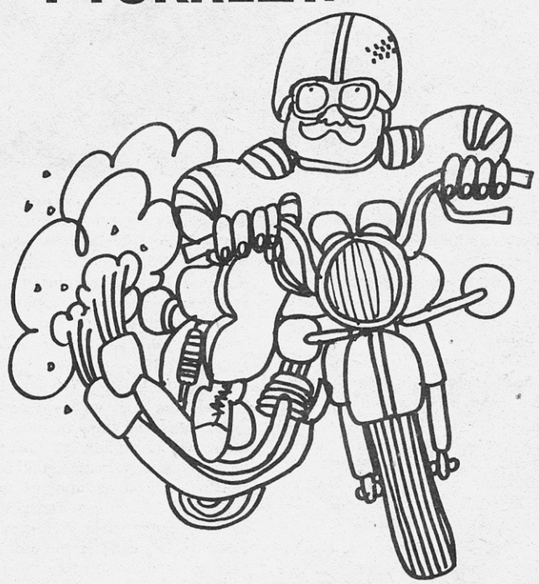

Toukokuun ensimmäisinä päivinä ilmestyy Tekniikan Maailma 8. Paino on pistetty moottoripyörille ja mopoille — kaikille kaksipyöräisille moottoriajoneuvoille. Ei pelkästään testeinä ja näyttelyselostuksina, vaan tietoa jaetaan myös käytettyjen pyörien kaupasta. Juttua jalostuttaa sarja vanhojen moottoripyörien aatelista.

Lehtipisteistä irtonumerohintaan 2:30.

Tekniikan MAAILMA TM

ALANSA YLIVOIMAINEN AUKTORITEETTI

ROLLARIEN KOHUTTU TUPLA-LP TULEE NYT!

Ensimmäisenä lehtenä Suomessa Suosikki esitteli Beatlesten riidellyn ja rakastetun, kohutun, ylistetyn ja parjatun Bangladesh-albumin.

Nyt on vuorossa toinen, yhtä odotettu ja puhuttu levyesittely, nimittäin suunnattoman salaperäisyyden vallitessa viimeistelty Rolling Stones kaksois-LP.

Monien sekaannusten ja haavereiden jälkeen SE on vihdoinkin tulossa, nimittäin *Rolling Stonesin* odotettu kahden LP:n kansio. Mutta vieläkään ei ole täysin varmaa tietoa siitä, mitä se tulee sisältämään — eikä edes sen lopullisesta nimestä.

Aikaisemmin oli kansion työnimenä »*Tropical Diseases*». Nyt viimeksi siitä on käytetty nimeä »*Exile On Main Street*», mutta otsikko saattaa vielä muuttua kertaalleen ennen kuin kansio ehtii kauppoihin. Eräiden tietojen mukaan on mahdollista, että kahden LP:n sijasta julkaistaan vain yksi.

Tämä soutaminen ja huopaaminen on merkillistä siksi, että tätä kansiota on koottu jo pitkään ja suunnitelmien luulisi olevan tästä syystä lopullisessa muodossaan. Kaiken kukkuraksi valmiin tuotteen pitäisi olla kauppojen hyllyillä Englannissa ja Amerikassa jo toukokuun 7. päivänä, joten aika muutosten tekoon alkaa olla vähissä.

Toisaalta tämän kansion tekeminen on ollut myös odotettua hankalampaa. Ensin Rolling Stonesin arvokas liikkuva studio »*Mighty Mobile*» paloi Ranskassa poroksi ja keskeneräiset äänitykset oli viimeisteltävä muualla. Sitten vieraili voro manageri *Marshall Chessin* toimistossa ja vei osan valmiista nauhoista. Eikä tässä suinkaan vielä kaikki, sillä riesana on ollut myös eräitä teknisiä vaikeuksia.

Nyt ollaan kuitenkin loppusuoralla. *Mick Jagger* on oleskellut pitemmän aikaa eräässä hollywoodilaisessa studiossa miksaten nauhoituksia lopulliseen asuunsa. Touhu on ollut äärimmäisen salaista ja ennakkotietoja työn edistymisestä on herunut ulkomaailmaan vain ärsykkeeksi. Siksi jännitys on säilynyt aivan loppuun asti.

Kansio tulee sisältämään kaiken kaikkiaan 18 esitystä — jos se nyt sitten julkaistaan kahden LP:n kokoelmana eikä vain yhtenä levynä, kuten on vihjailtu tuon kohutun varkauden jälkeen. Yhtä numeroa lukuunottamatta kaikki kappaleet ovat Rolling Stonesin omia sävellyksiä. Useimmat esityksistä ovat nopeatempoisia ja vain yksi hitaampi. Mukana ei ole ainuttakaan varsinaista balladia.

Kappaleista tiedetään seuraavat nimeltä: »*Tumbling Dice*», »*All Down The Line*», »*Ventilator Blues*», »*Just Wanna See His Face*», »*Turn On The Run*», »*Bedroom Blues*», »*Happy*», ja »*Rock Off*». Yhdeksää muuta ei oltu nimetty vielä lopullisesti siihen mennessä, kun tämä juttu meni painoon. Kaikki sävelmät ovat aivan uusia. Ne ovat syntyneet joko Ranskassa viime kesän jälkeen tai Englannissa joulupyhien aikana.

Esitykset edustavat Mick Jaggerin mukaan Rolling Stonesia nykyisellään ja ovat studion ulkopuolelle vuotaneiden ennakkotietojen mukaan erittäin korkeatasoisia. Tyylillisesti ne kertovat siitä linjasta, jota Stones on seurannut viimeisimmän vuoden aikana, toisin sanoen enteilevät paluuta aitoon rockiin. Myös Mickin laulussa sanotaan olevan samaa sähinää, joka oli luonteenomaista hänen vanhemmille tulkinnoilleen.

Äänentoiston suhteen ainakin eräissä numeroissa saattaa olla toivomisen varaa. Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että studiona jouduttiin käyttämään Ranskassa kolkkoa, kylmää ja kosteata kellaria, joka oli kaikkea muuta kuin sopiva tähän tarkoitukseen. Niinpä kitarat menettivät tämän tästä vireensä ja Mick äänensä. Yllättävän paljon esityksiä saatiin kuitenkin parannettua lopullisessa miksauksessa Hollywoodissa.

Itse kansio, siis kotelo, tulee olemaan erikoinen mutta samalla myös yksinkertainen. Niin ainakin sanotaan. Myös tässä suhteessa on oltu tavallista salaperäisempiä, sillä vielä ei tiedetä edes sitä, kuka kotelon suunnittelee. Eräiden tietojen mukaan se on pääosiltaan Mick Jaggerin omaa käsialaa.

Tässä on valitettavasti kaikki mitä olemme onnistuneet onkimaan selville Rolling Stonesin odotetusta LP-kansiosta. Hämärän peitossa on yhä sekin, koska tämä kiintoisa uutuus saadaan suomalaisten kuunneltavaksi ja paljonko se tulee täällä maksamaan. Palaamme kuitenkin asiaan jo hotline-sivuilla, mikäli meillä on kerrottavana jotain olennaisesti uutta siihen mennessä.

Varmaa on, että »Exile On Main Street» — tai mikä kansion nimeksi sitten tuleekaan — on yksi kesän -72 kysytyimmistä artikkeleista levykaupoissa ympäri maailmaa. Se kuuluu samaan arvoluokkaan kuin *George Harrisonin* Bangladesh-kansio ja *Paul Simonin* soolo-LP.

MICHEL LONDON, TEKSTI OLAVI KASKISUO, KUVA

suosikki

N:o 5/72
Levikki 73.201 kpl (LT-71)

OSOITE:
Fredrikink. 48 A, 00100 Helsinki 10. Puh. vaihde 90-647 301

TOIMITUS:
Jyrki Hämäläinen, päätoimittaja; Pia Bursell, toimitussihteeri; Aimo Taleva, ulkoasu

VAKITUISET AVUSTAJAT:
Andy Gray, Englanti; Aaron Sternfield, Yhdysvallat; Jan Storm, Yhdysvallat; Åke Granholm, Ruotsi; Ulla Ennulat, Länsi-Saksa; Dino Ustinov, Neuvostoliitto. SUOMESSA: Soma Hallakorpi, Erkki Pälli, Erkki Mattila, Eero Nokela, Stina Nässling, Marja-Leena Salmi, Seppo Vesterinen

ILMOITUSMYYNTI:
Ilmoituspäällikkö Matti Virta
Ilmoitussihteeri Anneli Virtanen
Myyntipäällikkö Antti Aro

KUSTANTAJA:
Lehtimiehet Oy, Puutarhakatu 16, 33210 Tampere 21. Puh. vaihde 931-33 333

KONTTORI JA KASSA:
Tampere

MAINONTA:
Mainospäällikkö Rauno Männistö

LEVIKKI:
Levikkipäällikkö Seppo Salovaara, Levikkijohtaja Antti Honkasuo

TILAUKSET JA OSOITTEENMUUTOKSET:
Helena Harju

JOHTO:
Julkaisujohtaja Mauri Lintera
Varatoimitusjohtaja Matti Lahtinen, Toimitusjohtaja Urpo Lahtinen

PAINOPAIKKA:
Uusi Kivipaino Oy, Epilä

KANSI:
Fred Uhert

Sinulle siellä.

Olipa finnillä kokoa tai näköä.
Olipa se siellä sekä täällä,
on siihen nyt uusi hoitava ihovoide:
Teensept.

Teensept on desinfioiva, miellyttävän tuoksuinen ja antiseptinen ihovoide. Tieteen viimeisimpien tutkimusten tulos. Sinulle siellä.

Uusi hoitava ihovoide. Teensept.

Oy TRANS-MERI Ab

Dustin Hoffman sairaalaan puolikuolleena pelosta ja tuskasta

– samana päivänä kun häntä juhlittiin Broadwayn uutena sankarina ja valkokankaan supertähtenä. Muiden juhliessa tähden kunniaksi makasi Dustin sairaalassa, jonne hänet oli kiidätetty sireenien soidessa.

LIFELINES OF DUSTIN HOFFMAN

— syntynyt 1937 Los Angelesissa
— toiveammatti pianisti
— musiikkiopintoja Santa Monicassa
— lääketiedettä Los Angelesissa
— teatteria Pasadenassa
— 1958 muutto New Yorkiin
— teatteria
— tilapäistöitä tarjoilijasta mielisairaanhoitajaan
— läpimurtoelokuva MIEHUUSKOE
— KESKIYÖN COWBOY
— JOHN JA MARY
— HARRY KELLERMAN
— asuu New Yorkin Greenwich Villagessa
— vaimo, 2 lasta ja underground koira »Subway»

Hoffman on tällä hetkellä ehdottomasti huipulla. Tie sinne ei kuitenkaan ole ollut helppo, hän on luonteeltaan ailahtelevainen ja lisäksi maikalla on sattunut joukko kommelluksia — ja juuri väärään aikaan. Ehkäpä siksi hän ei ole myöskään koskaan totuttautunut elokuvan unelmamaailman ylellisyyksiin.

Vaikka hän syntyikin länsirannikolla, lähellä Hollywoodin studioita, jotka lamakaudenkin aikana elivät loistavinta aikaansa ja syöttivät kansalle romanttisia haaveita uima-altaista, suurista kaunottarista ja ikuisista herrasmiehistä, ei Dustin koskaan haaveillut näyttelijän ammatista.

Elokuvainnostus rajoittui lauantai-iltapäivien Ohukaiseen ja paksukaiseen ja Marxin veljeksiin. Myöhemmin tietysti tulivat ajankohtaisiksi myös elokuvien esittämät ihanteet taloudellisesta ja aineellisesta menestyksestä, loisteliaista autoista, veneistä, sydämenmuotoisista taloista ja sileäposkisista teini-ikäisistä. Tuo kaikki tympäisi Hoffmania. Hän ei tuntenut sopivansa amerikkalaisen ihannepojan mittoihin lyhyenlaisena ja finninaamaisena.

Täsmällisyyttä vaativa musiikin opiskelu sen paremmin kuin lääketiedekään ei innostanut. Hän jätti kaiken ja ryhtyi näyttelijäksi — ja vain koska se oli helpointa mitä hän tiesi. Ryhtyminen ei kuitenkaan tapahtunut aivan helposti sekään, vei lähes kymmenen vuotta ennen kuin hän pääsi edes kohtuullisille palkkioille. Ja voidakseen epäonnistua yksin ja rauhassa hän muutti New Yorkiin.

New York ei tuolloin vielä ollut kauniiden filmi-ihmisten valloittama ja Hoffman uskoi voivansa kehittyä siellä edes kohtalaiseksi luonnenäyttelijäksi. Lee Strasberg piti New Yorkissa kuuluisaa teatterikouluaan ja Hoffmanin onnistui päästä hänen oppilaakseen. Elääkseen hän esiintyi avustajana ja sivuosissa kaukana Broadwayn valoista pienissä toisen luokan teattereissa. Yritettyään ohjaajan apulaisena hänelle tarjoutui elämänsä ensimmäinen tilaisuus — homoseksuellin natsin osa näytelmässä, joka — mikä tärkeintä — huomattiin. Ensimmäiset lehtijutut, ensimmäiset huomionosoitukset. Seurauksena ensimmäinen pääosa Broadwaylla. Ja kotona sitä juhlittaessa fondue-pata räjähti ja vastasyntynyt tähti kiidätettiin liekehtivän rasvan peittämänä kuukaudeksi sairaalaan. Ensiillassa ei Hoffmania näkynyt.

Vastoinkäymisten ja lukemattomien potkujen jälkeen Hoffmanille kuitenkin tarjottiin osaa Hollywoodista. Filmin nimi oli Miehuuskoe. Riemukas menestys, oikein ajoittunut isku amerikkalaiselle nuorisolle. Hoffmanista tuli hetkessä kuuluisuus, hänestä alettiin puhua uuden nuorison ihanteiden suurimpana ruumiillistumana. Itse asiassa hän oli Miehuuskokeen aikoihin jo lähes 30-vuotias eikä kovinkaan ihastunut uuteen imageensa:

»Ketä minä muka edustan. Minusta samoin kuin Peter Fondasta ja Elliot Gouldista puhutaan nuorison idoleina. Mutta mitä se merkitsee nuorisolle itselleen? Kuka sen päättää? Enkä minä halua olla muuta kuin näyttelijä. Miehuuskoe on kyllä hyvä filmi, se on hyvin leikattu, hauska ja musiikki on fanaattista. Siinä se sittenkin tiettyä aitoutta myöhemmin nähtynä. Mutta mitä sanottavaa sillä on nuorisokulttuurista? En tiedä. Vaikka se olikin ensimmäisiä elokuvia, jotka käsittelivät sitä valtavaa vastenmielisyyttä, jota nuoriso on alkanut tuntea tiettyä elintasotavoittelua kohtaan.»

Hoffmanissa itsessään myös vastenmielisyys ylellisyyttä kohtaan on säilynyt taloudellisesta menestyksestä huolimatta. Hän asuu varsin vaatimattomasti taiteellisessa Greenwich Villagessa. Hän ei omista loistohuviloita eikä muutakaan ulkoista elintasorihkamaa. Hän käy alituista kamppailua omaa asemaansa vastaan. Näytteleminen on hänen ammattinsa, se ammatti voisi hyvin olla jokin muu.

Poliittiseen liikehdintään ei Dustin Hoffman ole koskaan lähtenyt mukaan. Ennen kaikkea hän arvostaa rauhaa ja henkilökohtaista vapauttaan. »Näyttelijänä minua kiinnostavat ennen kaikkea ihmiset ja heidän käyttäytymisensä. Aina on olemassa valtataisteluita, aina tullaan ihmisiä alistamaan. Mutta minä en halua politisoinnin luovan ylimääräisiä pilviä työni yle.»

Miehuuskokeen jälkeenkin Hoffman joutui välillä vielä elämään työttömyyskorvauksilla, mutta Keskiyön Cowboy, John ja Mary sekä Pieni, suuri mies ovat taanneet hänelle nykyisin jo hyvin vakaan aseman niin näyttelijänä kuin yksityishenkilönäkin.

Uusin Hoffman-filmi on Ulu Grosbardin ohjaama Harry Kellerman. Hän esittää keski-ikäistä iskelmäsäveltäjää, eräänlaista Burt Bacharachia, jonka jokainen tuntee Timen, Lifen ja muiden suurlehtien etusivuilta. Monipuolinen mies joka säveltää tilauksesta niin rockia ja rauhanmarsseja kuin ilmavoimien humppaakin kunnes häntä alkaa vainota mystinen Harty Kellerman. Kellerman on vain ääni, joka puuttuu hänen asioihinsa, uhkaa hänen henkeään ja pilaa hänen asiansa. Lopullisesti. Edes uskottu psykiatri ei pysty parantamaan hänen paniikkiaan. Stressi ja mainosten maailma vie miehen mennessään. Kaukana ovat ajat jolloin hän sävelsi ensimmäisiä mainoslaulujaan General Motorsin pilvenpiirtäjän portailla, katseli taivaalle ja hyräili: »Vapaa kuin taivaan lintu, vapaa kuin valkea pilvi — uudessa autossain . . . uudessa Pon . . . PONTIACISSAIN.»

Tämä George Solowayn osa on jälleen mahtava luonnerooli Hoffmanille — ja lähellä hänen omia kuvioitaan kuvatessaan menestyksen makua ja sen harhoja. Nykyisin jo amerikkalainenkin elokuva pystyy vapautumaan ja ivailemaan näillä asioilla. Elokuva ei enää ole entisellä tavallaan oopiumia kansalle. Dustin Hoffman on elänyt tämän vapautumisen myötä ja ehkä hänessä sittenkin ruumiillistuvat elämisen uudet ihanteet selvimmillään. Vaikkei hän itse sitä myönnäkään.

UNITED ARTISTS JA FOX FILMS, KUVAT
SEPPO VESTERINEN, TEKSTI

Päivän Miners-sävyt: uskomattoman upeat!

Minersin uudet luomivärit ja kynsilakat hehkuvat kaikissa sateenkaaren väreissä. Viidakonvihreinä. Ruiskukansinisinä. Auringonkeltaisina. Räiskyvänpunaisina. Luovu vanhasta ja tavanomaisesta. Vedä vapaasti juuri ne värit jotka sopivat asuusi ja mielentilaasi! Kokeile vuoden suurta hittiä: luomiväriä kynsilakan sävyyn.

miners

Young make-up

Tiskijukkailun maailmanennätys siirtyi Oulusta Hankoon!!!!

Maucca lähettää Hangosta ylpeitä rock-terveisiä — ja on syytäkin: DJ ME on nyt Hangossa ja toivottavasti vähän aikaa pysyykin!

Tiistaina 4.4.72 klo 14.00 alkoi Hangon Nuorisotalossa pyöriä 55 tuntia kestänyt disco, joka löi vanhan 50 tuntia 2 minuuttia kestäneen maailmanennätysdiscon puhtaasti.

Discjockey, ammattimuusikko Mauri »Maukka» Forsblom, *Arkatavara-yhtyeen gonga-rumpali pyöritti disconsa tosi vauhdilla alusta loppuun eikä ollut läheskään tajuttomuustilan rajamailla lopettaessaan disconsa torstaina 6.4.72 klo 21.00.*

Tanssijoita Hangon Nuorisotalossa riitti koko pitkät päivät kello kuudesta aamulla kello yhteentoista illalla, jonka jälkeen ovet sulkeutuivat yöksi ja paikalle jäivät vain todistajat ja huoltoporras.

Discjockeyn ruokavalioon ei kuulunut piristäviä lääkkeitä, vaan paljon hedelmiä, tuoremehua, keittoja ja mustaa kahvia.

Ennätyksen tekeminen oli täydellinen (hetkellinen) päähänpisto, eikä valmiiksi suunniteltu meyritys. 18-vuotias me:n nykyinen haltija totesi pystyvänsä ehkäpä tarpeen vaatiessa vieläkin kovempaan suoritukseen. Huoltoporras koostui mm. Arkatavara-yhtyeestä kokonaisuudessaan sekä Hangon nuorisotyöntekijöistä.

Lenita Airisto haastattelee entistä aviomiestään rakkaudesta

Mitä nyt? Ingvar S. Melin! Kyllä. Hassu asetelma!? Ja aiheena rakkaus. Ohhoh – sillä tavalla. Kuinka ihmeessä…

TOUKOKUUN

JAANA

Hae jo maan suurin naistenlehti lehtikopilta. Hinta 2:50.

KUUKAUDEN DISC JOCKEY

MARKO POLO

CHICORY TIP
Son Of My Father/
Pride Comes Before Evil
(CBS 7737)

»Brandheiss aus England!» lukee suojuksessa. Juupa juu ja siitä vaan. Sitähän tämä on: diskojytää suoraan Lontoon listoilta. Ei tällaisella piisillä voiteta euroviisukilpaa eikä edes Syssyn säveltä, mutta tavalliseen popparii tämä menee kuin häkä. Yksi kesän huippuhiteistä, väitän minä. Kääntöpuoli on sitä vastoin ihan O, tarkoitan nolla.

DANNY
Vai niin, vain niin/
Maantieltä taloon
(KS 876)

Jopa rupesi Lipsasen poikakin levyttämään hittijäljennöksiä. No niin, perheellisenhän on pakko yrittää . . . Ei sen puoleen, kappaleet ovat todella hyvät: ykkössivulla »How Do You Do» ja kakkosena tuo edellä kehuttu »Son Of My Father». Sehän on melkein tuhlausta! Olli Heikkilä on kopioinut alkuperäisiä sovituksia varsin tarkkaan, mutta a-puolen jutussa pännii tuo hitaan väliosan hengettömyys. Taitaa olla Eija Merilän syytä. Muuten kiekko on yksi parhaista kotimaisista pitkään aikaan, joten onnittelut Dannylle.

THE HOLLIES
The Baby/Oh Granny
(Polydor 2058 199)

Onnittelut myös Holliesille, nimittäin sekä Mick Rickforsin että tämän sinkulan johdosta. »The Baby» eroaa bändin aikaisemmasta ohjelmistosta kuin päivä yöstä ja muistuttaa paljon niin tyyliltään kuin tasoltaankin eräitä viime päivien parhaita jenkkijuttuja. Kipale todella futaa, kuten ammattikielessä sanotaan. Tuo kakkospuolen oodi isoäidille on sekin aika ovela juttu täydentäen osuvasti kokonaisuutta.

ROBERT JOHN
The Lion Sleeps Tonight/Janet
(ATL 10.136)

Olisivat nyt peijakkaat antaneet tämän leijonavanhuksen nukkua rauhassa, mutta joku pahuksen Robert John meni kaivamaan sen taas esille arkistojen pölyistä. Minun mielestäni koko kipale on kammottava, edelleenkin — eikä tämä uusinta miten kään paranna sitä. Jos nyt välttämättä haluatte tutustua Mr. Johniin, niin kuunnelkaa kääntöpuolta. Se on näet hivenen järkevämpi.

KATRI HELENA
Sua rakastan/
Kuinka voisin unohtaa
(TOP 60)

Valto Laitisen toiseksi jäänyt euroviisu »Sua rakastan» on niitä kipaleita, jotka vain paranevat useamman kuuntelukerran jälkeen. Sääli vain että se tuntuu olevan hieman liian kova pala Katri-tyttösen purtavaksi. Joku taitavampi laulajatar (en sano kuka) olisi saanut siitä irti enemmän. Toista esitystä mäkätystehosteineen kaikkineen en ymmärrä alkuunsakaan. Kai se on sitä fiinimpää taitetta?

CAROLE KING
Sweet Seasons/Pocket Money
(AMS 887)

Mikähän tässä Carolessa mahtaa loppujen lopuksi viehättää, kun hän on niin tavattoman suosittu Jenkeissä? Ainakaan allekirjoittaneen kaltaiseen homekorvaan tällainen monotoninen huhuilu ei tehoa sen enempää kuin Linta-tädin vappusima. Yritin seurata jopa tekstiäkin, mutta ei se auttanut asiaa. Sorry vaan, Carole. Voithan olla muuten mukava filee.

VIKTOR KLIMENKO
Romantique/
Taas kun päivä paistaa
(5E 006-34564)

Jos olisin ollut Vikin levy-yhtiön pomo, olisin jättänyt tämän kiekon väliin. Venäläistyyppinen kakkoskappale on kylläkin kelvollisempi kuin tuo jo euroviisukarsinnoissa köykäiseksi havaittu »Romanttiikköö», mutta eipä senkään varaan olisi kannattanut rakentaa koko levyä. Toivottavasti tuleva älppäri on parempi.

LINDISFARNE
Meet Me On The Corner/
Scotch Mist
(Philips 6073 312)

Voi saasta että osaa olla makeeta musaa! Tämä Lindisfarne on samantapainen bändi kuin Fairport Convention ja seikkailee siis tuolla jossakin folkin ja popin välimaastossa. On 12-kielistä skittaa, huuliharppua, mandoliinia, humpparytmiä ja muuta mukavaa. Kaikki eivät varmaankaan pidä moisesta soitannasta, mutta minä pidän!

MATTI JA TEPPO
Paljon sain — paljon näin/
En odottaa voi enempää
(Polydor 2055 025)

Turkulaisveljekset Matti ja Teppo koettavat humpata teamin Hammond Hazlewood-Cook-Greenaway lattarihumppaa »Freedom Come, Freedom Go» tuolla tavalla härmäläisen jäyhästi. Siten on fiilinki veks heti alkumeettereiltä. Kyllähän tämä varmasti menettelee kapakkatantsuissa ja iäkkäämpien diskoissa, ja voipi hyvällä tuurilla nousta jopa listoille. Kääntöpuolella tarjotaan sitten sellaista nyyhkyslovaria että uneliaampi hippailija on nukkua pystyyn.

EIJA MERILÄ
Mä tahdon teidän oppivan/
Iät ja ajat
(KS 875)

Harvaa kipaletta on mainostettu yhtä tehokkaasti kuin New Seekersin cokehittiä »I'd Like To Teach . . .», joten on ihme ellei se vähitellen pääse pinnalle myös tässä maassa. Merilän Eijan kotimainen muunnelma janosävelmästä kuulostaa jotenkin ohuemmalta, mutta on silti mukiinmenevä. Kappaleen »Iät ja ajat» (I Say A Little Prayer) on luonut itse Burt F. Bacharach, mikä seikka värittää koko esitystä. Jos Eija laulaisi hitusen sielukkaammin ja puhtaammin, lopputulos olisi suorastaan erinomainen. Nyt se jää tuonne parempaan keskitasoon.

RARE EARTH
Hey Big Brother/
Under God's Light
(E006-93089)

Tulihan taas vaihteeksi sähäkämpää menoa! Fiinimmät piirit haukkunevat Rare Earthin edustamaa suuntausta purukumiksi. Diskojengille se on kuitenkin onnen omiaan, etten sanoisi timangia. Erikoisen mukavaa on se, että molemmissa tarinoissa on meininkiä. CCR, T. Rex ja muut päivän pintaliitelijät saavat luvan pelätä tätä viisikkoa . . .

SANDRA & ANDRES
What Do I Do/Gypsy Man
(Philips 6012-208)

»What Do I Do» on Hollannin euroviisu, vaikkakin nyt englanninkielisenä esityksenä. Se muistuttaa niinikään Hollannista mannermaisille listoille noussutta hittiä »How Do You Do» muutenkin kuin vain nimensä puolesta. Ettei vain olisi samojen säveltäjien käsialaa? Sinänsä vecculi piisi, joten sopii ihmetellä miksi se ei pärjännyt paremmin Edinburghissa. »Gypsy Man» voisi puolestaan olla kotoisin Hortto Kaalon ohjelmistosta ja herättänee vastakaikua tämän lajin iskelmöinnistä pitävistä.

PAUL SIMON
Mother And Child Reunion/
Paranoia Blues
(CBS 7793)

Nyt räjähti pistepörssi. Paul Simon on sellainen maestro että hänen esityksiään on kuunneltava hiljaa asennossa ja pipo kännyssä. Miten pienin keinoin hän saavuttaakaan päämääränsä! Koko touhu on tarkkaan harkittua alusta loppuun ja säestäjät ammattiväkeä. Ainoa ikävä puoli tällaisessa kiekossa on se, että tätä jaksaa kuunnella kymmeniä kertoja kyllästymättä.

SLADE
Look Wot You Dun/Candidate
(Polydor 2058 195)

Slade kuulostaa Paul Simonin jälkeen kovin köyhältä, vaikka »Look Wot You Dun» on sinänsä osuvaa jatkoa pojujen läpimurtotarinalle »Coz I Luv You». Ovela, omalla karulla tavallaan hauska bändi, joka jatkaa siitä mihin Mungo Jerry jäi. Kertovatten että tämä Slade alkaa olla jo kova nimi täällä Härmelandissakin.

JUHA »WATT» VAINIO
Viisari värähtää/Vanhat mestarit
(FS 012)

Junnu on ollut kansankynttiläksi heittäydyttyään melko hiljaa, mutta tämä single todistaa hänen hurtin huumorinsa olevan yhä tallella. Laulut ovat kokonaisuudessaan hänen ikiomaa tuotantoaan ja säestyksestä vastaa Reijo Lehtovirta studiojoukkueineen. Varsinaiseksi oivallukseksi voidaan luonnehtia kakkossivun parodiaa »Mozart 40:stä», jonka avainhahmona on taas jatsihanuristi Janatuinen. Kuulostelkaapa!

ZOO
What Am I To Be/Four Strings
(Riviera 121.403 L)

Taitaapi olla ranskalainen bändi asialla. Varsin laadukkaasti se joka tapauksessa musiseeraa. A-syrjä on henkevämpi, b-puoli jytäävämpi. Molempi parempi siis. »Four strings» rakentuu viulun ympärille. Hyvä idis eikä toteuttamisessakaan ole mitään vikaa.

LINTAS

Mitä pienempi, sitä kätevämpi.

Pieni tamponi on kätevä.
Esimerkiksi kuljettaa.
Pienen tamponin voi pistää käsilaukkuun, rintataskuun, kukkaroon.
Se on yksi syy siihen, miksi o.b:ssa ei ole tilaavievää sisäänpanoputkea. Ainahan naisilla ei ole mahdollisuutta kantaa mukanaan isoa kassia. Isoja tamponeja varten.

Toinen syy taas on se, että omat sormesi kuitenkin varmimmin ja herkimmin osaavat asettaa tamponin oikealle kohdalleen. Niin että se ei tunnu. Eikä vuoto pääse ohi.

Kolmas syy on se, että o.b. on niin kiinteä, että sen saa sisään helposti ilman putkeakin. Sitäpaitsi – jos luulet että sisäänpanoputki tekee tamponista hygieenisemmän, et kai sentään kuvittele, että sen avulla saisit tamponin paikalleen käsin koskematta?

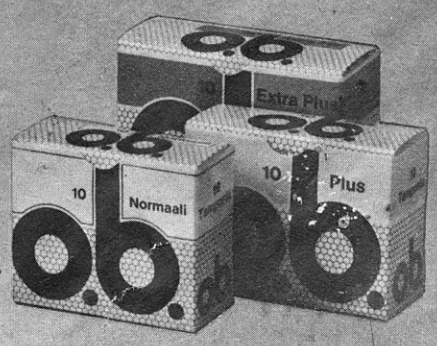

Kolme kokoa:
Normaali,
Plus ja
Extra Plus.

Oy Mölnlycke Ab,
Helsinki

Käytätpä sidettä tai tamponia, vaihda usein.

WITH A LITTLE HELP FROM MY FRIENDS POSTAL BOUTIQUE

PL. 46 00380 HELSINKI 38
PUHELINTILAUKSET (90) 834 088

NE. T-PAIDAT.

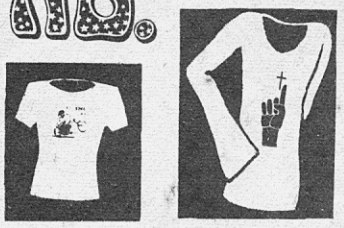

VALITSE KUVIO

Eli valitse tosta makee kude, joka näyttää ylläsi makeemmalta kuin luuletkaan. Ne on valkoisia, lyhyt- tai pitkähihaisia. Vastaavat hinnat 12/15 mk. Tietysti hyvälaatuisia!

Tilatessasi pitkähihaisen lisää tilausnumeroon kirjain P.

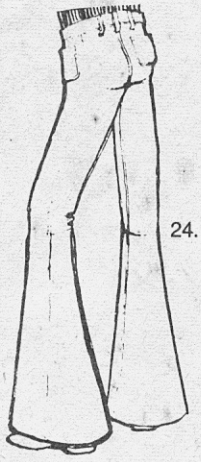

FARKUT 26:–

Koot 160 cm–185 cm

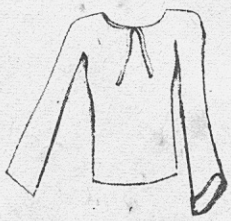

26 A lyhythihainen 12:–
26 B pitkähihainen 15,–

POLYESTER PUUVILLA PUSERO -KIRISTYSNYÖRI
Väri: tumm.rusk./vaal. rusk./tumm.sininen/ sininen/viin.pun./musta.
Koot 34–42.

MAKEIN MALLI!

LEVENEVÄ HIHAINEN T-PAITA PUUVILLAA VAIN 15 MK + 1:85 POSTIK.

KOOT 36–52.

VÄRIT: valkoinen, musta, keltainen, laivaston sininen.

KANKAISET HIHA-MERKIT 2 mk/kpl + 1:85 postim

MUOTIMERKKEJÄ — VAIN 3,90 KPL —

MERKIT OVAT: koruommeltuja kankaisia — UPEAT VÄRIT — Itse kiinnittyviä silitysraudalla kuumennettaessa, huippulaatuisia

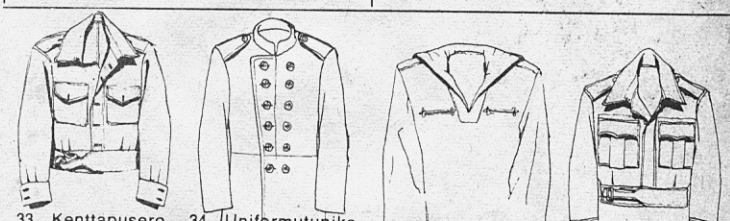

33. Kenttapusero, UK, ruskea, sarkaa, 2-rinta- ja 2-povitaskua. Vyötäröpituus. Uutta vastaava 25 mk

34. Uniformutunika, UK, tumm.sin., Zivago-kaulus, isot hopeanväriset metalliset napit, 2-rivinapitus, halkiopovitasku 30 mk

35. US. NAVY pusero koot: vain 44–48 30 mk

36. R.A.F. pusero, vyötäröpituus, 2-rintataskua, sininen. 25 mk

US AIR FORCE Aurinkolasit + kotelo 21:–

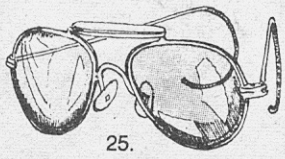

Postimyyntiehdot: Tavarat toimitetaan jälkivaatimuksella (postiennakolla) lis. lähetyskulut. Vaihto-oikeus syystä riippumatta 7 vrk:n aikana jolloinkin tavaran on oltava samassa kunnossa kuin lähettäessämme. Palautukset ainoastaan suostumuksellamme. Emme lunasta postiennakkolähetyksiä. Hinnat ovat sitoumuksetta ja tavarat tarjotaan välimyyntiehdoin. Vakuutamme lähetykset ainoastaan asiakkaan pyynnöstä ja vastuumme lakkaa kun tavarat jätetään postin kuljetettavaksi. Mikäli tilaamanne tavara olisi väliaikaisesti lopussa toimitamme sen heti saatuamme täydennystä. Pyydämme Teitä mainitsemaan mahdollisia vaihtoehtoja siltä varalta, että tilaamanne esine olisi jo myyty loppuun.

TILAUSLOMAKE: Tilaan toimitusehdoillanne seuraavat tavarat:

Kpl	Tavara numero	Tavara	Koko	Väri	à Hinta	Yht.

Mikäli joku/jotkut em. tavaroista olisi loppu, pyydän että
☐ tämän tilaus peruutetaan
☐ tavara toimitetaan jälkikäteen rahtivapaasti
☐ tilalle toimitetaan seuraavat tavarat:

Nimi

Osoite

Tilausosoite: FRIENDS PL 46 00380 Helsinki 38

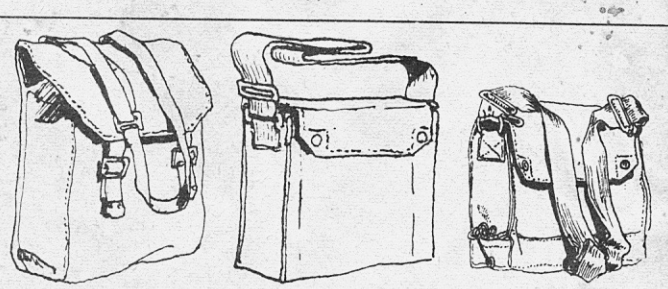

27. UK yleislaukku, 31x11x34, iso läppä, säädettävä kantohihna, armeijan khakivärinen 20 mk
RAF sininen 20 mk

28. Leipälaukku, UK, koko 8x22x26 cm tummanvihreä, leveä säädettävä olkahihna 10 mk

29. Englantilainen kaasunaamarilaukku, 6-lokeroinen khakivärinen, messinki metalliosat uusi 15 mk käyt. 10 mk

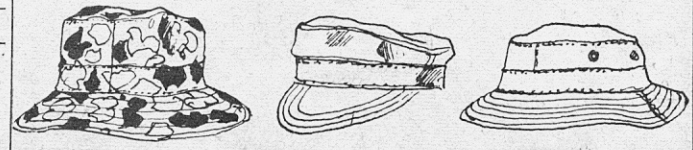

30. Viidakkolibbis, maasto, S,M,L. 15 mk

31. Sing-Sing libbis, farmarikankainen, sininen 8 mk

32. Viidakkolibbis, vihreä, S,M,L. 15 mk

David Cassidy

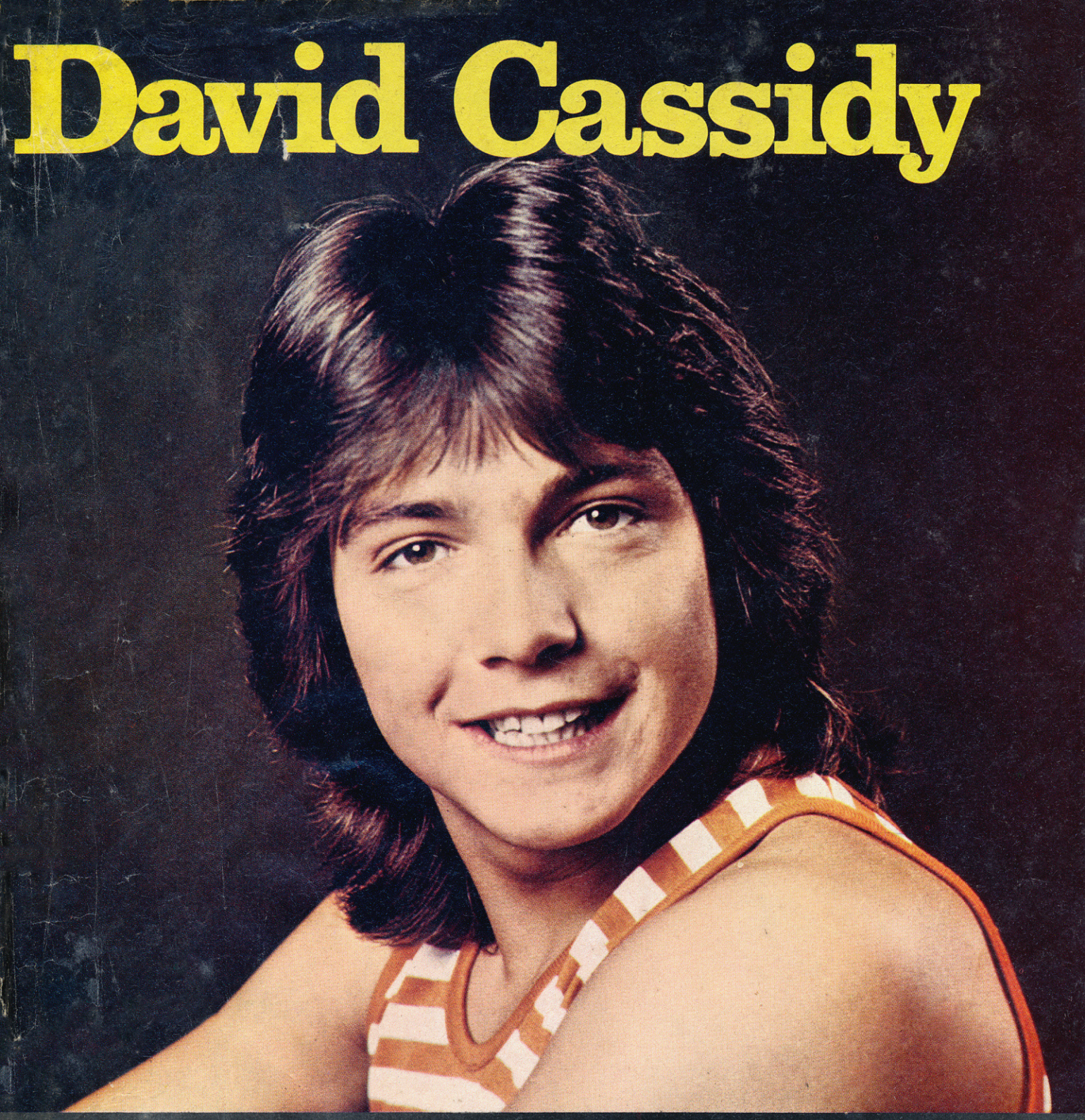

suosikki

MAY

SUN	MON	TUES	WED	THUR	FRI	SAT
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

THINGS TO REMEMBER

nuori ja energinen

Salama-paristo on tullut.
Täynnä tuoretta voimaa. Mustan kuoren alla. Akkuteollisuudesta.
Sieltä mistä maankuulut Salama-akutkin.

Voimaa joka kuuluu ja näkyy.
Transistoriradioihin, -nauhureihin, -levysoittimiin,
parranajokoneisiin, sähköhammasharjoihin ja -kelloihin,
kameroihin, lamppuihin, leluihin.

Tuoretta voimaa.
Nuorta ja energistä. Salama-paristoissa.
Käyttäkää sitä. Pitkään.

akkuteollisuus oy
Kaikki akuista ja vähän enemmänkin.